

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 235

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 54

10 septembrie 2011

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

DECIZII

2011/526/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 29 septembrie 2010 privind ajutorul de stat C 32/09 (ex NN 50/09) acordat de Germania pentru restructurarea Sparkasse KölnBonn [notificată cu numărul C(2010) 6470] ⁽¹⁾.....** 1

2011/527/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 26 ianuarie 2011 privind ajutorul de stat acordat de Germania C 7/10 (ex CP 250/09 și NN 5/10) Schemă privind reportarea fiscală a pierderilor în cazul restructurării societăților aflate în dificultate (Legea privind impozitul pe profit „KStG, Sanierungsklausel”) [notificată cu numărul C(2011) 275] ⁽¹⁾.....** 26

2011/528/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 8 martie 2011 privind măsura de ajutor de stat C 24/09 (ex N 446/08) – Ajutor de stat în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie în conformitate cu legea austriacă privind energia electrică ecologică [notificată cu numărul C(2011) 1363] ⁽¹⁾.....** 42

Preț: 4 EUR

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II

(Acte fără caracter legislativ)

DECIZII

DECIZIA COMISIEI

din 29 septembrie 2010

privind ajutorul de stat C 32/09 (ex NN 50/09) acordat de Germania pentru restructurarea Sparkasse KölnBonn

[notificată cu numărul C(2010) 6470]

(Numai textul în limba germană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/526/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce statele membre și alte părți interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolele menționate ⁽¹⁾,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) Germania a notificat măsurile la 21 octombrie 2009.
- (2) Prin decizia din 4 noiembrie 2009 ⁽²⁾ (denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii”), Comisia a ajuns la concluzia preliminară că măsurile de recapitalizare a băncii Sparkasse KölnBonn (denumită în continuare „banca”) reprezentau ajutor de stat, exprimându-și îndoielile cu privire la posibilitatea ca măsurile adoptate în favoarea băncii Sparkasse KölnBonn să fie considerate compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) din TFUE. De asemenea, Comisia a solicitat autorităților germane prezentarea unui plan de restructurare.
- (3) La 6 ianuarie 2010, decizia de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, iar părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile.

⁽¹⁾ Decizia Comisiei în cazul C 32/09 (ex NN 50/09), Restructurarea Sparkasse KölnBonn (JO C 2, 6.1.2010, p. 13).

⁽²⁾ A se vedea nota de subsol nr. 1.

- (4) La 11 februarie 2010, Germania a prezentat un plan de restructurare care a fost discutat în cadrul mai multor reuniuni și teleconferințe din perioada decembrie 2009-septembrie 2010.

- (5) Germania a transmis informații suplimentare și actualizări ale planului de restructurare la 15 ianuarie 2010, 10, 12 și 24 februarie 2010, 10 și 26 martie 2010, 21 și 28 mai, 8 și 11 iunie 2010, 23 iulie 2010, precum și la 10 și 23 august 2010. Versiunea finală a planului de restructurare a fost prezentată la 1 septembrie 2010.

2. DESCRIEREA BENEFICIARULUI

- (6) Sparkasse KölnBonn este o casă de economii germană. Aceasta a fost înființată în forma sa actuală în 2005, ca urmare a fuziunii dintre Stadtsparkasse Köln și Sparkasse Bonn, aflate în proprietatea orașelor Köln, respectiv Bonn („Träger”, instituții publice responsabile, denumite în continuare „proprietarii”). Orașul Köln deține indirect 70 % din participații în cadrul noii bănci, iar orașul Bonn 30 %. Ca urmare a acestei fuziuni, rolul proprietarului băncii Sparkasse KölnBonn este jucat de asociația Zweckverband Sparkasse KölnBonn („Zweckverband”). Zweckverband, instituție de drept public, este o asociație cu scop special. Participanții unici în cadrul asociației Zweckverband sunt orașul Köln (70 %) și orașul Bonn (30 %).
- (7) La sfârșitul anului 2008, Sparkasse KölnBonn se situa pe locul al doilea ca mărime între casele de economii din Germania, având un bilanț de 31 de miliarde EUR. La acel moment, Sparkasse KölnBonn avea un rating Aa2, conform Moody's. Acest rating a devenit A1 la 15 martie 2010.

- (8) Sparkasse KölnBonn oferă atât servicii de retail bancar (*Privatkundengeschäft*), cât și servicii bancare adresate întreprinderilor (*Firmenkundengeschäft*). Banca își desfășoară activitatea la nivel regional, în domeniul finanțării proiectelor și pe piața de capital (*Kapitalmarktgeschäft*), precum și în domeniul altor activități financiare, precum gestionarea activelor.
- (9) Banca desfășoară activități exclusiv în regiunea Köln-Bonn unde, în 2008, deținea o cotă de piață de aproximativ [30-35] (*) % pentru depozite clienți persoane fizice, aproximativ [20-25] % pentru împrumuturi acordate clienților persoane fizice și [15-20] % pentru credite acordate clienților persoane juridice (3).

3. MĂSURILE DE AJUTOR

- (10) Capitalul băncii Sparkasse KölnBonn a fost completat cu o sumă totală de 650 de milioane EUR
- (i) prin emiterea de titluri de participare (*Genussrechte*) la sfârșitul anului 2008; și
- (ii) printr-o participare tacită (*Stille Einlage*) la începutul anului 2009.

3.1. Titluri de participare (*Genussrechte*)

- (11) În decembrie 2008, Rheinische Sparkassen-Förderungsgesellschaft („Förderungsgesellschaft”) a subscris titluri nominale de participare în cadrul Sparkasse KölnBonn în valoare de 300 de milioane EUR, în două tranșe de 150 de milioane EUR fiecare.
- (12) Förderungsgesellschaft este o filială aflată integral în proprietatea asociației Rheinischer Sparkassen- und Giroverband (asociația caselor de economii din Renania, „RSGV”). RSGV este o asociație de drept public („*Körperschaft des öffentlichen Rechts*”) a tuturor caselor de economii și a proprietarilor lor publici din Renania și reprezintă casele de economii și proprietarii (publici) ai acestora. Potrivit statutului său, Förderungsgesellschaft are ca scop promovarea caselor de economii aparținând RSGV. Förderungsgesellschaft poate contribui la capitalul caselor de economii cu unicul scop de dezvoltare a activităților suplimentare de acordare a creditelor și poate contracta împrumuturi.
- (13) Cuponul pentru titlurile de participare este de 8 %. Titlurile de participare sunt valabile până la 31 decembrie 2013. Din punct de vedere al reglementării, acestea reprezintă capital de rangul 2.
- (14) Titlurile participă la pierderile anuale în mod proporțional cu totalitatea capitalului având capacitate de

absorbție a pierderilor. Acestor certificate le este atașată o reportare de [...] a plăților, însemnând că plățile amânate pentru titlurile de participare trebuie efectuate într-o perioadă de [2-6] ani de la data scadenței. Aceeași regulă se aplică plăților pentru completarea valorii nominale a titlurilor de participare în cazul în care aceasta este epuizată din cauza absorbției pierderilor.

- (15) În scopul finanțării titlurilor, Förderungsgesellschaft a subscris două împrumuturi cu [...]. Aceste împrumuturi poartă o dobândă fixă de [4-5] % pe perioada de valabilitate a titlurilor de participare. Împrumutul este acordat în beneficiul [...] de către RSGV, care va primi de la Förderungsgesellschaft o remunerație cu titlu de garanție de [1,8-2,5] %.

3.2. Participarea tacită

- (16) La 2 ianuarie și la 27 februarie 2009 au fost încheiate contracte de participare tacită între Sparkasse KölnBonn și Zweckverband, fiind constituită o „*Stille Gesellschaft*” pentru suma totală de 350 de milioane EUR, plătită în două tranșe, respectiv 300 de milioane EUR la 2 ianuarie 2009 și 50 de milioane EUR la 1 aprilie 2009. Participarea tacită reprezintă un instrument prin care investitorul nu obține niciun drept de vot, dar beneficiază de o remunerație. Acest instrument este perpetuu și recunoscut ca un capital de bază de rangul 1. Participarea tacită este deținută de Zweckverband.
- (17) Pentru finanțarea participării tacite, Zweckverband a contractat un împrumut de 300 de milioane EUR pentru prima tranșă, 50 % din acest împrumut fiind acordat de către [...] și 50 % de către [...]. Remunerația împrumutului care trebuie rambursat de Zweckverband se calculează la rata EURIBOR la 12 luni plus [0,7-1,1] %. A doua tranșă de 50 de milioane EUR a fost refinanțată utilizând un împrumut acordat de către [...], remunerat la rata EURIBOR plus [0,7-1,1] %. Cu toate că nici Köln și nici Bonn nu acordă vreo garanție specifică, ambele au o răspundere civilă nelimitată față de toate datoriile Zweckverband, conform actului constitutiv al acesteia.
- (18) Remunerația plătită de Sparkasse Köln Bonn pentru participare tacită se calculează la rata EURIBOR la 12 luni plus 7,25 %. Această remunerație a fost stabilită pe baza unei *fairness opinion* din partea Deutsche Bank. Plata remunerației se face sub rezerva unui profit contabil și este anulată dacă Sparkasse KölnBonn nu raportează niciun profit pe anul respectiv. O plată este exclusă dacă, la data scadenței acesteia, rata capitalului este mai mică de 9 % și în măsura în care această plată ar conduce la o creștere a pierderii pentru exercițiul financiar respectiv. În cazul amânării acestei plăți, nu există nicio obligație de reportare care să prevadă plata sumei scutite la un termen ulterior. De asemenea, participarea tacită absoarbe pierderile indicate în bilanțul băncii, în mod proporțional cu capacitatea de absorbție a capitalului total.

(*) Informații reprezentând secret profesional.

(3) Cota de piață raportată la întregul sector bancar german este prea mică pentru a avea vreo semnificație.

4. PLANUL DE RESTRUCTURARE

- (19) Potrivit planului de restructurare, Sparkasse KölnBonn se va concentra pe modelul de activitate statutar al unei case de economii regionale. Banca se va concentra pe furnizarea de servicii bancare tipice pentru persoane fizice pentru segmentele sale tradiționale de clientelă, clienți persoane fizice și întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), și se va retrage din alte activități precum tranzacțiile în nume propriu sau investițiile în produse structurate și va cesiona filialele neprincipale. De asemenea, banca are în vedere reducerea semnificativă a cheltuielilor sale administrative.

4.1. Descrierea planului de restructurare

- (20) Sparkasse KölnBonn se va concentra pe serviciile adresate clienților situați în regiunea Köln-Bonn, pe segmentele de clientelă formate din persoane fizice, *private banking*, IMM-uri, clienți persoane juridice și instituții. Banca va viza clienții persoane juridice a căror cifră de afaceri anuală este mai mică de 250 de milioane EUR.

- (21) Sparkasse KölnBonn își va reduce expunerile de credit cele mai importante, prin limitarea liniilor de credit, solicitarea de garanții bancare suplimentare sau transferul riscurilor către alte instituții de credit. Pe segmentul clienților persoane juridice, Sparkasse KölnBonn a realizat deja o reducere cu 551,5 milioane EUR și își va restrânge în continuare expunerea cu [900-1 100] de milioane EUR până la sfârșitul anului 2013, de la nivelul inițial de 2,8 miliarde EUR în 2008. În plus, expunerea pentru creditele în valoare de [800-900] de milioane EUR acordate instituțiilor care nu au legătură cu regiunea Köln-Bonn va fi redusă până la sfârșitul anului 2013, utilizând aceleași instrumente (a se vedea anexa I punctul 4).

- (22) Sparkasse KölnBonn și-a redus deja portofoliul de tranzacții în nume propriu, de la valoarea inițială de 550 de milioane EUR la [20-23] de milioane EUR în prezent, și va continua această reducere până la zero. În viitor, banca va înceta toate activitățile de tranzacționare în nume propriu și intenționează să renunțe la statutul de instituție cu portofoliu de tranzacționare, contabilizând astfel toate activitățile de negociere limitate în portofoliul bancar. Aceste activități vor fi limitate cantitativ la anumite produse și vor respecta o limită cantitativă de expunere zilnică (risc de piață < [3-5] milioane EUR, a se vedea anexa I punctul 2).

- (23) Una dintre principalele cauze ale pierderilor înregistrate de Sparkasse KölnBonn în 2008 a fost reprezentată de investițiile în așa numitele portofolii ABS (*Asset Backed Securities* – titluri garantate cu active) și SAA (*Strategic Assets Allocation* – alocare strategică a activelor). La momentul efectuării investițiilor în portofoliul ABS, Sparkasse KölnBonn a achiziționat active în diverse regiuni geografice⁽⁴⁾ și titluri predominant cu rating

AAA, inclusiv RMBS⁽⁵⁾, CDO⁽⁶⁾, CMBS⁽⁷⁾, ABS⁽⁸⁾ și CLO⁽⁹⁾. La sfârșitul anului 2007, portofoliul ABS se ridica la 1,05 miliarde EUR în conturile băncii Sparkasse KölnBonn. SAA reprezintă investiții în fonduri speciale, prin care Sparkasse KölnBonn deținea un portofoliu diversificat constând, între altele, în acțiuni în investiții internaționale, REIT⁽¹⁰⁾ și obligațiuni, inclusiv cu randament mare, și investiții pe piețele emergente. La sfârșitul anului 2007, acest portofoliu totaliza 2,2 miliarde EUR în registrele contabile ale băncii Sparkasse KölnBonn. Deși Sparkasse KölnBonn a urmărit o largă diversificare a portofoliilor sale ABS și SAA, acestea au fost grav afectate de criza financiară. Ambele portofolii au contribuit în principal la reducerea cu 249 de milioane EUR⁽¹¹⁾, pe care Sparkasse KölnBonn a trebuit să o accepte, a portofoliului său de investiții în 2008, pe lângă cea de 108 milioane EUR, înregistrată deja în 2007.

- (24) În planul său de restructurare, Sparkasse KölnBonn a clasificat investițiile ABS și SAA ca nefiind conforme cu profilul de risc și reorientarea sa strategică către statutul de casă de economii tradițională. În consecință, banca a decis să vândă integral sau să lichideze aceste angajamente până în 2014. Sparkasse KölnBonn și-a redus la jumătate investițiile SAA în martie 2008, pentru a limita expunerea la acțiuni. În 2009 au fost efectuate noi cesionări, astfel încât, la 30 septembrie 2009 portofoliul SAA s-a redus la 468 de milioane EUR. Impactul expunerii ABS rămase (oficial 970 de milioane EUR la 30 septembrie 2009) asupra conturilor băncii Sparkasse KölnBonn va fi absorbit prin constituirea de provizioane și asigurarea împotriva riscurilor în 2010. În final, întregul portofoliu rămas va fi vândut în perioada [2012-2014].

- (25) Sparkasse KölnBonn a demarat punerea în aplicare a unui program comprehensiv de reducere a costurilor, inclusiv de reducere a numărului de personal, de optimizare a proceselor interne și închidere a 22 dintre cele 131 de sucursale existente, până la jumătatea anului 2011. Ca rezultat, cheltuielile sale administrative vor fi reduse progresiv cu [5-8] %, până în 2014⁽¹²⁾.

- (26) Germania se angajează ca banca să respecte restricțiile privind plata cupoanelor (anexa I punctul 7), interdicțiile privind publicitatea (anexa I punctul 9) și achizițiile (anexa I punctul 8), precum și interdicția privind determinarea prețurilor pe piață, care prevede ca până la sfârșitul anului 2014 Sparkasse KölnBonn să nu ofere rate ale dobânzii mai bune pentru depozite și ipoteci decât primii 10 dintre cei mai mari concurenți ai săi

⁽⁴⁾ La sfârșitul lunii septembrie 2009, 64 % din volumul portofoliului ABS se referea la Germania și alte țări europene, iar 17 % la SUA.

⁽⁵⁾ *Residential mortgage-backed securities*: titluri de valoare garantate prin ipoteci imobiliare rezidențiale.

⁽⁶⁾ *Collateral debt obligation*: obligațiuni garantate cu creanțe.

⁽⁷⁾ *Commercial mortgage-backed securities*: titluri de valoare garantate prin ipoteci comerciale.

⁽⁸⁾ *Asset-backed securities*: titluri garantate cu active.

⁽⁹⁾ *Collateralized loan obligation*: obligațiuni cu risc ridicat.

⁽¹⁰⁾ *Real estate investment trusts*: fond de investiții imobiliare.

⁽¹¹⁾ Din care pentru portofoliul ABS: 104,5 milioane EUR reducere în 2008.

⁽¹²⁾ Luând în considerare creșterea prețurilor și a salariilor.

(la depozite în funcție de cotele de piață ale concurenților activi pe piața relevantă din regiunea Köln-Bonn, iar la ipotecă în funcție de cota de piață în producția nouă din Germania, a se vedea anexa I punctul 5).

4.2. Restructurarea filialelor

- (27) Sparkasse KölnBonn intenționează să își reducă numărul filialelor cu o treime. Din portofoliul filialelor, înregistrate cu valoarea de 635 de milioane EUR în situația contabilă a băncii la 31 decembrie 2008, [20-40] de milioane EUR au fost vândute sau lichidate până la sfârșitul anului 2009, iar alte [180-250] de milioane EUR vor fi cesionate. Prin punerea în aplicare a acestei măsuri, Sparkasse KölnBonn urmărește două obiective, în funcție de tipul de filială. În primul rând, cesionările de filiale altele decât cele de bază sau neprincipale⁽¹³⁾ care sunt active în proiecte de dezvoltare regională sau proiecte pentru locuințe din fondul locativ al primăriilor sau locuințe sociale, au drept scop reducerea expunerii la risc și a vulnerabilității băncii Sparkasse KölnBonn. În al doilea rând, vânzarea participațiilor deținute la entități care sunt doar indirect legate de activitățile băncii Sparkasse KölnBonn vizează generarea de profit care va fi utilizat în scopul finanțării restructurării băncii Sparkasse KölnBonn. Lista completă a filialelor care vor fi cesionate este prezentată în anexa I punctele 10 și 13.
- (28) Cesionările din cea de-a doua grupă includ, de exemplu, participațiile deținute la societăți precum RW Holding AG, S ProFinanz Versicherungsmakler GmbH, Schufa Holding AG și neue leben Pensionsverwaltung AG. Aceste vânzări au fost deja finalizate și au produs venituri totale de aproximativ [25-35] de milioane EUR.
- (29) În privința unor filiale, a căror valoare se ridică la aproximativ [70-100] de milioane EUR, Sparkasse KölnBonn nu se așteaptă la un interes prea mare din partea cumpărătorilor privați terțe părți. Acest interes scăzut este determinat, în principal, de caracterul acestor entități, reduse ca dimensiune și implicate, în cooperare cu orașul Köln, în proiecte de dezvoltare regională și pentru locuințe sociale sau de structura acționariatului lor, dominată deja de orașul Köln. Prin urmare, banca analizează posibilitatea de a vinde aceste activități [orașului Köln sau unei companii asociate cu orașul

Köln]. Transferul ar avea loc la valoarea de piață, evaluată de un expert independent. Activele deținute de filialele care vor fi vândute orașului Köln sunt, în principal, legate de tranzacții imobiliare.

- (30) Ca urmare a punerii în aplicare a măsurilor de restructurare, banca își va reduce activele ponderate la risc (*risk-weighted assets*, RWA) cu [2-5] miliarde EUR, până la [15-20] de miliarde EUR (respectiv cu [15-20] %) (fără a ține seama de creșterea viitoare a activităților principale în perioada de restructurare). Dacă se ia în considerare creșterea activității principale, reducerea RWA va atinge [10-15] % până în 2014. [...] băncii Sparkasse KölnBonn se vor reduce cu [4-6] miliarde EUR, până la [20-30] miliarde EUR (respectiv cu [15-20] %) (fără a ține seama de creșterea viitoare a activității principale în perioada de restructurare). Dacă se ia în considerare creșterea activității principale, măsurile de restructurare vor determina o reducere totală cu 5 % a activelor.

4.3. Capacitatea de restabilire a viabilității într-un scenariu de bază și unul de criză

- (31) Germania a prezentat un scenariu de bază și unul de criză, în scopul de a demonstra capacitatea băncii Sparkasse KölnBonn de restabilire a viabilității pe termen lung.

Scenariul de bază

- (32) În scenariul de bază, previziunile financiare prezentate se întemeiază pe ipoteze care sunt conforme cu previziunile pentru Germania, publicate de institute economice recunoscute. Creșterea PIB se estimează că va rămâne la același nivel moderat pe întreaga perioadă de restructurare. Rata șomajului se așteaptă să își continue creșterea până în 2011, după care să înregistreze o ușoară scădere. În fine, se așteaptă ca mediul nefavorabil actual al ratelor scăzute ale dobânzilor să se amelioreze în 2010, după care să rămână constant pentru restul perioadei de restructurare.
- (33) Astfel cum se arată în tabelul 1 de mai jos, potrivit scenariului de bază, Sparkasse KölnBonn se așteaptă să își restabilească profitabilitatea în 2010 și să își îmbunătățească rezultatele în mod continuu până în 2014. În 2014, banca va atinge o rentabilitate a capitalului (ROE) de [9-10] %. Diagrama 1 de mai jos ilustrează principalii indicatori de performanță financiară ai băncii Sparkasse KölnBonn pentru perioada 2008-2014.

⁽¹³⁾ O cauză importantă a dificultăților băncii Sparkasse KölnBonn a fost angajarea acesteia în proiecte și deschiderea de filiale care nu au legătură cu obiectul său de activitate principal. Aceste activități au generat o parte importantă din totalul pierderilor în trecut. Pentru a atrage noi industrii în Köln, Banca s-a angajat în proiecte pentru construirea de spații comerciale și de birouri sau a acordat garanții de închiriere pentru facilitarea proiectelor imobiliare. Banca renegociază acum garanțiile și contractele de închiriere, pentru a rezilia aceste acorduri și, dacă este posibil, pregătește vânzarea activităților către părți terțe.

Tabelul 1

Profitul băncii Sparkasse KölnBonn (înainte de impozitare) în perioada 2010-2014 – scenariu de bază

Scenariu	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Scenariu de bază	- 98,8	[5-10]	[80-100]	[125-150]	[150-175]	[20-225]

Diagrama 1

Principalii indicatori de performanță financiară ai băncii Sparkasse KölnBonn în perioada 2008-2014 – scenariu de bază

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
RWA ⁽¹⁾ (mld €)	20,2	19,1	[17,5-20]	[...]	[...]	[...]	[15-20]
Rata capitalului de rangul-1 ⁽²⁾	6,4 % (5,5 %)	6,9 % (6,1 %)	[7-8] % ([6-7] %)	[8-9] % ([7-8] %)	[8-9] % ([7-8] %)	[8-9] % ([7-8] %)	[8-10] % ([8-9] %)
ROE	-13,5 %	- 6,5 %	[0-3] %	[4-6] %	[7-9] %	[7-9] %	[9-10] %
CIR	73,0 %	70,0 %	[65-75] %	[60-70] %	[55-65] %	[50-60] %	[50-60] %
FTE	3 824	3 672	[3 500- 3 750]	[3 250- 3 500]	[3 000- 3 250]	[3 000- 3 250]	[2 750- 3 000]

⁽¹⁾ Cifra valabilă doar pentru Sparkasse KölnBonn.

⁽²⁾ Rata capitalului de rangul 1 pentru Sparkasse KölnBonn, cifra din paranteză: rata capitalului de rangul 1 pentru Grup. CIR – cost income ratio: raportul cost/venit, FTE – full-time equivalents: echivalente de normă întreagă (pentru lucrătorii cu normă întreagă).

Scenariul de criză și analiza sensibilității

- (34) În scenariul de criză, ipotezele macroeconomice prevăd continuarea crizei până în 2011 și o ușoară revenire în 2012. Scenariul de criză presupune încă doi ani de rate ale dobânzilor scăzute nefavorabile comparativ cu scenariul de bază.
- (35) În scenariul de criză, Sparkasse KölnBonn se așteaptă să revină la profitabilitate în 2012 și să își îmbunătățească permanent rezultatele până în 2014. În 2014, banca va realiza o ROE de [10-12,5] %. Potrivit scenariului de criză, în perioada de restructurare ratele de capital pentru Sparkasse KölnBonn și pentru întregul grup consolidat se vor situa cu mult peste cerințele minime de reglementare. Tabelul 2 și diagrama 2 de mai jos ilustrează principalii indicatori de performanță financiară ai băncii Sparkasse KölnBonn pentru perioada 2008-2014, în scenariul de criză.

Tabelul 2

Profitul băncii Sparkasse KölnBonn (înainte de impozitare) pentru perioada 2010-2014 – scenariu de criză

Scenariu	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Scenariu de criză	- 98,8	- [125-150]	- [25-50]	[50-75]	[125-150]	[175-200]

Diagrama 2

Principalii indicatori de performanță financiară ai băncii Sparkasse KölnBonn în perioada 2008-2014 – scenariu de criză

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
RWA ⁽¹⁾ (mld €)	20,2	19,1	[17-20]	[17-19]	[17-19]	[17-19]	[16-18]
Rata capitalului de rang 1 ⁽²⁾	6,4 % (5,5 %)	6,9 % (6,1 %)	[6-7] % ([5-6] %)	[6-7] % ([6-7] %)	[6-7] % ([6-7] %)	[6-7] % ([6-7] %)	[7-8] % ([6-7] %)

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	
Indicatori	ROE	-13,5 %	- 6,5 %	- [8-9] %	- [1-3] %	[3-5] %	[8-10] %	[10-12] %
	CIR	73,0 %	70,0 %	[70-75] %	[65-70] %	[60-65] %	[55-60] %	[50-55] %
	FTE	3 824	3 672	[3 500-3 750]	[3 250-3 500]	[3 000-3 250]	[3 000-3 250]	[2 750-3 000]

(¹) Cifră valabilă doar pentru Sparkasse KölnBonn.

(²) Rata capitalului de rangul 1 pentru Sparkasse KölnBonn, cifra din paranteză: rata capitalului de rangul 1 pentru Grup. CIR – cost income ratio: raportul cost-/venit, FTE – full-time equivalents: echivalente de normă întreagă (pentru lucrătorii cu normă întreagă).

- (36) Întrucât nivelul actual redus al ratelor dobânzilor pe termen scurt constituie principala constrângere pentru veniturile băncii, s-a efectuat o analiză suplimentară a sensibilității ratelor dobânzilor (scenariul 1: evoluție ascendentă a curbei dobânzii cu 100 puncte de bază (pb), scenariul 2: evoluție descendentă cu 50 pb). Analiza a confirmat faptul că o creștere continuă a ratelor dobânzilor ar îmbunătăți profitabilitatea băncii Sparkasse KölnBonn, în timp ce reducerea acestora ar determina o scădere a profitabilității băncii, adică o scădere liniară de 50 pb a ratelor dobânzilor pe termen scurt ar conduce la o reducere cu [20-25] de milioane EUR a profitului pe an. În general, analiza sensibilității, astfel cum a fost prezentată de Germania, demonstrează o vulnerabilitate limitată a băncii Sparkasse KölnBonn la modificări majore ale ratei dobânzii.

4.4. Guvernanța corporativă

- (37) Germania a furnizat informații potrivit cărora investițiile efectuate în cadrul unor inițiative politice, care au contribuit la dificultățile băncii Sparkasse KölnBonn, au fost decise în perioada 1997-2004, înainte de fuziunea dintre Stadtparkasse Köln și Sparkasse Bonn în 2005, care a condus la înființarea Sparkasse KölnBonn în forma sa actuală. De asemenea, investițiile respective au fost decise într-un cadru juridic diferit, definit în principal de casele de economii din landul Renania de Nord-Westfalia (¹⁴). De atunci, au fost puse în aplicare măsuri de îmbunătățire a guvernanței corporative a băncii Sparkasse KölnBonn.
- (38) Datorită modificării structurii instituției publice responsabile pentru bancă (Träger) după fuziunea din 2005, deciziile importante în cadrul Zweckverband sunt adoptate cu majoritatea calificată a voturilor acționarilor, stabilită la minimum 85 %, un nivel ce depășește cota de participare deținută de un singur oraș.
- (39) Numărul și dimensiunea organismelor instituției s-au redus, incluzând reducerea majoră a dimensiunii consiliilor de supraveghere și de administrație (¹⁵). Comitetul

reprezentaților, compus din trei membri ai Consiliului de administrație, care în fosta Stadtparkasse Köln avea dreptul de a decide în prealabil în privința investițiilor în cadrul filialelor, a fost dizolvat. Consiliul de administrație a preluat responsabilitatea politicii de investiții în ceea ce privește angajamentele de participare financiară care vor fi evaluate după criteriile economice. În plus, orice investiție nouă decisă de Sparkasse KölnBonn necesită aprobarea Consiliului de supraveghere.

- (40) Modificările legii privind casele de economii au obligat banca să înființeze comitete pentru riscuri și contabilitate și să acorde acestora puteri de control importante. De asemenea, legea obligă membrii Consiliului de supraveghere să dețină competențele necesare pentru a putea evalua și controla operațiunile unei case de economii. Consiliul de administrație poartă responsabilitatea exclusivă și totală pentru administrarea băncii și nu este obligat să respecte instrucțiunile Consiliului de supraveghere sau ale acționarilor.
- (41) În afara măsurilor puse în aplicare deja pentru de îmbunătățirea structurii guvernanței corporative, Sparkasse KölnBonn își va consolida în continuare guvernanța prin creșterea numărului membrilor independenți (¹⁶) ai Consiliului de supraveghere, de la doi (în prezent) la patru, din totalul de 18 membri. Numărul membrilor comitetului pentru contabilitate se va reduce de la nouă la șapte, iar cel al membrilor comitetului pentru riscuri de la nouă la șase, începând de la 1 ianuarie 2011. Comitetul reprezentanților și comitetul de strategie vor fi dizolvate până la sfârșitul anului 2011 și, respectiv, sfârșitul anului 2010. Primul comitet își va pierde, în mod normal, importanța odată cu cesionarea de către Sparkasse KölnBonn a majorității filialelor sale, iar sarcinile celui de-al doilea vor fi îndeplinite de Consiliul de administrație. În final, procesele de adoptare a deciziilor privind achizițiile de societăți se vor modifica, implicând decizii unanime ale Consiliului de administrație și impunând ca investițiile mai mari de [2-5] milioane EUR să fie efectuate în urma unei evaluări pozitive realizate de un expert independent, printr-o verificare prealabilă minuțioasă sau o evaluare a afacerii.

(¹⁴) Sparkassengesetz Nordrhein-Westfalen, <http://www.wlsgv.de/download/spkg28112008.pdf>, versiunea actuală, în vigoare de la 29 noiembrie 2008.

(¹⁵) De la nouă membri în 2005 la cinci în 2010 pentru Consiliul de administrație și de la 27 la 18 pentru Consiliul de supraveghere.

(¹⁶) În acest context, „independent” înseamnă că membrul Consiliului de supraveghere nu aparține Consiliului Local al orașului care l-a numit.

4.5. Instrumente hibride

- (42) Sparkasse KölnBonn deține capital hibrid la investitori părți terțe (titluri de participare „private”/fonduri private) în sumă de 224 de milioane EUR. Potrivit informațiilor furnizate de Germania, *Genussrechte* și titlurile de participare private sunt de nivel *pari passu*. Participarea tacită are un rang inferior ambelor titluri. Astfel cum se arată în tabelul 3 de mai jos, din 2008 nu s-a mai efectuat plata cupoanelor hibride. În 2008 și 2009, *Genussrechte* au participat la pierderi cu suma de 57,4 milioane EUR. Participarea tacită și titlurile private au participat la pierderile din 2009. Începând din 2010, instrumentele hibride vor fi acoperite, iar din 2011 plățile anulate ale cupoanelor cumulate vor fi recuperate până în 2012. În 2013 toate instrumentele hibride vor fi acoperite, toate plățile anulate ale cupoanelor vor fi recuperate și se va plăti un cupon întreg pentru fiecare instrument. Dat fiind faptul că plățile cupoanelor sunt declanșate fie de un bilanț pozitiv al profitului și pierderii, fie de un rezultat pozitiv al bilanțului, Sparkasse KölnBonn nu dispune de o putere discreționară pentru a suspenda plățile cupoanelor dacă funcționează în mod profitabil și dacă orice epuizare a capitalului a fost reconstituită.

Tabelul 3

Repartizarea profitului băncii Sparkasse KölnBonn în perioada 2009-2014 (scenariu de bază)

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Profitul înainte de achitarea taxelor			- 98,8	[5-10]	[80-100]	[125-150]	[150-175]	[20-225]
Repartizarea profitului în funcție de instrumentele de capital								
Titluri de participare ale statului	Absorbție pierderi	40,6	16,8	0	0	0	0	0
	Recompletare capital de bază	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
	Cupon	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Titluri de participare private	Absorbție pierderi	0	12,5	0	0	0	0	0
	Recompletare capital de bază	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
	Cupon	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Participare tacită	Absorbție pierderi	0	19,5	0	0	0	0	0
	Recompletare capital de bază	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
	Cupon	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- (43) Germania s-a angajat ca banca să nu treacă la plata cupoanelor privind capitalul hibrid deținut de investitori privați, cu excepția obligațiilor de plată contractuale (a se vedea anexa I punctul 7).

faptul că Sparkasse KölnBonn deține indirect capital la WestLB și de menținerea răspunderii civile indirecte pentru „banca rea” a WestLB, prin RSGV.

4.6. WestLB

- (44) O altă cauză a dificultăților băncii Sparkasse KölnBonn au constituit-o titlurile de participare deținute de aceasta la WestLB. În trecut, Sparkasse KölnBonn a suportat pierderi în sumă de [...] milioane EUR deoarece, în calitate de membru al asociației regionale a caselor de economii, a contribuit la fondul de rezervă constituit de asociație ca mecanism de siguranță pentru membrii acesteia și pentru Landesbanks. În contextul salvării societății WestLB în 2008, fondul a fost nevoit să intervină. Expunerea la riscuri rămasă este legată de

- (45) Cu toate că Sparkasse KölnBonn nu a investit direct în WestLB, este expusă din cauza participațiilor deținute în aceasta prin RSGV, în cadrul căreia Sparkasse KölnBonn deține 19 % participații directe. Potrivit informațiilor furnizate de Germania, riscul ca orice prejudiciere, pentru WestLB, a valorii contabile a RSGV să aibă un impact asupra băncii Sparkasse KölnBonn este foarte limitat. În primul rând, WestLB a fost evaluată recent de o terță parte independentă și valoarea sa contabilă în conturile RSGV era corespunzător redusă la 31 decembrie 2009, de la costul istoric de [...] miliarde EUR la [...] milioane EUR la acea dată. Prin urmare, participațiile indirecte pe care Sparkasse

KölnBonn le deține în cadrul WestLB se ridică în prezent la aproximativ [...] milioane EUR. De asemenea, întrucât Sparkasse KölnBonn este expusă la WestLB exclusiv prin pachetul de acțiuni deținut în cadrul RSGV, doar valoarea intrinsecă a acesteia din urmă este relevantă pentru Sparkasse KölnBonn. Această valoare intrinsecă este influențată nu doar de valoarea societății WestLB, ci și de cea a altor filiale și investiții ale RSGV. Evaluarea altor filiale ale RSGV, efectuată la sfârșitul anului 2009, a dezvăluit importante rezerve latente care ar fi suficiente pentru acoperirea unei reduceri până la zero a valorii WestLB, în cel mai pesimist scenariu posibil.

- (46) Obligația băncii Sparkasse KölnBonn de a contribui [la ...], creată pentru a acoperi posibilele pierderi ale recent înființatei „bănci rele” a WestLB, se ridică la [...] milioane EUR în 25 de ani. Totuși, acest angajament nu va influența capacitatea băncii de a-și îndeplini cerințele obligatorii în viitor, deoarece contribuțiile [la ...] vor fi plătite exclusiv din profiturile viitoare.

4.7. Ieșirea anticipată parțială

- (47) Germania s-a angajat ca Sparkasse KölnBonn să ramburseze o parte din capitalul primit mai devreme decât era prevăzut prin condițiile instrumentelor (a se vedea anexa I punctul 27). Rambursarea se va efectua începând din 2011 și va presupune două etape.
- (48) Prima etapă constă în vânzarea unei tranșe de 150 de milioane EUR [...] către Zweckverband. În urma tranzației, având în vedere în special nivelul prețului de cumpărare, Förderungsgesellschaft nu s-ar afla într-o situație mai avantajoasă față de situația în care ar păstra instrumentul⁽¹⁷⁾. Zweckverband va transforma apoi *Genussrechte*, care în prezent sunt recunoscute

⁽¹⁷⁾ Germania propune o soluție cu așa-numita „clauză de îmbunătățire” care ar fi valabilă pentru aceeași perioadă pentru care este valabil și caracterul cumulativ al instrumentului inițial. În acest fel, Förderungsgesellschaft ar încasa mai întâi de la Zweckverband o plată pe baza valorii contabile a instrumentului (valoarea nominală minus pierderile absorbite care nu au fost acoperite). Apoi, potrivit „clauzei de îmbunătățire”, Förderungsgesellschaft ar încasa de la Zweckverband fluxuri de numerar similare celor pe care le-ar fi încasat dacă ar fi păstrat instrumentul, pentru perioada de timp până la vânzarea instrumentului. Sparkasse KölnBonn se referă la fluxuri de numerar similare deoarece plățile suspendate ale cupoanelor, aferente perioadei în care Förderungsgesellschaft a deținut instrumentul, vor fi efectuate către Förderungsgesellschaft doar cu o reducere de maximum 25 %. Germania consideră că această reducere reprezintă un instrument adecvat de compensare a Zweckverband pentru preluarea riscurilor de dobândă și de finanțare și justifică avantajul pe care Förderungsgesellschaft îl obține prin încasarea capitalului său mai devreme decât se prevedea în contract. De exemplu, dacă în 2011 Förderungsgesellschaft va vinde către Zweckverband instrumentul la valoarea nominală de 150 de milioane EUR, redusă cu pierderile de 25 de milioane EUR, inițial ar încasa 125 de milioane EUR. Dacă în 2012 Sparkasse KölnBonn generează profit, ceea ce ar atrage obligația de acoperire a capitalului instrumentului (în cazul în care Förderungsgesellschaft ar fi păstrat instrumentul), Zweckverband va plăti suma corespunzătoare către Förderungsgesellschaft. În cazul în care profitul din 2012 ar fi suficient pentru plata oricăror cupoane, suspendată în 2009-2011, aceasta ar avea ca rezultat o plată comparabilă efectuată de Zweckverband către Förderungsgesellschaft.

drept capital de rangul 2, în instrumente de capital de rangul 1. În special, noul instrument ar fi subordonat, neputând fi răscumpărat timp de cel puțin 30 de ani și ar presupune plăți ale cupoanelor necumulate. Această etapă va avea ca rezultat ameliorarea cu [0,8-1,0] % a ratei capitalului de rangul 1 al băncii Sparkasse KölnBonn.

- (49) Creșterea ratei capitalului de rangul 1 permite trecerea la a doua etapă, răscumpărarea de către Sparkasse KölnBonn a restului tranșei din *Genussrechte* deținute de Förderungsgesellschaft în 2011, la valoarea nominală de 150 de milioane EUR. Cele două etape vor determina o scădere totală cu [0,5-1,0] % a ratei capitalului de rangul 2. În plus, RSGV sau un alt membru din sectorul caselor de economii va cumpăra la prețul pieței acțiunile deținute de Sparkasse KölnBonn la două entități, [...] ⁽¹⁸⁾ și [...], care au legătură cu casa de economii. Vânzarea participațiilor indirecte deținute în cadrul celor două entități va determina o scădere suplimentară cu [0,2-0,5] % a activelor totale ale băncii. Vânzarea celor două entități este strâns legată de rambursarea celei de-a doua tranșe din *Genussrechte*, deoarece RSGV va cumpăra cele două entități cu veniturile obținute din vânzarea *Genussrechte*.

5. MOTIVELE CARE AU STAT LA BAZA ÎNIIȚIERII PROCEDURII OFICIALE DE INVESTIGARE A MĂSURII DE RECAPITALIZARE

- (50) Comisia amintește că, în cazul de față, a inițiat procedura oficială de investigare cu privire la măsura de recapitalizare în legătură cu compatibilitatea acesteia cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) din TFUE ⁽¹⁹⁾ ca ajutor de restructurare, la 4 noiembrie 2009.
- (51) De asemenea, Comisia și-a exprimat îndoiala că se asigură în orice fel partajarea adecvată a sarcinii și că denaturarea concurenței este limitată, astfel cum prevăd regulile în materie de ajutor de stat [punctul 50 din decizia de inițiere a procedurii].
- (52) În cele din urmă, dată fiind incertitudinea că dificultățile băncii Sparkasse KölnBonn au avut drept cauză deciziile privind investițiile, adoptate cu mult înaintea declanșării crizei, sau însăși criza, Comisia nu a putut ajunge la concluzia că măsurile de recapitalizare intră sub incidența articolului 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE sau articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE. Comisia a decis să procedeze la o investigare a faptelor, pentru a identifica temeiul juridic corespunzător care să fie aplicat și va adopta o poziție într-o etapă ulterioară a procedurii.

⁽¹⁸⁾ Sparkasse KölnBonn este obligată să vândă participațiile către RSGV sau alți membri din sectorul caselor de economii, în temeiul aranjamentelor contractuale referitoare la participațiile indirecte în cadrul acestor entități.

⁽¹⁹⁾ Începând de la 1 decembrie 2009, articolele 87 și 88 din Tratatul CE au devenit articolele 107 și, respectiv, 108 din TFUE. Cele două seturi de dispoziții sunt identice din punctul de vedere al conținutului. În sensul prezentei decizii, trimiterea la articolele 107 și 108 din TFUE trebuie înțelese ca trimiteri la articolele 87 și, respectiv, 88 din Tratatul CE, acolo unde este cazul.

6. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

- (53) Comisia menționează că nu a primit observații de la părți terțe interesate în ceea ce privește decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare a măsurii de recapitalizare.

7. OBSERVAȚIILE TRANSMISE DE GERMANIA

- (54) Germania a comunicat că a analizat decizia Comisiei din 4 noiembrie 2009 privind inițierea procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE. Germania a informat Comisia că își menține opinia potrivit căreia măsurile de recapitalizare de care a beneficiat Sparkasse KölnBonn sub forma unei participări tacite și a titlurilor de participare la sfârșitul anului 2008 și începutul anului 2009 nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Germania a considerat că măsurile respectă principiul investitorului în economia de piață, conform raționamentului comunicat înainte de adoptarea deciziei de inițiere [a se vedea punctele 24-28 din decizia de inițiere].
- (55) Germania a respins aprecierea Comisiei, potrivit căreia în momentul aplicării măsurilor de recapitalizare, adică la sfârșitul anului 2008/începutul anului 2009, piața pentru instrumente hibride era complet lipsită de participanți⁽²⁰⁾. Mai precis, Germania a respins concluzia Comisiei că niciun investitor din economia de piață sau niciun proprietar nu s-ar fi angajat într-o astfel de investiție în acel moment, chiar la un preț mai mare [a se vedea punctul 38 din decizia de inițiere a procedurii]. Germania a susținut că evoluțiile de pe piață nu au afectat Sparkasse KölnBonn, care a putut emite titluri de creanță inferioare atât în ultimele patru luni ale anului 2008 (totalizând [10-15] milioane EUR), cât și în primul trimestru al anului 2009 (totalizând [35-40] milioane EUR) în tranșe de până la mai multe sute de mii de euro.
- (56) În final, Germania a contestat posibilitatea ca recapitalizarea băncii Sparkasse KölnBonn de către Förderungsgesellschaft să implice resurse de stat.
- (57) Germania și-a exprimat totuși încrederea că, în cazul în care Comisia ar confirma evaluarea preliminară privind caracterul de ajutor de stat al recapitalizării băncii Sparkasse KölnBonn, măsurile ar fi compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE.
- (58) Germania a susținut că planul de restructurare respectă toate condițiile prezentate în Comunicarea Comisiei din 23 iulie 2009 privind restabilirea viabilității și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar în contextul crizei actuale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat⁽²¹⁾ („Comunicarea privind restructurarea”).

⁽²⁰⁾ Cu excepția emisiunilor intergrup sau atunci când cumpărătorul instrumentelor este statul.

⁽²¹⁾ JO C 195, 19.8.2009, p. 9.

- (59) În opinia Germaniei, planul de restructurare asigură faptul că Sparkasse KölnBonn își va restabili viabilitatea pe termen lung, că Sparkasse KölnBonn participă cu o contribuție proprie suficientă la cheltuielile de restructurare, iar denaturarea concurenței este limitată prin măsuri structurale și comportamentale substanțiale.

- (60) Angajamentele luate de Germania sunt prezentate în anexele I - III care fac parte integrantă din prezenta decizie. Pentru a asigura faptul că aceste angajamente vor fi puse în aplicare, va fi numit un administrator fiduciar de monitorizare. Procedura de numire și responsabilitățile administratorului fiduciar de monitorizare sunt prezentate în anexa II. De asemenea, Germania s-a angajat să respecte un calendar al cesionărilor (a se vedea anexa I punctele 10 și 13). În cazul nerespectării acestui calendar, va fi numit un administrator fiduciar de cesionare, care își va exercita atribuțiile în conformitate cu cerințele stipulate în anexa III.

8. EVALUAREA

8.1. Existența și cuantumul ajutorului

- (61) Comisia trebuie să analizeze dacă măsurile în cauză constituie sau nu ajutor de stat. Articolul 107 alineatul (1) din TFUE prevede că orice ajutor acordat de un stat membru sau din resurse de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi, în măsura în care afectează comerțul dintre statele membre, este incompatibil cu piața internă.
- (62) În decizia de inițiere a procedurii (secțiunea 5.1), Comisia a ajuns la concluzia preliminară că măsurile de recapitalizare a băncii Sparkasse KölnBonn constituie ajutor de stat. Comisia nu poate accepta raționamentul Germaniei, potrivit căruia măsurile nu constituie ajutor de stat, întrucât condițiile ambelor instrumente corespund condițiilor pe care un investitor din economia de piață le-ar fi acceptat. Chiar dacă remunerația pentru ambele instrumente ar fi similară dobânzii plătite pentru instrumente comparabile până la începutul anului 2008, aceasta a fost prea scăzută în cazul băncii Sparkasse KölnBonn, dat fiind riscul ridicat rezultat din lipsa de profitabilitate a băncii. La momentul recapitalizării, piața pentru instrumente hibride era complet lipsită de participanți. Prin urmare, în contextul acestui caz și în special al situației de pe piață, Comisia nu a putut accepta argumentul că un investitor din economia de piață ar fi făcut investiții în acel moment, fără a mai pune în discuție posibilitatea unor investiții în condiții echivalente.
- (63) Investigația nu a indicat nicio informație care să contrazică această evaluare. Emisiunile de titluri de creanță de rang inferior efectuate de Sparkasse KölnBonn la sfârșitul anului 2008 și în primul trimestru al anului 2009 nu au furnizat dovezi credibile că piețele pentru instrumente hibride erau active, având în vedere valoarea foarte limitată a singurelor tranșe implicate. Tranșele instrumentelor hibride în valoare de mai multe sute de mii de euro

reprezintă un nivel al riscului considerabil diferit față de un instrument cu valoarea nominală de 150 de milioane EUR și, prin urmare, sunt mult mai ușor de absorbit de piețele private. În consecință, Comisia își menține opinia că niciun investitor din economia de piață nu ar fi achiziționat la acel moment o emisiune de instrumente hibride având o dimensiune și caracteristici comparabile cu măsurile de recapitalizare a Sparkasse KölnBonn.

- (64) În ceea ce privește natura resurselor utilizate pentru recapitalizarea băncii Sparkasse KölnBonn de către Förderungsgesellschaft, Comisia amintește că, potrivit practicii sale decizionale, mijloacele furnizate de RSGV reprezintă resurse controlate în mod direct sau indirect de autoritățile publice⁽²²⁾. Comisia consideră că aceleași considerente se aplică și în cazul Förderungsgesellschaft, care este o filială aflată integral în proprietatea RSGV. În consecință, aceste resurse sunt resurse ale statului, în înțelesul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (65) Având în vedere cele de mai sus, Comisia confirmă concluzia provizorie la care a ajuns în decizia de inițiere, potrivit căreia măsurile de recapitalizare puse în aplicare în favoarea băncii Sparkasse KölnBonn constituie ajutor de stat în înțelesul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (66) De asemenea, Comisia menționează că măsurile de ajutor pentru salvare au fost transformate în ajutor pentru restructurare care continuă să constituie un avantaj pentru Bancă. Măsurile au permis băncii să obțină finanțare într-o situație în care aceasta era incapabilă să atragă capital pe piață, în special în timpul crizei financiare și economice. Acest lucru oferă un avantaj economic băncii și îi consolidează poziția comparativ cu cea a concurenților săi din Germania și din alte state membre, care nu beneficiază de același sprijin. În consecință, măsurile trebuie privite ca având potențialul de a denatura concurența și de a afecta schimburile comerciale între statele membre.
- (67) Componenta de ajutor a injecțiilor de capital se ridică la 650 de milioane EUR și reprezintă 3,3 %, raportat la activele ponderate în funcție de risc ale băncii (la sfârșitul anului 2008).

8.2. Compatibilitatea cu piața internă a ajutorului

8.2.1. Temeiul juridic pentru evaluarea compatibilității

- (68) În decizia de inițiere a procedurii din 4 noiembrie 2009, Comisia nu a ajuns la o concluzie cu privire la temeiul

juridic adecvat pentru analiza măsurilor de recapitalizare. Pe baza informațiilor disponibile la acel moment, deciziile de a investi în proiecte de dezvoltare regională, luate cu mult timp înaintea crizei financiare, par a constitui o cauză importantă a dificultăților băncii Sparkasse KölnBonn. Întrucât criza pare doar să fi agravat problemele existente ale băncii, nu a fost exclusă aplicarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE. Pe de altă parte, data punerii în aplicare a măsurilor de recapitalizare în plină criză financiară, precum și practica decizională a Comisiei în ceea ce privește sectorul bancar și criza financiară au sugerat aplicarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE.

- (69) De asemenea, chiar dacă deciziile precedente au făcut referire la Orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate⁽²³⁾ („Orientările privind restructurarea”), Comisia a clarificat, la punctul 49 din Comunicarea privind restructurarea că toate ajutoarele notificate Comisiei înainte de 31 decembrie 2010 vor fi evaluate ca ajutoare pentru restructurare acordate în sectorul bancar, în temeiul comunicării respective și nu al Orientărilor privind restructurarea.
- (70) Având în vedere persistența sensibilității sectorului bancar din Germania, Comisia concluzionează că posibila dizolvare a uneia dintre cele mai mari case de economii din această țară din cauza [...] ar fi avut implicații asupra sistemului și, în consecință, ar fi amenințat stabilitatea financiară în Germania.
- (71) Prin urmare, articolul 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE constituie temeiul juridic corespunzător pentru a analiza dacă ajutorul primit de Sparkasse KölnBonn este compatibil cu piața internă ca ajutor pentru restructurare în vederea menținerii stabilității financiare.

8.2.2. Compatibilitatea cu piața internă a ajutorului pentru restructurare

- (72) Potrivit Comunicării privind restructurarea, planul de restructurare trebuie să demonstreze, în primul rând, că procesul de restructurare la care este supus un beneficiar al ajutorului de stat este adecvat pentru restabilirea viabilității sale pe termen lung. În al doilea rând, cuantumul ajutorului trebuie să fie limitat la minimum necesar și atât beneficiarul, cât și deținătorii capitalului acestuia trebuie să contribuie la restructurare, în cât mare măsură, cu propriile lor resurse. În al treilea rând, este necesar să se instituie măsuri pentru a limita denaturarea concurenței creată de sprijinirea artificială a puterii de piață a beneficiarului și pentru a asigura un sector bancar competitiv. În final, trebuie abordate aspectele de monitorizare și cele procedurale.

⁽²²⁾ A se vedea punctul 29 din Decizia Comisiei din 30 aprilie 2008 în cazul NN 25/08, Garanția de risc a WestLB; Decizia Comisiei din 1 octombrie 2008 în cazul C 43/08, Garanția de risc a WestLB (JO C 322, 17.12.2008, p. 16), Decizia Comisiei din 12 mai 2009 în cazul C 43/08, Garanția de risc a WestLBd. În contextul cazului actual privind garanția de risc a WestLB, Germania nu a contestat aprecierea Comisiei potrivit căreia sprijinul acordat de asociațiile caselor de economii RSGV și WLSGV în favoarea WestLB se bazează pe resurse ale statului în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

⁽²³⁾ JO C 244, 1.10.2004, p. 2. Punctul 42 din Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor privind ajutoarele de stat face trimitere în mod explicit la măsurile luate în privința instituțiilor financiare în contextul actualei crize financiare globale („Comunicarea cu privire la sectorul bancar”).

- (i) Restabilirea viabilității pe termen lung
- (73) În conformitate cu prevederile de la punctele 9-11 din Comunicarea privind restructurarea, Germania a prezentat un plan de restructurare comprehensiv și detaliat care oferă informații complete cu privire la modelul economic. De asemenea, în plan sunt identificate cauzele dificultăților cu care s-a confruntat banca.
- (74) În ceea ce privește modelul economic, Sparkasse KölnBonn intenționează să se concentreze pe activitățile economice ale unei case de economii tradiționale. Banca va oferi o gamă completă de produse bancare retail destinate segmentelor principale de clienți din regiunea Köln-Bonn: clienți persoane fizice, IMM-uri, precum și clienți persoane juridice de mai mică dimensiune și instituții situate în regiunea respectivă. Prin urmare, Sparkasse KölnBonn se va concentra pe activitățile sale statutare, valorificându-și principalele competențe și se va retrage din domeniile care au stat la originea dificultăților financiare. În special, Sparkasse KölnBonn încetează negocierile în nume propriu, închide toate filialele neprincipale și încetează orice investiție în portofolii SAA și ABS. Comisia consideră că noul model economic al băncii este viabil și durabil pe termen lung.
- (75) Dificultățile băncii Sparkasse KölnBonn pot fi, în principal, atribuite unui număr de trei activități: (i) proiectele de dezvoltare regională, (ii) investițiile în portofoliile ABS și SAA și (iii) investițiile băncii în WestLB.
- (76) Încă din 2008, Sparkasse KölnBonn a inițiat vânzarea sau lichidarea filialelor sale neprincipale implicate în dezvoltarea regională. Încetarea completă a acestor activități constituie o măsură necesară și adecvată pentru a putea înlătura preocupările Comisiei, întrucât cesionările permit evitarea altor pierderi sau a unei expuneri la risc care rezultă din activitatea filialelor respective. În plus, măsura eliberează atât capital, cât și capacități de administrare care pot fi reutilizate în cadrul activității principale a băncii. De asemenea, cesionările vor reduce bilanțul băncii cu aproximativ [180-230] milioane EUR ([0-2] %) ⁽²⁴⁾.
- (77) Având în vedere faptul că activitățile filialelor care urmează să fie vândute orașului Köln sunt, în principal, construcțiile imobiliare și serviciile specifice domeniului imobiliar, Comisia nu consideră că în acest caz este necesară sau adecvată aplicarea prevederilor din Comunicarea privind tratarea activelor depreciate în sectorul bancar comunitar ⁽²⁵⁾ („Comunicarea privind activele depreciate”). Valorile contabile ale acestor filiale s-au redus semnificativ în ultimii ani, pentru a se alinia la valorile lor de piață. Prin urmare, nu se așteaptă alte pierderi importante pentru Bancă, cauzate de vânzarea filialelor. De asemenea, angajamentul Germaniei că banca va vinde la valoarea de piață, valoare ce va fi determinată de un expert independent, oferă siguranța că tranzacțiile respective nu vor implica noi ajutoare de stat.
- (78) O altă sursă a problemelor băncii a fost reprezentată de portofoliile ABS și SAA. Aceste investiții au fost deja reduse considerabil. Sparkasse KölnBonn se va retrage complet din aceste portofolii până la sfârșitul anului 2014. Având în vedere faptul că aceste investiții se situează în afara domeniului de aplicare a noului model economic al băncii, retragerea din aceste portofolii reprezintă un pas necesar în cadrul punerii în aplicare a strategiei Sparkasse KölnBonn. Valorile contabile actuale ale activelor rămase în portofoliile ABS și SAA corespund, în general, valorii lor de piață. Prin urmare, expunerea la risc, care rămâne în urma acestor portofolii, este limitată și nu afectează viabilitatea băncii.
- (79) În final, restul expunerii băncii la WestLB, care în trecut a cauzat băncii Sparkasse KölnBonn pierderi de [...] milioane EUR, este limitată ca dimensiune și compensată prin rezervele din portofoliul de investiții al RSGV. De asemenea, contribuția băncii [la ...] se va achita exclusiv din profiturile nete obținute în viitor. Prin urmare, obligația băncii Sparkasse KölnBonn de a contribui [la ...] nu va periclita viabilitatea pe termen lung a băncii. În plus, Comisia apreciază ca pozitiv faptul că respectivele contribuții ale băncii pot fi achitate numai după remunerarea capitalului de stat, în conformitate cu condițiile de recapitalizare.
- (80) Comisia menționează că banca a abordat deja și se va ocupa în continuare de punctele slabe ale guvernantei sale corporative. Modificarea structurii acționariatului și votul majorității calificate, introdus ca urmare a fuziunii din 2005 a băncilor Stadtparkasse Köln și Sparkasse Bonn, oferă certitudinea că interesele politice ale proprietarilor nu sunt mai presus de interesele economice ale băncii. De asemenea, schimbările survenite în structura și dimensiunea organelor băncii Sparkasse KölnBonn, precum și în procesul decizional, asigură o mai mare credibilitate a conducerii superioare. Împărțirea și numărul mai redus al responsabilităților, precum și proporția mai mare de angajați neimplicați politic, care sunt experți [externi ...], în organismele băncii vor asigura o mai bună transparență și o mai mare eficiență a procesului decizional. Odată cu modificarea structurii acționariatului, aceste măsuri vizează înlăturarea surselor dificultăților băncii, minimizând riscul ca aceasta să se angajeze în proiecte direcționate politic și care sunt contrare intereselor sale economice. De asemenea, independența conducerii băncii pare să fie suficient ancorată în legislația existentă. Faptul că Sparkasse KölnBonn a prezentat dovada că din 2004 banca nu s-a angajat în noi proiecte cu implicații politice demonstrează eficiența măsurilor puse în aplicare. În general, noul cod de guvernare corporativă corespunde cu ceea ce s-a

⁽²⁴⁾ Reducerea bilanțului cesionărilor reflectă doar valoarea contabilă a entităților.

⁽²⁵⁾ JO C 72, 26.3.2009, p. 1.

realizat în cazuri comparabile⁽²⁶⁾. Prin urmare, modificările efectuate și cele promise ale guvernantei corporative a băncii Sparkasse KölnBonn pot fi considerate adecvate și suficiente pentru a contribui la restabilirea viabilității pe termen lung a băncii.

- (81) Comisia consideră că planul de restructurare a băncii Sparkasse KölnBonn îndeplinește cerințele prevăzute la punctele 9 și 12-15 din Comunicarea privind restructurarea, și anume că planul de restructurare trebuie să demonstreze, de asemenea, modul în care banca își va restabili viabilitatea pe termen lung fără ajutor de stat și cât mai curând posibil. În special, banca trebuie să fie capabilă să genereze o rentabilitate adecvată a capitalului, acoperind toate costurile funcționării sale normale și respectând cerințele obligatorii relevante.
- (82) În primul rând, Sparkasse KölnBonn a prezentat previziunile financiare pentru perioada 2008-2014, oferind informații cu privire la veniturile, cheltuielile, deprecierea, profiturile băncii, precum și cu privire la situația capitalului său. Comisia consideră că previziunile furnizate pentru scenariul de bază se întemeiază pe ipoteze macroeconomice inițiale rezonabile. Banca se așteaptă să genereze din nou profit în 2010 și să continue să își îmbunătățească rezultatele anuale pe parcursul întregii perioade de restructurare. De asemenea, în 2014 ROE va atinge nivelul de [9-10] % care pare a fi un nivel adecvat de remunerare pentru o bancă ce prestează servicii de retail în condiții de piață normale. În plus, începând din 2013 Sparkasse KölnBonn va remunera în totalitate măsurile de ajutor. Ratele de capital ale băncii rămân cu mult peste cerințele minime obligatorii, rata capitalului de rangul 1 urmând să crească de la 6,1 % în 2009 la [8-9] % în 2014.
- (83) În al doilea rând, Sparkasse KölnBonn a demonstrat că este capabilă să facă față unui scenariu de criză. Ipotezele scenariului de criză au fost apreciate ca fiind rezonabile. Având în vedere faptul că scenariul de criză arată că Sparkasse KölnBonn va depăși cerințele privind capitalul obligatoriu, se poate considera că banca îndeplinește condițiile menționate la punctul 13 din Comunicarea privind restructurarea. De asemenea, analiza sensibilității arată că banca este capabilă să facă față unor schimbări semnificative ale ratelor dobânzilor în viitor.
- (84) În final, Sparkasse KölnBonn a prezentat o strategie de rambursare parțială anticipată a capitalului de stat. Rambursarea parțială a capitalului de stat ar trebui să fie posibilă fără epuizarea capitalului de bază al instituției, deoarece rata capitalului de rangul 1 al băncii Sparkasse KölnBonn este previzionată să atingă nivelul de [6-7] % în 2010 și să depășească semnificativ acest nivel într-o etapă ulterioară a scenariului de bază, iar în scenariul de criză al planului de restructurare să rămână cu mult peste nivelul minim obligatoriu. Leșirea anticipată parțială nu implică ajutoare suplimentare pentru Sparkasse KölnBonn sau alte entități care participă la tranzacție. În primul rând, datorită modului în care a fost conceput prețul de cumpărare care va fi achitat pentru

prima tranșă de 150 de milioane din *Genussrechte* și care simulează foarte bine fluxul de numerar pe care *Förderungsgesellschaft* l-ar fi primit dacă ar fi păstrat instrumentul, *Förderungsgesellschaft* nu ar beneficia de niciun avantaj. În al doilea rând, tranzacția se efectuează între două entități publice. De asemenea, întrucât instrumentul care va fi transformat în capital de rangul 1 se califică deja ca ajutor, iar Sparkasse KölnBonn va plăti aceeași remunerație în favoarea asociației *Zweckverband* după această conversie, Comisia nu identifică niciun ajutor suplimentar implicit. În fine, răscumpărarea de către Sparkasse KölnBonn a celei de-a doua tranșe de 150 de milioane EUR va simula, de asemenea, foarte bine fluxul de numerar pe care *Förderungsgesellschaft* l-ar fi primit dacă ar fi păstrat instrumentul.

- (85) În consecință, Comisia consideră că planul de restructurare prezentat de Sparkasse KölnBonn îndeplinește cerințele prevăzute în Comunicarea privind restructurarea în ceea ce privește restabilirea viabilității pe termen lung și înlătură astfel îndoielile Comisiei, exprimate în decizia de inițiere.
- (ii) Contribuția proprie/partajarea sarcinii
- (86) Astfel cum se specifică în Comunicarea privind restructurarea, băncile și acționarii acestora trebuie să contribuie în cât mai mare măsură la restructurare, pentru a asigura limitarea ajutorului la minimum necesar. Aceasta înseamnă că băncile utilizează propriile resurse pentru finanțarea restructurării, de exemplu prin vânzarea de active, în timp ce acționarii ar trebui să absoarbă, dacă este posibil, pierderile băncii. Măsurile la care s-a angajat Sparkasse KölnBonn asigură faptul că sunt utilizate resurse proprii și că investitorii privați care dețin capitalul hibrid al băncii contribuie la restructurare.
- (87) Planul de restructurare nu conține elemente care să sugereze că ajutorul depășește mijloacele necesare pentru acoperirea costurilor pe care le implică restabilirea viabilității. Ajutorul primit este necesar pentru a asigura că, în scenariul de bază, Sparkasse KölnBonn dispune de o rezervă de capital rezonabilă și poate respecta, într-un scenariu de criză, cerințele privind capitalul obligatoriu.
- (88) În ceea ce privește contribuția la cheltuielile de restructurare din resursele interne generate de Sparkasse KölnBonn, Comisia menționează că în prezent banca pune în aplicare măsuri de reducere a costurilor. Aceste măsuri vor conduce la reducerea cheltuielilor anuale, până la încheierea perioadei de restructurare, cu [25-35] de milioane EUR reprezentând aproximativ [5-8] % din cheltuielile totale aferente anului 2009.
- (89) De asemenea, cesionarea filialelor profitabile altele decât cele de bază va genera venituri ce pot fi utilizate pentru finanțarea costurilor de restructurare.
- (90) Banca nu dispune de o putere discreționară pentru a suspenda sau amâna plata unui cupon pentru instrumentele hibride, în cazul în care generează un profit

⁽²⁶⁾ Decizia Comisiei din 15 decembrie 2009 în cazul C 17/09, *Restrukturarea LBBW* (JO L 188, 21.7.2010, p. 1).

într-un anumit an. Cu toate acestea, titularii instrumentelor hibride suportă, în măsura în care este posibil, pierderile suferite de Sparkasse KölnBonn, deoarece atât plata cuponului, cât și valoarea de bază a capitalului hibrid au fost suspendate sau au participat la absorbția pierderilor Sparkasse KölnBonn. Prin urmare, Comisia consideră că este asigurat nivelul maxim posibil de partajare a sarcinii între investitorii privați în instrumente hibride și deci sunt îndeplinite condițiile prevăzute în Comunicarea privind restructurarea în ceea ce privește contribuția investitorilor privați la cheltuielile de restructurare.

(91) Punctul 24 din Comunicarea privind restructurarea prevede că o remunerare adecvată a capitalului de stat constituie, de asemenea, un mijloc adecvat de partajare a sarcinii. În acest sens, Comisia apreciază drept adecvat nivelul remunerării stabilit în cadrul măsurilor de recapitalizare, împreună cu celelalte măsuri de partajare a sarcinii descrise mai sus. Profiturile previzionate vor permite băncii să remunereze capitalul de stat și să efectueze plățile suspendate ale cupoanelor, conform condițiilor de recapitalizare, începând din 2011 pentru *Genussrechte* și din 2013 pentru participarea tacită, după acoperirea capitalului nominal al instrumentelor. Trebuie menționat faptul că dobânda aferentă *Genussrechte* deținute de stat este cumulativă pentru [2-6] ani, iar capitalul diminuat ca urmare a absorbției pierderilor va fi acoperit în cazul ambelor instrumente de recapitalizare. Prin urmare, potrivit previziunilor financiare din scenariul de bază, dobânda neachitată, aferentă *Genussrechte*, și valoarea de bază epuizată a ambelor instrumente vor fi ulterior recuperate de către stat.

(92) Având în vedere cele prezentate mai sus, Comisia consideră că planul de restructurare prezentat de Germania prevede o contribuție proprie suficientă pentru restructurare și, în consecință, înlătură îndoielile Comisiei, exprimate în decizia de inițiere a procedurii.

(iii) Măsuri de limitare a denaturării concurenței

(93) Comunicarea privind restructurarea prevede ca planul de restructurare să propună măsuri de limitare a denaturării concurenței și de asigurare a competitivității sectorului bancar. În plus, aceste măsuri trebuie să aibă în vedere aspecte de risc moral și să garanteze că ajutorul de stat nu este utilizat pentru finanțarea unui comportament anticoncurențial.

(94) Pachetul de măsuri abordează într-o manieră suficientă aspectele de risc moral. Sparkasse KölnBonn se angajează să pună în aplicare vânzarea tuturor activităților profitabile neprincipale. Acestea includ acțiunile deținute la [...], [...], RW Holding AG, S ProFinanz Versicherungsmakler GmbH, Schufa Holding AG și Neue Leben Pensionsverwaltung AG, care sunt importante [...] ale Sparkasse KölnBonn.

(95) Autoritățile germane au transmis un calendar detaliat al cesionărilor planificate și s-au angajat să numească un administrator fiduciar de monitorizare, pentru a asigura îndeplinirea la timp a angajamentelor. În cazul în care

calendarul asumat nu va fi respectat, va fi numit un administrator fiduciar de cesionare.

(96) Restructurarea băncii include o diminuare a prezenței Sparkasse KölnBonn în activitățile destinate anumitor segmente de clientelă. Aceste măsuri vor permite concurenților să acceseze o parte din clienții băncii, mari întreprinderi și clienți instituționali. Întrucât măsura se referă în principal la entitățile mari care, în general, au acces la piețele de capital, Comisia consideră că riscul unui impact negativ al acestei măsuri asupra economiei reale este neglijabil.

(97) De asemenea, ca o consecință a punerii în aplicare a măsurilor de restructurare, Sparkasse KölnBonn își va reduce activele totale cu [15-20] % la RWA ([15-20] % la activele totale), pe bază *pro forma*, și cu [10-15] % incluzând creșterea viitoare (5 % la activele totale). Reducerea va fi determinată, în principal, de retragerea din investițiile în SAA și ABS, încetarea activităților de tranzacționare în nume propriu ([6-8] % la RWA, [6-8] % la activele totale) și reducerea expunerii la credite mari, precum și a liniilor de credit pentru clienții instituționali (RWA: [5-7] %, active totale: [5-7] %).

(98) Având în vedere cuantumul ajutorului în cazul în speță (3,3 % din RWA), aceste măsuri pot fi considerate suficiente și proporționale în condițiile reducerii dimensiunii și obiectului de activitate al băncii. Sparkasse KölnBonn este activă doar în regiunea Köln-Bonn, unde deține o poziție importantă pe piață ([18-23] %-[30-35] %, în funcție de produs), dar nu una dominantă. În plus, banca nu practică o influență dominantă asupra prețurilor în segmentele de activitate principale. Din acest motiv, eventualele măsuri suplimentare pentru a reduce și mai mult cota pe care banca o deține pe piața principală de retail nu par a fi adecvate în cazul Sparkasse KölnBonn. În primul rând, Comisia observă că nu activitatea principală a stat la baza dificultăților băncii. De asemenea, Germania a furnizat suficiente dovezi că punerea în aplicare a acestor măsuri va fi dificilă și disproporționat de costisitoare și va afecta în mod negativ capacitatea inițială a băncii de a obține venituri, constituind o amenințare pentru viabilitatea pe termen lung a Sparkasse KölnBonn. În plus, aceste măsuri ar avea un impact negativ asupra segmentelor principale de activitate ale Sparkasse KölnBonn, formate din IMM-uri și clienți persoane fizice care totuși nu au constituit cauza dificultăților băncii. În sfârșit, având în vedere sursele de finanțare alternative limitate pentru aceste grupe de clienți și practica decizională a Comisiei, care vizează menținerea împrumuturilor către economia reală, Comisia consideră că aplicarea unor restricții suplimentare în ceea ce privește domeniul de activitate al băncii Sparkasse KölnBonn ar afecta activitatea principală a acesteia și ar cauza, așadar, prejudicii atât băncii, cât și piețelor pe care aceasta le deservește.

(99) De asemenea, Comisia amintește angajamentele comportamentale luate de Sparkasse KölnBonn și Germania. Aceste angajamente includ interdicția privind practicile de influență dominantă asupra prețurilor și interdicția privind publicitatea referitoare la sprijinul statului,

pentru a nu permite astfel băncii Sparkasse KölnBonn să utilizeze ajutorul în scopul finanțării unui comportament anticoncurențial pe piață. Potrivit punctului 40 din Comunicarea privind restructurarea, interdicția privind achizițiile asigură, de asemenea, că ajutorul de stat nu va fi utilizat pentru preluarea unor societăți concurente.

- (100) Pe baza celor de mai sus, Comisia consideră că amploarea și natura măsurilor propuse de Sparkasse KölnBonn sunt suficiente și adecvate pentru a evita denaturarea concurenței. În consecință, planul de restructurare a băncii Sparkasse KölnBonn îndeplinește condițiile din Comunicarea privind restructurarea în ceea ce privește viabilitatea, partajarea sarcinii și măsurile de reducere a denaturării concurenței, înlăturând astfel temerile Comisiei, exprimate în decizia de inițiere.

8.2.3. Monitorizarea

- (101) În conformitate cu secțiunea 5 din Comunicarea privind restructurarea, pentru a permite Comisiei să verifice dacă planul de restructurare este pus în aplicare în mod corect, este necesară o raportare periodică. Germania va numi un administrator fiduciar de monitorizare, care va prezenta rapoarte de monitorizare semestriale. Primul raport trebuie prezentat în februarie 2011. În consecință, Comisia consideră că se asigură o monitorizare adecvată a punerii în aplicare a planului de restructurare.

Concluzia privind planul de restructurare

- (102) Comisia consideră că planul de restructurare descris la capitolul 4 din prezenta decizie este compatibil cu dispozițiile articolului 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE.

9. CONCLUZII

- (103) Comisia concluzionează că măsurile de restructurare oferă băncii Sparkasse KölnBonn posibilitatea de a-și

restabili viabilitatea pe termen lung, sunt suficiente în ceea ce privește partajarea sarcinii și adecvate și proporționale pentru a compensa efectele de denaturare a pieței cauzate de măsurile de ajutor în cauză. Prin urmare, Comisia consideră că planul de restructurare prezentat îndeplinește criteriile Comunicării privind restructurarea și că măsurile de restructurare pot fi astfel considerate compatibile cu piața internă, în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE. Măsurile constând în injecția de capital pot fi, așadar, aprobate în conformitate cu planul de restructurare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul pentru restructurare acordat băncii Sparkasse KölnBonn de către acționarii săi publici constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Ajutorul este compatibil cu piața internă, cu condiția punerii în aplicare a planului de restructurare și îndeplinirii angajamentelor stabilite în anexele I, II și III.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania.

Adoptată la Bruxelles, 29 septembrie 2010.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

ANEXĂ

Commission européenne– Task Force: crise financière
DG Concurrence
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
1000 Bruxelles/Brussel
Belgium

Cazul C 32/09 – Sparkasse KölnBonn

ANGAJAMENTE FAȚĂ DE COMISIA EUROPEANĂ

În temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/99 al Consiliului ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat, Germania prezintă următoarele angajamente în ceea ce privește Sparkasse KölnBonn, astfel încât Comisia Europeană („Comisia”) să poată considera că recapitalizarea băncii Sparkasse KölnBonn este compatibilă cu piața internă prin adoptarea unei decizii în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Angajamentele vor intra în vigoare la data adoptării deciziei.

Prezentul text trebuie interpretat în cadrul general al dreptului UE și cu referire la Regulamentul (CE) nr. 659/99, luând în considerare, de asemenea, decizia căreia îi sunt atașate angajamentele.

⁽¹⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

ANEXA I

Secțiunea A – Angajamente

1. **Guvernanța corporativă:** Guvernul Federal și Sparkasse KölnBonn se angajează ca Sparkasse KölnBonn să introducă următoarele modificări în guvernanța sa corporativă:
 - (a) Numărul membrilor externi ai Consiliului de supraveghere va crește de la doi, în prezent, la patru începând de la 1 ianuarie 2011. Numărul total al membrilor Consiliului de supraveghere va fi limitat la optsprezece.
 - (b) Consiliul de supraveghere al băncii Sparkasse KölnBonn va numi în viitor doar următoarele comitete și va reduce numărul membrilor acestora conform noilor prevederi, cel târziu la 1 ianuarie 2011.
 - Comitetul pentru contabilitate (șapte membri)
 - Comitetul pentru riscuri (șase membri)
 - Comitetul principal (trei membri)
 - (c) Comitetul de strategie și Comitetul pentru investiții vor fi desființate cel târziu la 31 decembrie 2010 și, respectiv, la 31 decembrie 2011.
 - (d) Toți membrii Consiliului de supraveghere trebuie să posede competențele specificate la prima teză a articolului 36 alineatul (3) din Legea bancară germană.
 - (e) Începând de la 1 ianuarie 2011, Consiliul de administrație al băncii Sparkasse KölnBonn va înăspri orientările referitoare la deciziile privind investițiile, astfel: Consiliul de administrație va putea adopta decizii privind investițiile doar cu unanimitate de voturi, iar în cazul investițiilor cu valoare nominală mai mare de [2-5] milioane EUR, doar în urma unei verificări prealabile minuțioase efectuate de un auditor, dacă este necesar.
2. **Tranzacții în nume propriu:** Sparkasse KölnBonn va înceta negocierile în nume propriu. Aceasta înseamnă că Sparkasse KölnBonn va realiza doar tranzacții care fie
 - (a) sunt necesare pentru primirea, transmiterea sau executarea comenzilor clienților săi în sensul efectuării unei tranzacții de vânzare sau cumpărare, fie
 - (b) ajută casa de economii în activitatea de gestionare a lichidităților sau a riscurilor.

În niciun caz Sparkasse KölnBonn nu își va crea poziții în nume propriu, dacă acestea nu sunt rezultatul faptului că, de exemplu, Sparkasse KölnBonn nu execută imediat ordinele unui anumit client. Pozițiile de acest tip și pozițiile de gestionare a lichidităților/riscurilor sunt permise doar atunci când acestea nu pun în pericol viabilitatea băncii și/sau lichiditățile acesteia. Prin urmare, Sparkasse KölnBonn trebuie să reducă riscul de piață al portofoliului său de tranzacționare la [3-5] milioane EUR (valoare la risc la un nivel de încredere de 99 %).
3. **Împrumuturile către economie:** prin activitățile sale de acordare de împrumuturi și de investiții, desfășurate în condiții de piață normale care îndeplinesc cerințele de supraveghere și pe cele ale sectorului bancar, Sparkasse KölnBonn trebuie să satisfacă nevoile de împrumut ale sectorului economic, în special ale IMM-urilor.
4. **Reducerea expunerilor la credite mari și linii de credit**

În cadrul reorientării sale, Sparkasse KölnBonn va reduce progresiv expunerile pe credite mari în domeniul serviciilor bancare destinate clienților persoane juridice, pentru diminuarea riscurilor asociate. Măsurile includ, între altele, limitarea liniilor de credit, solicitarea de garanții suplimentare sau transferul riscurilor către alte instituții de credit.

Până la sfârșitul anului 2013, Sparkasse KölnBonn trebuie să își reducă expunerile la credite mari cu [900-1 100] milioane EUR, din care [400-550] milioane EUR până la sfârșitul anului 2010. Liniile de credit acordate clienților instituționali care nu au legătură cu regiunea Köln-Bonn, trebuie reduse cu [800-900] milioane EUR până la sfârșitul anului 2013.
5. **Interdicția privind practicile de influențare a prețurilor:** Până la 31 decembrie 2014, Sparkasse KölnBonn nu poate oferi, fără autorizarea prealabilă din partea Comisiei, prețuri mai avantajoase pe piețele relevante pentru primirea de depozite [...] și pentru împrumuturile ipotecare pe termen lung [...] comparativ cu un concurent de pe piața relevantă care practică prețurile cele mai reduse și face parte din primii zece actori de pe piață în ceea ce privește cota de piață⁽¹⁾.

(1) [...].

6. În cazul în care Sparkasse KölnBonn constată că oferă prețuri mai avantajoase decât concurentul care practică cele mai reduse prețuri, aceasta își va ajusta imediat prețurile, în mod corespunzător.
7. **Interdicția privind dividendele și cupoanele:** Germania se obligă, în ceea ce privește plata cupoanelor și opțiunile de cumpărare privind instrumentele de capital, ca
- (a) Sparkasse KölnBonn sau orice altă entitate a acesteia să nu utilizeze capitalul sau rezervele băncii Sparkasse KölnBonn pentru plata de cupoane atașate instrumentelor de capital decât dacă (a) există o obligație legală în acest sens sau (b) plata cuponului relevant va fi acoperită de profiturile actuale ale băncii Sparkasse KölnBonn. În cazul incertitudinii în ceea ce privește existența unei obligații legale sau a unui profit suficient, în sensul prezentului angajament, Sparkasse KölnBonn va prezenta Comisiei spre aprobare propunerea privind plata cupoanelor.
- (b) Nicio entitate aparținând băncii Sparkasse KölnBonn nu va exercita o opțiune de cumpărare în privința acestor instrumente de capital hibrid dacă acest lucru ar avea ca efect reducerea capitalului obligatoriu total al băncii Sparkasse KölnBonn.
- Pe durata punerii în aplicare a planului de restructurare, cel târziu până la 31 decembrie 2014, Sparkasse KölnBonn va plăti cupoane și va evita absorbția pierderilor prin capitalul subordonat numai în cazul în care este obligată să facă acest lucru și cu condiția să nu fie necesar niciun transfer de rezerve și elemente speciale, în conformitate cu articolul 340 literele (f) și (g) din Codul Comercial.
8. **Interdicția privind achizițiile:** Începând de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, Sparkasse KölnBonn nu va mai putea achiziționa, timp de trei ani, un procent mai mare de 20 % din acțiunile altor instituții financiare. Se pot însă efectua alte operațiuni de participatii care nu au legătură cu activitatea inițială a Sparkasse KölnBonn în legătură cu clienții în cadrul modelului său de activitate, cu condiția ca acestea să nu pună în pericol viabilitatea băncii și să fi fost aprobate în prealabil de Comisia Europeană. În plus, Sparkasse KölnBonn nu va achiziționa participatii care nu sunt necesare activității sale principale sau care presupun riscuri excesive.
9. **Nicio referire la sprijinul statului în publicitate:** Sparkasse KölnBonn nu va încerca să utilizeze în scopuri publicitare autorizarea de către Comisia Europeană a măsurilor pe care aceasta le-a evaluat ca fiind ajutor de stat sau alte avantaje rezultând din acestea.

Secțiunea B – Activitățile care urmează să fie cesionate

10. Sparkasse KölnBonn va vinde următoarele participatii (denumite în mod colectiv activități care urmează să fie cesionate), în măsura în care acestea nu au fost încă vândute, până cel târziu la datele indicate și la cele mai bune prețuri posibile. Acest lucru ar trebui să permită ca elementele esențiale, valoroase ale activității actuale să fie păstrate până la punerea lor în vânzare.

Participații	Care urmează să fie vândute cel târziu până la
Golfclub Gut Lärchenhof GmbH	Vândută deja în 2009
TA Triumph Adler AG	Vândută deja în 2009
RW Holding AG	Vândută deja în 2009
S ProFinanz Versicherungsmakler GmbH	Vândută deja în 2009
Schufa Holding AG	Vândută deja în 2009
Sparkassen Servicegesellschaft für Zahlungssysteme und elektronische Vertriebskanäle mbH & Co KG	Active vândute/Lichidare până la sfârșitul anului 2010
[...]	[...]
Campus Grundstückentwicklungs GmbH	Active deja vândute/lichidare în 2011
[...]	[...]
[...]	[...]
[...]	[...]
neue leben Pensionsverwaltung AG	Sfârșitul anului 2010
[...]	[...]
[...] ⁽²⁾	[...]
[...] ⁽³⁾	[...]

⁽²⁾ [...].

⁽³⁾ [...].

11. Pentru a evita orice denaturare nedorită a concurenței, Sparkasse KölnBonn se angajează să vândă sau să asigure vânzarea activităților susmenționate care urmează să fie cesionate, fără a întrerupe continuitatea acestora, în condițiile aprobate de Comisie și în conformitate cu procedura descrisă la punctul 26. Sparkasse KölnBonn se obligă să încheie un contract final și executoriu de vânzare-cumpărare pentru vânzarea activităților care urmează să fie cesionate în prima perioadă de cesionare ⁽⁴⁾. În cazul în care Sparkasse KölnBonn nu încheie un astfel de contract până la sfârșitul primei perioade de cesionare,
- (a) termenul va fi prelungit cu încă [...] cu condiția ca Sparkasse KölnBonn să poată dovedi că [...]. Sparkasse KölnBonn se angajează să încheie un contract definitiv și executoriu de vânzare-cumpărare [...] în perioada de cesionare prelungită, pentru vânzarea activităților care urmează a fi cesionate;
- (b) în cazul în care Sparkasse KölnBonn nu încheie un astfel de contract până la sfârșitul perioadei prelungite de cesionare, va acorda administratorului fiduciar de cesionare un mandat exclusiv privind vânzarea activităților care urmează a fi cesionate în perioada mandatului acestuia ⁽⁵⁾. Procedura de numire a administratorului fiduciar de cesionare, precum și sarcinile acestuia, sunt descrise în anexa III.
12. Angajamentul privind cesionarea va fi considerat îndeplinit atunci când Sparkasse KölnBonn va încheia un contract definitiv și executoriu, până la sfârșitul perioadei specificate la punctul 10 sau al perioadei prelungite menționate la punctul 11, cu un cumpărător care satisface condițiile prevăzute la punctele 25 și 26, iar transferul activităților care urmează a fi cesionate se efectuează în cel mult șase luni de la încheierea contractului de vânzare-cumpărare.
13. Sparkasse KölnBonn urmează să vândă următoarele participații orașului Köln, unei societăți care are legătură cu orașul Köln sau unei terțe părți, cel târziu până la 31 martie 2011:
- [...]
 - [...]
 - [...]
 - [...]
 - [...]
 - [...]
 - [...]
 - [...]
 - [...]
 - [...]
 - [...]
14. Tranzacțiile individuale cu orașul Köln se vor efectua în condițiile de piață normale. În acest sens, se va stabili, de către un expert independent, valoarea de piață a obiectului vânzării la data efectuării transferului. Administratorul fiduciar de monitorizare va monitoriza tranzacțiile individuale.
- În contextul tranzacției, este permis, de asemenea, transferul activelor și activităților economice ale unei societăți, în locul societății propriu-zise în cauză, dacă acest lucru servește scopului economic urmărit.
15. O societate de audit va verifica, în numele cumpărătorului, evaluarea activelor și datele economice generale agreeate în contract.
16. Înaintea efectuării tranzacției, administratorul fiduciar de monitorizare va fi informat cu privire la detaliile acesteia.
17. Pentru a menține efectele structurale ale angajamentelor, banca Sparkasse KölnBonn nu va putea, timp de [...] de la asumarea acestora, să exercite o influență directă sau indirectă, total sau parțial, asupra activităților care urmează a fi cesionate, dacă nu s-a stabilit anterior, de către Comisie, că structura pieței s-a modificat în asemenea măsură încât nu mai este necesară protejarea activităților care urmează a fi cesionate împotriva acestei influențe, pentru ca măsurile de restructurare să fie compatibile cu piața internă.
18. În viitor, Sparkasse KölnBonn va acorda cel mult [30-60] % din fonduri filialelor sale care urmează a fi cesionate. Excepție fac împrumuturile existente, până la data scadenței specificată în contractul de împrumut.

⁽⁴⁾ Perioadă care începe de la data intrării în vigoare a prezentei decizii și se încheie la datele specificate la punctul 10.

⁽⁵⁾ [...].

19. Veniturile obținute din vânzarea participațiilor băncii Sparkasse KölnBonn vor fi utilizate integral pentru finanțarea planului de restructurare.

Secțiunea C – Angajamente privind cesionarea

Menținerea viabilității, vandabilității și competitivității activităților care urmează să fie cesionate

20. De la data asumării angajamentelor până la data efectuării transferului, Sparkasse KölnBonn va menține, conform bunelor practici comerciale, viabilitatea economică, vandabilitatea și competitivitatea activităților care urmează să fie cesionate și va reduce, pe cât posibil, orice risc de pierdere a potențialului lor competitiv. Sparkasse KölnBonn se angajează, în special
- (a) să nu desfășoare nicio activitate care ar putea avea un impact negativ asupra valorii, gestionării sau competitivității activităților care urmează a fi cesionate sau care ar putea modifica natura și obiectul de activitate, strategia industrială sau comercială sau politica lor de investiții;
 - (b) să pună la dispoziție suficiente resurse pentru dezvoltarea activităților care urmează a fi cesionate, pe baza planurilor de afaceri existente și cu punerea în aplicare a acestora;
 - (c) să ia toate măsurile rezonabile, inclusiv aplicarea de scheme adecvate de stimulente (potrivit practicii din industrie), pentru a încuraja întregul personal-cheie să rămână să lucreze în entitățile care urmează să fie cesionate.

Obligațiile de separare a activităților băncii Sparkasse KölnBonn de activitățile care urmează să fie cesionate

21. Sparkasse KölnBonn se obligă ca, de la data asumării angajamentelor până la efectuarea transferului, să separe activitățile care urmează a fi cesionate de activitățile pe care Sparkasse KölnBonn le păstrează și să asigure că administratorii filialelor care desfășoară activitățile ce urmează a fi cesionate nu se implică în gestionarea niciunei activități reținute și invers.
22. Până la efectuarea transferului, Sparkasse KölnBonn va sprijini administratorul fiduciar de monitorizare să se asigure că activitățile ce urmează să fie cesionate sunt gestionate separat, ca entități distincte și vandabile.

Clauza privind absența ofertelor de muncă

23. Sparkasse KölnBonn se obligă ca, în limitele obișnuite, timp de douăsprezece luni de la închiderea activităților, să nu prezinte oferte de muncă personalului-cheie transferat odată cu activitățile ce urmează a fi cesionate și să asigure că nici societățile afiliate nu fac acest lucru.

Verificarea prealabilă

24. Pentru a permite potențialilor cumpărători să realizeze o verificare prealabilă rezonabilă a activităților ce urmează a fi cesionate, Sparkasse KölnBonn se obligă, în limitele obișnuite de asigurare a confidențialității și în funcție de etapa în care se află procesul de cesionare, să:
- (a) furnizeze potențialilor cumpărători suficiente informații cu privire la activitățile ce urmează a fi cesionate;
 - (b) să ofere potențialilor cumpărători suficiente date privind personalul, precum și accesul la acest personal.

Secțiunea D – Cumpărătorul

25. Pentru a asigura restabilirea imediată a concurenței reale,
- (a) cumpărătorul trebuie să fie independent și să nu aibă legătură cu Sparkasse KölnBonn. Această condiție nu se aplică însă în cazul vânzării [...], [...] și a participațiilor menționate la punctul 13 către municipalitățile responsabile, societățile afiliate acestora și membrilor grupului financiar Sparkassen;
 - (b) cumpărătorul trebuie să dispună de resursele financiare, specializare dovedită și stimulentele de a menține și dezvolta activitățile care urmează a fi cesionate ca forță activă viabilă și competitivă în concurență cu Sparkasse KölnBonn și alți concurenți;
 - (c) potrivit informațiilor de care dispune Comisia, cumpărătorul nu trebuie să dea naștere unor preocupări legate de concurență *prima facie* și nici riscului ca îndeplinirea angajamentelor să fie întârziată, și se așteaptă, în mod rezonabil, ca acesta să obțină toate aprobările necesare de la autoritățile relevante de reglementare pentru achiziționarea activităților ce urmează a fi cesionate.
26. Imediat după ce se ajunge la un acord cu un cumpărător, Sparkasse KölnBonn va transmite Comisiei și administratorului fiduciar de monitorizare o propunere complet documentată și argumentată, inclusiv o copie a contractului final. Sparkasse KölnBonn trebuie să poată demonstra Comisiei că respectivul cumpărător satisface condițiile relevante și că entitatea care urmează a fi cesionată este vândută în conformitate cu angajamentele luate. Comisia va verifica dacă respectivul cumpărător satisface condițiile relevante și dacă entitatea ce urmează a fi cesionată este vândută în conformitate cu angajamentele luate.

Secțiunea E – Alte angajamente

27. **Plata parțială în avans și conversia parțială a titlurilor de participare:** Guvernul Federal și Sparkasse KölnBonn se angajează să ia următoarele măsuri succesive și integrate de creștere a ratei capitalului de bază al băncii Sparkasse KölnBonn:
- (a) Zweckverband Sparkasse KölnBonn (asociația Sparkasse KölnBonn înființată cu scop special) va cumpăra, până la 31 decembrie 2011, cu efect de la 1 ianuarie 2011, o primă tranșă de 150 de milioane EUR în titluri de participare ale Rheinische Sparkassen-Förderungsgesellschaft, pe care le va converti într-un instrument recunoscut drept capital de bază obligatoriu (capital de rangul 1);
 - (b) până la 31 decembrie 2011, Sparkasse KölnBonn va răscumpăra o a doua tranșă de 150 de milioane EUR în titluri de participare ale Rheinische Sparkassen-Förderungsgesellschaft, cu condiția ca această răscumpărare să fie compatibilă cu capacitatea băncii Sparkasse KölnBonn de a rezista unor riscuri și să fi fost aprobată de Agenția Federală pentru Supraveghere Financiară.
28. Germania se angajează să formuleze condițiile de realizare a conversiei parțiale și de răscumpărare parțială a titlurilor de participare astfel încât acordarea de ajutoare de stat suplimentare să fie exclusă.
29. **Reducerea activelor totale:**
- În afara măsurilor deja puse în aplicare în vederea reducerii activelor totale, Sparkasse KölnBonn se angajează să reducă alte active (activitățile de creditare la scară largă, creditare pe termen scurt, investiții) cu [2,5-4] miliarde EUR până la sfârșitul anului 2014. Pe de altă parte, Sparkasse KölnBonn își va dezvolta însă activitățile comerciale principale (în special cele de creditare a persoanelor fizice și întreprinderilor la nivel regional), asigurându-se că activele nete totale nu vor depăși [25-30] miliarde la sfârșitul anului 2014. Astfel, activele ponderate la risc ale băncii Sparkasse KölnBonn nu trebuie să depășească [16-19] miliarde EUR la sfârșitul anului 2014.
30. Aplicarea, în mod complet și corect, a tuturor condițiilor conținute în prezentul document va fi în totalitate și permanent monitorizată și verificată în detaliu de către un administrator fiduciar independent însărcinat cu monitorizarea și având competențele corespunzătoare. Procedura numirii și sarcinile administratorului fiduciar de monitorizare sunt descrise în anexa II.

.....
Aprobat oficial pentru și în numele

[Indicați numele statului membru]

ANEXA II

NUMIREA ȘI ATRIBUȚIILE ADMINISTRATORULUI FIDUCIAR DE MONITORIZARE**I. Administratorul fiduciar de monitorizare**

1. Republica Federală Germania va numi un administrator fiduciar de monitorizare.
2. Administratorul fiduciar de monitorizare trebuie să fie o persoană fizică sau juridică (sau mai multe persoane fizice sau juridice) care să fie independentă (independente) de Sparkasse KölnBonn, aprobată (aprobate) de Comisie și numită (numite) de Republica Federală Germania, și care va avea sarcina de a monitoriza dacă Sparkasse KölnBonn își respectă obligațiile față de Comisie și pune în aplicare planul de restructurare.
3. Administratorul fiduciar de monitorizare trebuie să fie independent de Sparkasse KölnBonn și să dețină competențele necesare pentru îndeplinirea mandatului său, de exemplu o bancă de investiții, un consultant sau auditor. De asemenea, administratorul fiduciar de monitorizare nu trebuie să se afle într-o situație de conflict de interese sau să fie expus unui astfel de conflict. Administratorul fiduciar de monitorizare va fi remunerat de Sparkasse KölnBonn, ceea ce nu va afecta îndeplinirea în mod independent și eficient a mandatului acestuia.

II. Numirea administratorului fiduciar de monitorizare*Propunerea prezentată de Republica Federală Germania*

4. În cel mult patru săptămâni de la data emiterii prezentei decizii, Republica Federală Germania va transmite Comisiei, spre aprobare, numele a două sau mai multe persoane propuse pentru a fi numite ca administrator fiduciar de monitorizare, specificând care dintre acestea este prima alegere. Propunerea trebuie să conțină suficiente informații, astfel încât Comisia să poată verifica dacă administratorul fiduciar propus îndeplinește cerințele descrise la punctul 3 și să includă:
 - (a) toate condițiile mandatului propus, cu toate prevederile necesare care să permită administratorului fiduciar de monitorizare să își îndeplinească sarcinile în conformitate cu prezentele angajamente;
 - (b) prezentarea unui plan de lucru care să detalieze modul în care administratorul fiduciar de monitorizare intenționează să realizeze sarcinile încredințate.

Aprobarea sau respingerea de către Comisie

5. Comisia va avea libertatea de a aproba sau respinge administratorii fiduciar propuși și de a aproba mandatul propus cu modificările pe care Comisia le consideră necesare pentru ca administratorul fiduciar să își respecte obligațiile. Administratorul fiduciar de monitorizare va fi numit în termen de o săptămână de la obținerea aprobării Comisiei, în conformitate cu mandatul aprobat de aceasta.

Reînnoirea propunerii prezentate de Republica Federală Germania

6. În cazul în care toate persoanele propuse pentru a fi numite ca administrator fiduciar de monitorizare sunt respinse, Republica Federală Germania va transmite Comisiei, în termen de o săptămână de la notificarea refuzului, numele altor două persoane sau instituții, cel puțin, cu respectarea condițiilor și în conformitate cu procedura de la punctele 1 și 5.

Administratorul fiduciar de monitorizare numit de către Comisie

7. În cazul în care toate persoanele nou propuse pentru a fi numite ca administrator fiduciar de monitorizare sunt respinse de către Comisie, aceasta va desemna un administrator fiduciar (sau mai mulți) însărcinat (însărcinați) cu monitorizarea, pe care Republica Federală Germania îl va numi sau a cărui numire o va dispune, în conformitate cu mandatul aprobat de Comisie.

III. Atribuțiile administratorului fiduciar de monitorizare

8. Administratorul fiduciar de monitorizare are atribuția de a asigura respectarea condițiilor și obligațiilor prevăzute în prezenta decizie și de a garanta punerea în aplicare a planului de restructurare.

Atribuțiile și obligațiile administratorului fiduciar de monitorizare

9. Administratorul fiduciar de monitorizare trebuie
 - (i) să propună Comisiei, în termen de patru săptămâni de la numirea sa, un plan de lucru detaliat în care să descrie modul în care intenționează să monitorizeze respectarea angajamentelor față de Comisie și punerea în aplicare a planului de restructurare;
 - (ii) să supravegheze gestionarea curentă a activității cesionate pentru a asigura menținerea viabilității economice, vandabilității și competitivității acesteia;

- (iii) să monitorizeze respectarea tuturor obligațiilor față de Comisie și punerea în aplicare a planului de restructurare;
 - (iv) să propună măsurile pe care le consideră necesare pentru a asigura respectarea de către Republica Federală Germania a tuturor angajamentelor luate față de Comisie, în special în ceea ce privește menținerea deplinei viabilități economice, a vandabilității sau competitivității activităților cesionate, precum și separarea activităților cesionate și nedivulgarea informațiilor sensibile din punct de vedere al concurenței;
 - (v) să prezinte Comisiei, băncii Sparkasse KölnBonn și Republicii Federale Germania, în termen de 30 de zile de la încheierea fiecărui semestru, proiectul unui raport scris, în limba germană sau engleză. Raportul trebuie să reflecte modul în care administratorul fiduciar de monitorizare își îndeplinește obligațiile mandatului său, precum și modul în care sunt respectate toate condițiile și obligațiile și este pus în aplicare planul de restructurare. Destinatarii proiectului de raport vor putea transmite observații în legătură cu acesta în termen de cinci zile lucrătoare. În cinci zile lucrătoare de la primirea observațiilor respective, administratorul fiduciar de monitorizare va elabora un raport final, pe care îl va transmite Comisiei, ținând seama, pe cât posibil și la latitudinea sa exclusivă, de observațiile primite. De asemenea, administratorul fiduciar va trimite o copie a raportului final autorităților Republicii Federale Germania și băncii Sparkasse KölnBonn. În cazul în care proiectul de raport sau raportul final conține informații care nu trebuie divulgate băncii Sparkasse KölnBonn sau autorităților Republicii Federale Germania, Sparkasse KölnBonn sau autoritățile respective vor primi o versiune neconfidențială a documentului în cauză. Administratorul fiduciar de monitorizare nu va trimite autorităților Republicii Federale Germania și/sau băncii Sparkasse KölnBonn niciuna dintre versiunile raportului înainte de a transmite versiunea respectivă Comisiei.
10. Comisia poate transmite administratorului fiduciar de monitorizare instrucțiuni sau recomandări pentru a se asigura că angajamentele luate față de Comisie sunt îndeplinite și că planul de restructurare este pus în aplicare.
11. Pe durata mandatului, orașele Köln și Bonn și banca Sparkasse KölnBonn se obligă să nu transmită instrucțiuni administratorului fiduciar de monitorizare decât cu aprobarea prealabilă a Comisiei.
12. Republica Federală Germania va asigura deplina cooperare, întregul sprijin și informațiile pe care administratorul fiduciar de monitorizare le poate solicita în scopul îndeplinirii atribuțiilor sale. Administratorul fiduciar de monitorizare va avea acces nelimitat la registre și evidențe contabile, documente, precum și la membrii de conducere sau alți membri ai personalului, la dosare, birouri și informații tehnice ale băncii Sparkasse KölnBonn sau ale entității cesionate, care sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale în conformitate cu obligațiile din mandat.
-

ANEXA III

**NUMIREA ȘI ATRIBUȚIILE ADMINISTRATORULUI FIDUCIAR DE CESIONARE
ADMINISTRATORUL FIDUCIAR DE CESIONARE****I. Administratorul fiduciar de cesionare**

1. Republica Federală Germania va numi un administrator fiduciar de cesionare.
2. Administratorul fiduciar de cesionare trebuie să fie o persoană fizică sau juridică (sau mai multe) care să fie independentă (independente) de Sparkasse KölnBonn, aprobată de Comisie și numită de Republica Federală Germania, și care va avea sarcina de a transfera activitățile cesionate în conformitate cu obligațiile asumate față de Comisie.
3. Administratorul fiduciar de cesionare trebuie să fie independent de Sparkasse KölnBonn și să dețină competențele necesare pentru îndeplinirea mandatului său, de exemplu o bancă de investiții, un consultant sau auditor. De asemenea, administratorul fiduciar de cesionare nu trebuie să se afle într-o situație de conflict de interese sau să fie expus unui astfel de conflict. Administratorul fiduciar de cesionare va fi remunerat de către Sparkasse KölnBonn cu o remunerație normală practică pe piață, ceea ce nu va afecta îndeplinirea în mod independent și eficient a mandatului acestuia.

II. Numirea administratorului fiduciar de cesionare*Propunerea prezentată de Republica Federală Germania*

4. În cazul în care, cu o lună înaintea expirării perioadei de cesionare prelungite, Sparkasse KölnBonn nu are încheiat un contract executoriu de vânzare-cumpărare, Republica Federală Germania va transmite Comisiei, spre aprobare, numele a două sau mai multe persoane propuse pentru a fi numite ca administrator fiduciar de cesionare, indicând care dintre acestea este prima alegere. Propunerea trebuie să conțină suficiente informații, astfel încât Comisia să poată verifica dacă administratorul fiduciar propus îndeplinește cerințele descrise la punctul 3 și să includă, în special:
 - (a) toate condițiile mandatului propus, cu toate prevederile necesare care să permită administratorului fiduciar de cesionare să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu prezentele angajamente;
 - (b) prezentarea unui plan de lucru care să detalieze modul în care administratorul fiduciar de cesionare intenționează să își îndeplinească atribuțiile.

Aprobarea sau respingerea de către Comisie

5. Comisia va avea libertatea de a aproba sau respinge administratorii fiduciar propuși și de a aproba mandatul propus cu modificările pe care Comisia le consideră necesare pentru ca administratorul fiduciar să își respecte obligațiile. Administratorul fiduciar de cesionare va fi numit în termen de o săptămână de la obținerea aprobării Comisiei, în conformitate cu mandatul aprobat de aceasta.

Reînnoirea propunerii prezentate de Republica Federală Germania

6. În cazul în care toate persoanele propuse pentru a fi numite ca administrator fiduciar de cesionare sunt respinse, Republica Federală Germania va transmite Comisiei, în termen de o săptămână de la notificarea către Germania a acestui refuz, numele altor două persoane sau instituții, cel puțin, cu respectarea condițiilor și în conformitate cu procedura de la punctele 1 și 5.

Administratorul fiduciar de cesionare numit de către Comisie

7. În cazul în care toate persoanele nou propuse pentru a fi numite ca administrator fiduciar de cesionare sunt respinse de către Comisie, aceasta va desemna un administrator fiduciar (sau mai mulți) însărcinat cu monitorizarea, pe care Republica Federală Germania îl va numi sau va dispune să fie numit, în conformitate cu mandatul aprobat de Comisie.

III. Atribuțiile administratorului fiduciar de cesionare

8. Administratorul fiduciar de cesionare va avea sarcina de a îndeplini condițiile și obligațiile prevăzute în prezenta decizie în ceea ce privește activitățile ce urmează a fi cesionate. Administratorul fiduciar de cesionare va pregăti și efectua transferul, cu semnarea unui contract de vânzare-cumpărare [...]. Administratorul fiduciar de cesionare va fi autorizat să efectueze transferul activităților cesionate în numele băncii Sparkasse KölnBonn, fără a se supune instrucțiunilor [...].
9. Administratorul fiduciar de cesionare trebuie
 - (i) să propună Comisiei, în termen de patru săptămâni de la numirea sa, un plan de lucru detaliat în care să descrie modul în care intenționează să îndeplinească obligațiile și condițiile prevăzute în prezenta decizie în ceea ce privește activitățile ce urmează a fi cesionate; acesta va prezenta, în mod special, un concept de transfer și o evaluare din care să se înțeleagă că strategia de cesionare aplicată este cea mai promițătoare;

- (ii) să transfere activitățile cesionate unui cumpărător [...], în măsura în care Comisia nu a ridicat obiecțiuni cu privire la cumpărător sau la contractul de vânzare-cumpărare final și executoriu, în termen de patru săptămâni de la notificarea acestora către Comisie. Administratorul fiduciar de cesionare va include în contractul de vânzare-cumpărare condițiile pe care le consideră adecvate pentru asigurarea unui transfer imediat. Administratorul fiduciar de cesionare poate include în contractul de vânzare-cumpărare declarațiile, garanțiile și asigurările obișnuite și necesare, în mod rezonabil, pentru realizarea transferului;
 - (iii) să își asume celelalte atribuții ale administratorului fiduciar de cesionare în temeiul prezentei decizii;
 - (iv) să propună măsurile pe care le consideră necesare pentru a asigura respectarea de către Republica Federală Germania a tuturor angajamentelor luate față de Comisie, în special în ceea ce privește menținerea deplinei viabilități economice, a vandabilității sau competitivității activităților cesionate, precum și separarea activităților cesionate și nedivulgarea informațiilor sensibile din punct de vedere al concurenței;
 - (v) să prezinte Comisiei rapoarte lunare complete, în limba engleză sau germană, privind stadiul procedurii de cesionare. Aceste rapoarte vor fi transmise în cel mult 15 zile de la sfârșitul fiecărei luni. În același timp, Sparkasse KölnBonn sau Republica Federală Germania va primi versiunile neconfidențiale ale rapoartelor respective.
10. Pentru pregătirea și realizarea transferului, administratorul fiduciar de cesionare trebuie să asigure, în special, următoarele servicii:
- (i) examinarea diferitelor posibilități de realizare a cesionării; pregătirea unei propuneri detaliate, luând în considerare condițiile cadrului de structurare și de încheiere a procedurii de vânzare;
 - (ii) elaborarea documentelor de tranzacționare necesare referitoare la participațiile respective ale băncii Sparkasse KölnBonn (în special memorandumul de vânzare, anunțuri publicitare și alte prezentări necesare sau benefice pentru procesul de vânzare). Aceste documente vor fi transmise părților interesate odată cu informațiile inițiale referitoare la vânzarea care urmează a fi efectuată;
 - (iii) în deplin acord cu Sparkasse: pregătirea conținutului și coordonarea logistică a procesului de verificare prealabilă;
 - (iv) identificarea potențialilor cumpărători și contactarea organismelor decizionale ale acestor părți interesate. Din motive obligatorii din punct de vedere juridic legate de confidențialitate și în conformitate cu cerința privind procesul nediscriminatoriu de vânzare, unui potențial cumpărător i se va refuza, la cererea Sparkasse, accesul la informațiile obținute în urma verificării prealabile (sarcina probei revine băncii Sparkasse) fiind necesar ca acest drept să fie exercitat în termen de trei zile lucrătoare de la primirea listei cu potențialii cumpărători;
 - (v) colectarea și examinarea ofertelor de vânzare ale părților interesate; asigurarea sprijinului în legătură cu evaluarea acestor oferte;
 - (vi) conducerea negocierilor cu părțile interesate selectate și pregătirea încheierii contractului.
11. Administratorului fiduciar de cesionare îi vor fi acordate toate împuternicirile necesare, prin care Sparkasse sau filialele controlate de aceasta îl autorizează să finalizeze și să efectueze cesionarea. Împuternicirile includ autoritatea de a subdelega oricare dintre atribuțiile acordate, în scopul efectuării și finalizării în mod corect a cesionării.
12. Împuternicirile respective vor fi valabile până la finalizarea completă a cesionării. Împuternicirile și toate atribuțiile subdelegate vor înceta să producă efecte la sfârșitul mandatului inițial acordat administratorului fiduciar de cesionare.
13. Administratorul fiduciar de cesionare este autorizat să angajeze alți consultanți pentru a-l sprijini în procesul de vânzare. În cazul în care cheltuielile de consultanță depășesc suma totală de [...] EUR, este necesară aprobarea băncii Sparkasse KölnBonn. Dacă Sparkasse KölnBonn refuză să își dea acordul în privința acestor cheltuieli, Comisia poate aproba în schimb, după consultarea cu Sparkasse KölnBonn, angajarea de consultanți. Consultanții pot primi instrucțiuni sau recomandări exclusiv de la administratorul fiduciar de cesionare.
14. Administratorul fiduciar de cesionare este obligat să informeze Comisia Europeană cu privire la fiecare corespondență cu Sparkasse, cu Träger (instituția publică responsabilă) sau cu Germania sau să informeze fără întârziere Sparkasse și Träger cu privire la corespondență.
15. Träger și Sparkasse KölnBonn se angajează să sprijine administratorul fiduciar de cesionare, să coopereze cu acesta și să îi furnizeze toate informațiile pe care acesta le solicită sau de care are nevoie pentru a executa și duce la îndeplinire acest mandat, în mod corespunzător. În acest scop, administratorul fiduciar de cesionare va avea acces, în limitele prevăzute de lege și în timpul programului de lucru normal, la toate documentele, registrele contabile și la membrii de conducere sau alți membri ai personalului băncii Sparkasse KölnBonn.
16. Atunci când consideră necesar pentru realizarea în mod corect a cesionării, Sparkasse și Träger vor permite administratorului fiduciar de cesionare, la cererea acestuia, accesul la orice informații sau documente disponibile doar societăților respective. Această prevedere se aplică, în special, pentru fiecare versiune a planului de restructurare convenit cu Comisia Europeană.
17. Sparkasse se angajează să protejeze administratorul fiduciar de cesionare împotriva tuturor cererilor de despăgubire din partea terților, cereri care pot apărea în timpul sau în legătură cu executarea mandatului. Acestea exclud despăgubirile solicitate ca urmare a încălcării unei obligații de către administratorul fiduciar de cesionare. În cazul în care administratorul fiduciar este informat cu privire la o cerere de despăgubire care poate crea obligații de plată pentru Träger sau Sparkasse KölnBonn, administratorul fiduciar le va notifica imediat în acest sens.

18. Administratorul fiduciar de cesionare va fi obligat să execute întotdeauna serviciile cu atenția necesară, după criteriul unui bun și prudent om de afaceri. În cazul în care există totuși o încălcare a obligațiilor, administratorul fiduciar de cesionare va fi singurul răspunzător în fața grupului Sparkasse, în fața Träger sau a Germaniei pentru plata unor despăgubiri pentru daune, dacă administratorul fiduciar sau organele, angajații sau asistenții acestuia au cauzat în mod voit sau din neglijență gravă obligația în cauză, în măsura în care principalele obligații contractuale nu sunt afectate. De asemenea, administratorul fiduciar de cesionare va fi răspunzător pentru încălcarea acestor obligații din simplă neglijență, dar numai în ceea ce privește despăgubirile tipice sau previzibile. Răspunderea pentru profiturile anticipate nerealizate este exclusă.
 19. Comisia poate transmite administratorului fiduciar de cesionare instrucțiuni sau recomandări pentru a garanta îndeplinirea condițiilor și obligațiilor în ceea ce privește entitatea cesionată.
 20. Orașele Köln și Bonn și banca Sparkasse KölnBonn se angajează să nu dea instrucțiuni sau să facă recomandări administratorului fiduciar de cesionare, pe durata mandatului acestuia.
-

DECIZIA COMISIEI

din 26 ianuarie 2011

privind ajutorul de stat acordat de Germania C 7/10 (ex CP 250/09 și NN 5/10) Schemă privind reportarea fiscală a pierderilor în cazul restructurării societăților aflate în dificultate (Legea privind impozitul pe profit „KStG, Sanierungsklausel”)

[notificată cu numărul C(2011) 275]

(Numai textul în limba germană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/527/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf ⁽¹⁾,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate ⁽²⁾,

întrucât:

1. PROCEDURA

- (1) Prin scrisorile din 5 august 2009 și 30 septembrie 2009, Comisia a solicitat Germaniei informații cu privire la articolul 8c din Legea privind impozitul pe profit (denumită în continuare „KStG”). Autoritățile germane au răspuns prin scrisorile din 20 august 2009 și din 5 noiembrie 2009. Prin decizia din 24 februarie 2010, Comisia a inițiat procedura oficială de investigare cu privire la măsura de ajutor, în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE.
- (2) Decizia Comisiei de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾. În același timp, părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile.
- (3) Autoritățile germane au răspuns prin scrisoarea din 9 aprilie 2010.
- (4) La 9 aprilie, respectiv 3 iunie 2010 au avut loc la Bruxelles două întâlniri cu reprezentanți ai Germaniei. Germania a transmis informații suplimentare la 2 iulie 2010. Comisia nu a primit observații de la părțile interesate.

2. DESCRIEREA MĂSURII

2.1. Context

- (5) În esență, în Germania, impozitarea întreprinderilor se realizează prin Legea privind impozitul pe venit

⁽¹⁾ Cu efect de la 1 decembrie 2009, articolele 87 și 88 din Tratatul CE au fost înlocuite cu articolele 107 și 108 din TFUE. În esență, articolele 87 și 88 din Tratatul CE și articolele 107 și 108 TFUE sunt identice. În cadrul prezentei decizii, trimerile la articolele 107 și 108 TFUE trebuie interpretate ca trimerile la articolele 87 și 88 din Tratatul CE, dacă este cazul.

⁽²⁾ JO C 90, 8.4.2010, p. 8.

⁽³⁾ A se vedea nota de subsol 2.

(denumită în continuare „EstG”) și prin KStG. Conform articolului 10d alineatul (2) din EstG, există posibilitatea reportării pierderilor înregistrate pe parcursul unui an fiscal, cu alte cuvinte veniturile impozabile din anii fiscali următori, conform principiului capacității de plată, pot fi diminuate prin deducerea pierderilor până la o sumă totală anuală de 1 milion EUR. Conform articolului 8 alineatul (1) din KStG, întreprinderile care fac obiectul impozitului pe profit dispun, de asemenea, de această posibilitate de reportare a pierderilor.

- (6) Posibilitatea reportării pierderilor a condus la achiziționarea de întreprinderi care își încetaseră de multă vreme orice activitate comercială, însă care dispuneau în continuare de pierderi reportate (așa-numitele societăți fictive sau *empty-shell companies*).

- (7) Pentru a combate astfel de achiziții de societăți fictive, legiuitorul german a restricționat în anul 1997 posibilitatea reportării pierderilor, introducând în articolul 8 alineatul (4) din KStG așa-numita reglementare privind achiziția societăților fictive. Această reglementare limitează posibilitatea reportării pierderilor la întreprinderile identice din punct de vedere juridic și economic cu întreprinderea care a înregistrat pierderi. Reglementarea nu conține o definiție a termenului „identice din punct de vedere economic”, însă prezintă un exemplu negativ și două exemple pozitive.

- (a) Situația în care sunt transferate mai mult de jumătate din acțiunile unei societăți de capital, iar societatea de capital își continuă sau își reia activitatea comercială cu active în cea mai mare parte noi nu reprezintă o situație de identitate economică.

- (b) Identitatea economică are loc în situația în care aportul de noi active este destinat exclusiv reorganizării activității care a cauzat deducerea pierderilor reziduale, iar societatea își continuă activitatea în următorii cinci la o scară asemănătoare din perspectiva de ansamblu a situației economice.

- (c) De asemenea, identitatea economică are loc în situația în care cumpărătorul, în loc să contribuie cu noi active, compensează pierderile suportate de întreprinderea care a înregistrat pierderi.
- (8) Ultimele două exemple au fost numite cu caracter general schemă privind reportarea fiscală a pierderilor („Sanierungsklausel”).
- (9) Articolul 8 alineatul (4) din KStG a fost abrogat, cu efect de la 1 ianuarie 2008, prin Legea privind reformarea sistemului de impozitare a întreprinderilor din 2008.
- (10) Prin Legea privind reformarea sistemului de impozitare a întreprinderilor din 2008, a fost introdus și noul articol 8c alineatul (1) din KStG, care, comparativ cu precedentul articol 8 alineatul (4) din KStG, restricționează în mod considerabil posibilitatea reportării pierderilor în cazul achiziției de participații. Noua dispoziție prevede următoarele:
- (a) Pierderile neutilizate nu mai sunt deductibile integral, dacă peste 50 % din capitalul subscris, din drepturile care decurg din calitatea de asociat, din drepturile de participare sau din drepturile de vot în cadrul unei societăți sunt transferate unui cumpărător.
- (b) Dacă în decursul a cinci ani se transferă peste 25 %, dar nu mai mult de 50 %, din capitalul subscris, din drepturile care decurg din calitatea de asociat, din drepturile de participare sau din drepturile de vot în cadrul unei societăți, pierderile neutilizate își pierd valoarea proporțional cu participațiile transferate.
- (11) Inițial, noua reglementare nu prevedea nicio excepție pentru întreprinderile supuse simultan unei reorganizări și unei modificări importante a acționariatului.
- (12) Conform expunerii de motive la Legea privind reformarea sistemului de impozitare a întreprinderilor din 2008 adoptată de către camera inferioară a parlamentului german (Deutscher Bundestag), articolul 8 alineatul (4) din KStG a fost înlocuit cu articolul 8c alineatul (1) din KStG, pentru a simplifica reglementarea [din expunerea de motive a legii reiese că aplicarea practică a articolului 8 alineatul (4) din KStG a generat numeroase probleme juridice complexe] și în vederea combaterii sistemate a abuzurilor⁽⁴⁾. Legiuitorului i-a fost clar că această modificare a însemnat eliminarea posibilității de reportare a pierderilor în contextul achiziționării de participații în cadrul reorganizării întreprinderilor aflate în dificultate. Această consecință a fost considerată totuși acceptabilă deoarece, în astfel de situații, autoritățile fiscale puteau renunța, pentru motive de echitate, la rambursarea creanțelor fiscale chiar și în lipsa unei reglementări legislative exprese⁽⁵⁾.

2.2. Măsura

- (13) În luna iunie 2009, printr-o modificare a articolului 8c din KStG, a fost adoptat articolul 8c alineatul (1a) din KStG care prevede în continuare posibilitatea reportării pierderilor, dacă achiziția unei întreprinderi aflate în dificultate se realizează în scopuri de reorganizare. Această modificare a făcut parte din Legea privind scutirile de la plata contribuțiilor cetățenilor la asigurarea de sănătate (*Bürgerentlastungsgesetz Krankenversicherung*)⁽⁶⁾. Noua dispoziție este numită, de asemenea, prevederea privind insolvența (Sanierungsklausel), respectiv, pentru diferențierea de reglementarea precedentă din articolul 8 alineatul (4) KStG, noua prevedere privind insolvența (neue Sanierungsklausel). Astfel, se instituie o excepție pentru restricționarea reportării pierderilor adoptată prin articolul 8c alineatul (1) din KStG la 1 ianuarie 2008.
- (14) În temeiul articolului 8c alineatul (1a) din KStG, unei entități îi este permis să reporteze pierderile în următoarele condiții, chiar și în cazul unei achiziții de părți sociale care intră sub incidența articolului 8c alineatul (1) din KStG:
- (a) Achiziția de părți sociale se realizează în scopul reorganizării entității⁽⁷⁾.
- (b) La momentul achiziției, întreprinderea este în insolvență sau acumulează datorii excesive sau se află sub amenințarea insolvenței sau a unor datorii excesive⁽⁸⁾.
- (c) Structurile esențiale ale întreprinderii sunt menținute, ceea ce presupune că
- entitatea a încheiat un contract între conducere și angajați cuprinzând o reglementare privind locurile de muncă; sau
 - 80 % dintre locurile de muncă (în raport cu costul salarial mediu anual) sunt menținute în primii cinci ani de la achiziția de părți sociale; sau

⁽⁴⁾ Bundestagsdrucksache 16/4841, p. 74 (Document al Bundestagului).

⁽⁵⁾ Bundestagsdrucksache 16/4841, p. 76 (Document al Bundestagului), referire la o scrisoare a ministrului federal de Finanțe din 27 martie 2003; BStBl I, p. 240.

⁽⁶⁾ Legea privind îmbunătățirea valorificării fiscale a cheltuielilor legate de asigurările de pensii (legea privind scutirea cetățenilor de asigurarea de sănătate) din 16 iulie 2009, BGBl. I nr. 43 p. 1959.

⁽⁷⁾ Reorganizarea reprezintă o măsură destinată prevenirii insolvenței sau a îndatorării excesive sau eliminării unei astfel de situații. În consecință, sunt avute în vedere numai entități insolubile sau îndatorate excesiv la momentul achiziționării de active sau care sunt amenințate de insolvență sau îndatorare excesivă.

⁽⁸⁾ Noțiunile „insolvabilitate”, „insolvabilitate iminentă” și „datorii excesive” sunt definite în Legea privind insolvența (denumită în continuare „InsO”): insolvabilitatea (articolul 17 din InsO): Debitorul este insolubil dacă nu își poate respecta obligațiile de plată scadente. Se va presupune de regulă existența insolvenței dacă debitorul și-a încetat plățile. Insolvabilitatea iminentă (articolul 18 din InsO): Debitorul este amenințat cu insolvabilitatea dacă se estimează că nu își va putea respecta obligațiile de plată existente la scadență. Acumularea de datorii excesive (articolul din 19 InsO): Datoriile excesive se înregistrează dacă patrimoniul debitorului nu mai acoperă obligațiile existente, exceptând situația în care continuarea activității întreprinderii este foarte probabilă în circumstanțele respective.

- în primele 12 luni, are loc un aport de active semnificative sau se anulează obligațiile care prezintă încă valoare; aportul de active semnificative implică o situație în care noile active reprezintă cel puțin 25 % din patrimoniul precedentului an comercial; performanța societății de capital în cadrul unei perioade de trei ani de la aportul de active noi diminuează valoarea activelor constituite ca aport.
- (d) În termen de cinci ani de la achiziția de active nu se schimbă sectorul de activitate.
- (e) La momentul achiziției de active, activitatea întreprinderii nu era sistată.
- (15) Articolul 8c alineatul (1a) din KStG a intrat în vigoare la 10 iulie 2009 și se aplică retroactiv începând cu 1 ianuarie 2008.
- (16) Articolul 8c alineatul (1a) din KStG a fost adoptat inițial cu o valabilitate limitată până la 31 decembrie 2009. La 22 decembrie 2009, camera inferioară a parlamentului german (Deutscher Bundestag) a adoptat însă în cadrul Legii privind accelerarea creșterii (*Wachstumsbeschleunigungsgesetz*) din 2009 ⁽⁹⁾ o dispoziție prin care clauza privind expirarea articolului în cauză a fost eliminată din KStG.
- (17) În acest context se atrage atenția asupra faptului că pierderile care pot fi reportate pot fi compensate numai cu profiturile întreprinderii supuse reorganizării. Cumpărătorul nu poate compensa aceste pierderi cu propriile sale profituri.
- (18) Acest aspect este valabil chiar și atunci când cumpărătorul consolidează pasivele sale fiscale la nivelul concernului, deoarece articolul 15 prima liniuță punctul 1 din KStG interzice reportarea pierderilor când societatea face parte dintr-un grup economic ⁽¹⁰⁾.
- (19) Conform Legii germane privind impozitul pe profit, aceste pierderi nu dispar însă; vor fi doar „înghețate” la nivelul societății din cadrul grupului economic și pot fi utilizate numai după ce întreprinderea nu mai este consolidată. În cazul acestor pierderi „înghețate” nu există un termen fix pentru reportare.
- (20) Cumpărătorul este favorizat indirect prin articolul 8c alineatul (1a) din KStG, deoarece sarcina fiscală a întreprinderii reorganizate se diminuează după finalizarea cu succes a reorganizării. În plus, cumpărătorul poate transfera activitatea sa în întreprinderea achiziționată în întregime sau parțial, valorificând astfel pierderile reportate.
- 2.3. Comparație între articolul 8c alineatul (1a) din KStG și articolul 8 alineatul (4) din KStG**
- (21) Noua reglementare de la articolul 8c alineatul (1a) KStG se deosebește de reglementarea precedentă, de la articolul 8 alineatul (4) din KStG, care a fost anulată, în ceea ce privește un aspect important și decisiv pentru evaluarea măsurii ca ajutor de stat.
- (22) Conform articolului 8c alineatul (1) din KStG, o întreprindere nu poate reporta pierderile dacă se transferă mai mult de jumătate din participații, exceptând situația în care este aplicabilă schema privind reportarea fiscală a pierderilor. Astfel, regula generală prevede că pierderile reportate nu mai pot fi valorificate în cazul înlocuirii unei părți importante din acționari. Măsura „Sanierungsklausel” reprezintă așadar excepția de la regula generală.
- (23) Conform fostului articol 8 alineatul (4) din KStG, regula generală consta în faptul că o reportare a pierderilor în cazul înlocuirii unei părți importante din acționari era posibilă în continuare dacă exista o identitate economică. Această excepție urmărea prevenirea abuzurilor (de exemplu sub forma achiziționării de societăți fictive).

3. DECIZIA DE ÎNȚIERE A PROCEDURII

- (24) Prin scrisoarea din 24 februarie 2010, Comisia a înștiințat Germania cu privire la hotărârea de a iniția în urma acordării ajutorului procedura conform articolului 108 alineatul (2) din TFUE.
- (25) Comisia a susținut în decizia de inițiere a procedurii că, în cazul în care se face o distincție între întreprinderi sănătoase din punct de vedere financiar care înregistrează pierderi și întreprinderi (posibil) insolabile sau cu datorii excesive, articolul 8c alineatul (1a) din KStG este aplicabil numai acestora din urmă. Astfel, articolul 8c alineatul (1a) din KStG pare să reprezinte o excepție de la situația de referință conform căreia niciuna dintre cele două grupuri de întreprinderi nu ar putea fi luate în considerare pentru reportarea pierderilor. Ca urmare a îndeplinirii evidente a condițiilor instituite prin articolul 107 alineatul (1) din TFUE, Comisia a susținut opinia preliminară că măsura este selectivă, reprezentând un ajutor de stat. În sfârșit, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la compatibilitatea măsurii cu articolul 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE referitor la interpretarea cadrului comunitar temporar ⁽¹¹⁾ și cu articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE referitor la interpretarea orientărilor pentru salvare și restructurare ⁽¹²⁾ și a orientărilor privind ajutorul regional ⁽¹³⁾.

⁽⁹⁾ Legea privind accelerarea creșterii economice (*Wachstumsbeschleunigungsgesetz*) din 22 decembrie 2009 (BGBl. I p. 3950), articolul 2 alineatul (3) litera (b).

⁽¹⁰⁾ Pierderi anterioare consolidării, a se vedea articolul 15 punctul 1 KStG.

⁽¹¹⁾ Comunicarea Comisiei – Cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice (JO C 83, 7.4.2009, p. 1).

⁽¹²⁾ Liniile directoare comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate (JO C 244, 1.10.2004, p. 2).

⁽¹³⁾ Liniile directoare privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013 (JO C 54, 4.3.2006, p. 13).

- (26) Decizia Comisiei privind inițierea procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽¹⁴⁾. Comisia a invitat Germania și toate părțile interesate să își prezinte observațiile.
- (27) După inițierea procedurii oficiale de investigare, Ministerul Federal de Finanțe a solicitat autorităților însărcinate cu perceperea impozitelor să nu mai aplice articolul 8c alineatul (1a) din KStG până la adoptarea de către Comisie a unei decizii finale în această cauză și să informeze întreprinderile asupra obligației de returnare a subvențiilor în cazul pronunțării unei decizii negative ⁽¹⁵⁾.

4. PUNCTUL DE VEDERE AL GERMANIEI

- (28) Autoritățile germane sunt de părere că articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu reprezintă un ajutor de stat din următoarele trei motive:
- (a) Reglementarea ia în considerare principiul creditorului privat (a se vedea punctul 4.1).
- (b) Nu este selectivă (a se vedea punctul 4.2).
- (c) Este justificată prin natura și structura internă a sistemului fiscal german (a se vedea punctul 4.3).
- (29) De asemenea, autoritățile germane invocă faptul că noua măsură *Sanierungsklausel* cuprinsă în articolul 8c alineatul (1a) din KStG corespunde în esență vechii măsuri de la articolul 8 alineatul (4) din KStG, față de care Comisia nu ar fi exprimat niciodată obiecții (a se vedea punctul 4.4) și că astfel de reglementări fiscale pot fi întâlnite în mai multe state membre (a se vedea punctul 4.5).

4.1. Respectarea principiului creditorului privat

- (30) Acest argument a fost invocat pentru prima oară de Germania în scrisoarea din 2 iulie 2010. În cadrul acesteia, autoritățile germane declară că principiul creditorului privat ar putea fi aplicat și în domeniul perceperei creanțelor fiscale și cvasifiscale ⁽¹⁶⁾. Relația dintre statul german și contribuabilii săi poate fi comparată cu situația unei relații contractuale continue între un creditor privat și un debitor, bazată de exemplu, pe un contract de închiriere sau de muncă. În opinia autorităților germane, un creditor privat aflat într-o situație de relație contractuală continuă ar renunța la o parte din creanțele sale viitoare dacă acest demers ar face posibilă o preluare a debitorului de către o altă întreprindere, ceea ce ar permite menținerea relației contractuale continue.

⁽¹⁴⁾ A se vedea nota de subsol 2.

⁽¹⁵⁾ Scrisoarea Ministerului Federal de Finanțe din 30 aprilie 2010 către autoritățile (însărcinate cu perceperea impozitelor) ale landurilor: http://www.bundesfinanzministerium.de/DE/BMF_Startseite/Aktuelles/BMF_Schreiben/Veroffentlichungen_zu_Steuerarten/koerperschaftsteuer_umwandlungsteuerrecht/009.html.

⁽¹⁶⁾ Germania citează următoarele hotărâri: CJCE, hotărârea din 14 septembrie 2004, Spania/Comisia, cauza C-276/02, Rec. 2004, I-8091, punctele 15 și 26, precum și CJCE, hotărârea din 29 iunie 1999, Déménagements-Manutention Transport SA (DMT), cauza C-256/97, Rec. 1999, I-3913, punctele 22 și 25.

4.2. Lipsa selectivității

- (31) În opinia autorităților germane, articolul 8c alineatul (1a) din KStG reprezintă o măsură generală, deoarece de aceasta pot beneficia toate întreprinderile, independent de apartenența la o anumită regiune, la un sector de producție sau de mărimea întreprinderii. Germania invocă faptul că orice întreprindere poate ajunge într-o situație financiară dificilă, independent de propriile demersuri, fiind astfel eligibilă pentru aplicarea acestei reglementări.
- (32) Germania atrage atenția asupra faptului că, în comunicarea sa din 1998 privind impozitarea întreprinderilor, Comisia însăși este de părere că măsuri exclusiv de tehnică fiscală, de exemplu reglementări privind reportarea pierderilor, nu sunt selective, „cu condiția ca acestea să fie valabile în egală măsură pentru toate întreprinderile și toate sectoarele de producție”, și că „faptul că anumite întreprinderi sau sectoare de producție beneficiază mai mult decât altele de astfel de măsuri fiscale [...] nu justifică în mod obligatoriu concluzia că acestea intră sub incidența dispozițiilor privind dreptul concurenței pentru ajutoarele de stat” ⁽¹⁷⁾.
- (33) Germania este de părere că aceste considerente sunt extrem de importante pentru susținerea fiscală a cercetării și dezvoltării, dar și a protecției mediului, educației sau ocupării forței de muncă. În opinia Germaniei, reglementările fiscale de care au profitat întreprinderile care au depus eforturi deosebite în aceste domenii nu sunt selective, deoarece sunt accesibile tuturor întreprinderilor, chiar dacă, de facto, întreprinderile din anumite domenii profită mai mult decât altele. În opinia Germaniei, acest aspect trebuie să fie valabil și pentru reglementările fiscale de care beneficiază întreprinderile în dificultate, achiziționate în scopul reorganizării.
- (34) Germania invocă faptul că Tribunalul și Curtea ar fi acceptat că o măsură de care beneficiază exclusiv întreprinderile în dificultate ar putea fi în principiu o măsură generală, fără caracter selectiv. În acest context, Germania face inițial referire la cauza DMT, în cadrul căreia Curtea de Justiție a stabilit următoarele cu privire la o facilitare de plată acordată de Belgia întreprinderilor în dificultate ⁽¹⁸⁾:

„Guvernul francez susține că facilitățile de plată pentru contribuțiile de asigurări sociale nu reprezintă ajutoare de stat, dacă sunt acordate în aceleași condiții fiecărei întreprinderi care se confruntă cu dificultăți de plată. Se pare că acest fapt este valabil în cazul reglementării prevăzute conform legislației belgiene. Pe de altă parte, Comisia susține că acordarea facilităților de plată trebuie lăsată la aprecierea ONSS.

⁽¹⁷⁾ Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul măsurilor referitoare la impozitarea directă a activităților economice (JO C 384, 10.12.1998, p. 3), punctele 13 și 14.

⁽¹⁸⁾ CJCE, hotărârea din 29 iunie 1999, cauza C-256/97 Déménagements-Manutention Transport SA (DMT), Rec. 1999, I-3913, punctele 26-28.

După cum reiese din articolul 92 alineatul (1) din tratat, măsurile de natură generală care nu favorizează doar anumite întreprinderi sau anumite sectoare de producție nu intră sub incidența acestei dispoziții. Însă dacă instituția care acordă avantajele financiare dispune de competența de a stabili beneficiarii sau condițiile în care se acordă măsura de sprijin, această măsură nu poate fi considerată o măsură de natură generală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 septembrie 1996 în cauza C-241/94, Franța/Comisia, Rec. 1996, I-4551, punctele 23 și 24).

Este de competența instanței naționale să stabilească, în cadrul acțiunii principale, dacă ONSS dispune de competența de a stabili acordarea facilităților de plată sau, în caz contrar, dacă facilitățile de plată acordate de ONSS sunt de natură generală sau favorizează anumite întreprinderi.”

- (35) De asemenea, Germania a făcut trimitere la cauza HAMSA, în cadrul căreia autoritățile spaniole au susținut că o măsură nu este selectivă deoarece este valabilă pentru toate întreprinderile în dificultate. Instanța și-a exprimat opinia în speță după cum urmează ⁽¹⁹⁾:

„În cauza în speță, argumentul reclamantei și al Regatului Spaniei conform căruia legea spaniolă din 26 iulie 1922 privind suspendarea plăților ar crea o procedură general valabilă pentru toate întreprinderile în dificultate a fost respins. Este desigur adevărat că nu se intenționează ca această lege să fie aplicată selectiv în favoarea anumitor grupuri de întreprinderi sau anumitor sectoare de producție, însă reducerea datoriilor contestată de Comisie nu rezultă în mod automat din aplicarea acestei legi, ci din competența decizională a autorităților publice respective. Dacă instituția care acordă facilitățile financiare dispune de competența de a stabili beneficiarii sau condițiile în care se acordă măsura, această măsură nu poate fi considerată o măsură de natură generală (Hotărârea Curții de Justiție din 29 iunie 1999 în cauza C-256/97, DM Transport, Rec. 1999, I-3913, punctul 27).”

- (36) Germania invocă faptul că articolul 8c alineatul (1a) din KStG – spre deosebire de măsurile care fac obiectul cauzelor DMT și HAMSA – nu prevede o competență decizională pentru instituțiile publice; aplicarea măsurii ar rezulta în mod automat în temeiul legii. Astfel, Germania consideră că articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu este selectiv.
- (37) În plus, Germania este de părere că articolul 8c alineatul (1a) din KStG ar reprezenta o normă specifică legislației falimentului. Eligibilitatea întreprinderilor s-ar baza pe termenii insolvență, insolvență iminentă și îndatorare excesivă, definiți prin Legea insolvenței (InsO) și care reprezintă motivele cererii de deschidere a procedurii de faliment.

- (38) În legătură cu selectivitatea, Germania consideră că, în opinia Comisiei, ar rezulta că orice reducere fiscală ar reprezenta un ajutor de stat, chiar și în situațiile în care ar putea fi aplicată la nivel general și că o astfel de concepție încalcă prevederile TFUE.

4.3. Justificare prin natura sau structura internă a sistemului fiscal

- (39) Germania este de părere că excepția creată în temeiul articolului 8c alineatul (1a) din KStG este justificată prin natura și prin structura internă a sistemului german de impozitare a întreprinderilor. Există o diferență obiectivă între întreprinderi în dificultate, care trebuie reorganizate, și alte întreprinderi, iar această diferență obiectivă justifică un tratament diferit în cazul întreprinderilor în dificultate care sunt achiziționate în scopul reorganizării. Germania justifică această argumentare prin trei considerente.
- (40) În primul rând, comparativ cu întreprinderile stabile din punct de vedere financiar, care pot alege între o finanțare prin intermediul pieței de capital și căutarea unui cumpărător, întreprinderile în dificultate dispun doar de posibilitatea de a căuta un cumpărător, deoarece nici nu ar putea atrage capital extern de pe piața de capital și nu ar putea beneficia de un credit bancar. Astfel, întreprinderile în dificultate ar pierde sistematic posibilitatea reportării pierderilor, în timp ce întreprinderile stabile ar putea opta întotdeauna între atragerea de capital extern și identificarea unui cumpărător.
- (41) În al doilea rând, Germania invocă faptul că obiectul și finalitatea articolului 8c alineatul (1) KStG – împiedicarea achiziției de societăți fictive – nu ar justifica excluderea posibilității reportării pierderilor în cazurile în care achiziția se realizează în scopul reorganizării, nefiind motivată exclusiv din punct de vedere fiscal. În absența limitării prevăzute la articolul 8c alineatul (1a) din KStG la achiziția întreprinderilor în dificultate în scopuri de reorganizare, ceea ce înseamnă fără includerea altor cazuri de achiziție, scopul măsurii nu ar putea fi garantat.
- (42) În al treilea rând, Germania argumentează că prin articolul 8c alineatul (1) din KStG se dorește respectarea cerinței ca prețul de cumpărare pentru achiziția de participații să fie justificat exclusiv de valoarea economică a întreprinderii, fără ca valoarea pierderilor acumulate pentru optimizarea fiscală să fie avută în vedere la stabilirea prețului de cumpărare. În schimb, în cazul achiziționării unei întreprinderi în dificultate în scop de reorganizare, valoarea posibilă a pierderilor acumulate nu ar juca un rol deosebit. Pentru justificarea acestui argument, Germania atrage atenția asupra faptului că experții contabili, în cadrul întocmirii rapoartelor financiare de drept comercial la nivelul concernelor, nu atribuie nicio valoare eventualelor pierderi reportate ale unei societăți aflate într-o situație nefavorabilă din punct de vedere economic.

⁽¹⁹⁾ TPI, hotărârea din 11 iulie 2002, cauza T-152/99, Hijos de Andrés Molina, S.A. (HAMSA)/Comisia, Rec. II-3049, punctul 157.

(43) În temeiul combinației acestor circumstanțe, Germania este de părere că articolul 8c alineatul (1a) din KStG, chiar dacă la prima vedere ar părea selectiv, este justificat în orice caz prin natura și structura internă a sistemului german de impozitare a întreprinderilor.

4.4. Legătura dintre măsura „Sanierungsklausel” nouă și cea veche

(44) Germania menționează că articolul 8c din KStG a înlocuit la data de 1 ianuarie 2008 o reglementare similară, articolul 8 alineatul (4) KStG, care a fost abrogată cu aceeași ocazie. Ambele dispoziții ar urmări același scop – împiedicarea achiziției de societăți fictive.

(45) Germania atrage atenția asupra faptului că, în ceea ce privește articolul 8 alineatul (4) din KStG, Comisia nu ar fi exprimat niciodată obiecții, astfel încât se poate concluziona că această reglementare nu ar fi reprezentat un ajutor de stat.

(46) Din acest motiv, Germania consideră că poziția Comisiei cu privire la această situație este lipsită de consecvență.

4.5. Reglementări similare în alte sisteme fiscale

(47) Conform informațiilor prezentate de Germania, în numeroase state membre poate fi întâlnită o reglementare similară articolului 8c alineatul (1a) din KStG. Ca exemple în acest sens sunt menționate Belgia, Finlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos și Austria. În pofida numeroaselor asemănări între sisteme, față de aceste state membre, Comisia nu a luat măsurile de care dispune în baza competenței sale în domeniul ajutoarelor de stat.

(48) Referitor la punctul 34 al deciziei de inițiere a procedurii, în care au fost expuse măsurile adoptate de Comisie cu privire la sistemul fiscal francez, Germania declară că sistemul german este diferit de sistemul francez, care este limitat la anumite ramuri economice și care prevede o scutire completă de la plata impozitului pe profit.

5. EVALUAREA MĂSURII

(49) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din TFUE, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

5.1. Resurse de stat și includerea în categoria resurselor de stat

(50) O măsură trebuie finanțată prin intermediul resurselor de stat, iar utilizarea resurselor de stat revine statului. O

pierdere din perceperea de impozite este asimilată utilizării resurselor de stat sub formă de cheltuieli fiscale. Prin faptul că guvernul federal permite întreprinderilor să își reducă sarcina fiscală rezultată din impozitul pe profit prin reportarea pierderilor, Germania pierde încasări, ceea ce reprezintă un ajutor de stat. Germania a informat Comisia că aplicarea măsurii ar putea conduce la diminuarea încasărilor fiscale cu 900 de milioane EUR anual. Deoarece măsura este asociată pierderilor de venituri la bugetul de stat, aceasta este acordată din resurse de stat. Ajutorul este acordat în baza unei legi și este astfel imputabil statului.

5.2. Prezența unui avantaj selectiv

(51) În plus, măsura trebuie să creeze un avantaj selectiv beneficiarului. Potrivit unei jurisprudențe constante, termenul de ajutor nu cuprinde doar prestații pozitive, ci și măsuri care reduc, în diferite forme, sarcinile pe care le suportă în mod normal o întreprindere⁽²⁰⁾.

(52) Conform articolului 8c alineatul (1) din KStG, anumite modificări în cadrul structurii acționariatului unei întreprinderi conduc la pierderea parțială sau totală a posibilității reportării pierderilor anterioare în scopuri fiscale.

(53) Articolul 8c alineatul (1a) din KStG instituie o excepție la această regulă pentru cazul în care achiziția de participații vizează o întreprindere aflată în dificultate și este realizată în scopul reorganizării.

(54) Astfel, articolul 8c alineatul (1a) din KStG poate crea un avantaj selectiv întreprinderilor care îndeplinesc aceste condiții, deoarece le oferă posibilitatea compensării pierderilor înregistrate în trecut cu profiturile viitoare la calcularea venitului impozabil.

(55) Germania invocă faptul că articolul 8c alineatul (1a) din KStG, astfel cum este prezentat la considerentul 28, nu reprezintă un astfel de avantaj selectiv. Această argumentație are la bază următoarele trei considerente:

(a) articolul 8c alineatul (1a) din KStG ține cont de principiul creditorului privat (5.2.1);

(b) articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu este, *prima facie*, selectiv (5.2.2);

(c) articolul 8c alineatul (1a) din KStG este justificat prin natura și prin structura internă a sistemului fiscal (5.2.3).

(56) În plus, Germania face referire la similitudinile dintre articolul 8c alineatul (1a) din KStG și reglementarea precedentă, articolul 8 alineatul (4) din KStG (a se vedea 5.2.4), cât și la faptul că și în alte state membre există reglementări similare (a se vedea 5.2.5).

⁽²⁰⁾ TPI, hotărârea din 22 iunie 2006, Belgia/Comisia, cauza C-182/03 și C-217/03, Rec. 2006, I 5479, punctele 86-87.

5.2.1. *Posibila aplicare a principiului creditorului privat în economia de piață*

- (57) Germania invocă faptul că articolul 8c alineatul (1a) din KStG ar fi compatibil cu principiul creditorului privat, deoarece corespunde comportamentului unui creditor privat care acționează în conformitate cu legile pieței, debitorul aflându-se față de acesta în relații contractuale continue.
- (58) În opinia Comisiei, acest punct de vedere nu poate fi susținut din mai multe motive. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție și a Tribunalului, principiul creditorului privat în economia de piață este aplicabil numai când statul acționează ca operator economic; acest principiu nu poate fi aplicat când statul profită de prerogativele sale de autoritate publică ⁽²¹⁾. În cazul de față, statul, în calitate de reprezentant al autorității publice, deține monopolul fiscal.
- (59) În opinia Comisiei, jurisprudența citată de Germania nu schimbă cu nimic această apreciere. În cazul articolului 8c alineatul (1a) din KStG este vorba despre producerea unei datorii fiscale, în timp ce, în situațiile care au condus la hotărârile în cauzele Spania/Comisia ⁽²²⁾ și DMT ⁽²³⁾, este vorba despre situații de fapt în cadrul cărora administrația dispunea de posibilitatea anulării datoriilor fiscale existente. Din acest motiv nu este luată în calcul aplicarea principiului creditorului privat în economia de piață.
- (60) În al doilea rând, chiar dacă principiul ar fi aplicabil, aspect contestat de Comisie, Comisia reține că avantajul fiscal este acordat în mod automat fără a se verifica în prealabil valoarea totală a pierderilor (decisivă pentru cuantumul maxim al reducerii viitoare a impozitului), în ce măsură beneficiarul va putea din nou să conducă o afacere rentabilă și dacă debitorul joacă un rol important din punct de vedere strategic. Un creditor privat care acționează în conformitate cu legile pieței nu ar include în condițiile sale generale o astfel de renunțare automată la creanțe de natura celei în speță pentru datoriile viitoare, exceptând cazul în care acesta analizează în prealabil amploarea renunțării la creanțe, perspectivele financiare ale debitorului și importanța strategică a acestuia.
- (61) În al treilea rând, Comisia constată că articolul 8c alineatul (1a) din KStG, spre deosebire de o relație contractuală continuă, nu face referire la o renunțare la creanțe pentru datoriile existente, ci privește reducerea unor posibile datorii viitoare care pot apărea după reorganizarea financiară a debitorului. Cu alte cuvinte: la momentul aprobării raportării pierderilor de către stat nu există debite restante.

(62) În al patrulea rând, Comisia indică faptul că, în caz de faliment, activitățile debitorului sunt preluate în mod normal de o altă întreprindere de la care statul poate percepe impozitele în baza monopolului fiscal. Astfel, debitorul care iese de pe piață este înlocuit de un alt debitor. Spre deosebire de principiul creditorului privat în economia de piață, conceptul fidelității unui client existent nu prezintă nicio importanță la adoptarea deciziei de către stat.

(63) Comisia concluzionează că principiul creditorului privat în economia de piață nu este aplicabil în cauza în speță, deoarece statul își exercită prerogativele sale de autoritate publică și nu acționează ca operator economic. Chiar dacă principiul creditorului privat care acționează în conformitate cu legile pieței ar fi aplicabil, Comisia a demonstrat în mod suplimentar că, în cazul unei relații contractuale de lungă durată, un creditor privat aflat în aceeași situație ca statul nu ar fi adoptat nicio măsură similară celei din articolul 8c alineatul (1a) din KStG.

5.2.2. *Selectivitate – prima facie*

(64) Potrivit jurisprudenței Curții Europene de Justiție, pentru selectivitatea unei măsuri fiscale trebuie să se verifice, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, dacă, în cadrul unui sistem juridic dat, o măsură de stat este de natură să favorizeze „anumite întreprinderi sau sectoare de producție”, față de altele, care, având în vedere obiectivul urmărit de regimul respectiv, s-ar găsi într-o situație de fapt și de drept comparabilă ⁽²⁴⁾.

(65) În consecință, la evaluarea efectuată în temeiul normelor în materie de ajutoare de stat a caracterului selectiv al unei reglementări fiscale, Comisia trebuie să determine mai întâi care este reglementarea cu caracter general, respectiv „normal” care vizează domeniul fiscal în cauză în baza sistemului fiscal în vigoare (denumit în continuare „sistem de referință”). În continuare, în cea de-a doua etapă se va verifica și se va constata dacă măsura reprezintă o excepție de la sistemul de referință în contextul în care diferențiază între operatori economici care, având în vedere obiectivul urmărit de regimul fiscal, se găsesc într-o situație de fapt și de drept comparabilă.

5.2.2.1. *Sistem de referință*

(66) Potrivit Comisiei, versiunea curentă a sistemului german de impozitare pe profit, în special prevederile articolului 8c alineatul (1) din KStG privind deducerea pierderilor reprezintă sistemul de referință în cazul entităților la care se ajunge la o achiziționare de părți sociale. Conform explicațiilor de la considerentul 10, pierderile

⁽²¹⁾ CJCE, hotărârea din 17 decembrie 2008, Ryanair/Comisia, cauza T-196/04, Rec. 2008, II-3643, punctele 84-85; CJCE, hotărârea din 29 aprilie 2004, Germania/Comisia, cauza C-334/99, Rec. 2004, I-1139, punctele 133-134.

⁽²²⁾ A se vedea nota de subsol 16.

⁽²³⁾ A se vedea nota de subsol 16.

⁽²⁴⁾ CJCE, hotărârea din 8 noiembrie 2001, cauza C-143/99, Adria-Wien Pipeline, Rec. 2001, I-8365, punctul 41; CJCE, hotărârea din 29 aprilie 2004, cauza C-308/01, GIL Insurance și alții, Rec. 2004, I-4777, punctul 68; CJCE, hotărârea din 3 martie 2005, cauza C-172/03, Heiser, Rec. 2005, I-1627, punctul 40; a se vedea și Comunicarea Comisiei despre aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul măsurilor referitoare la impozitarea directă a activităților economice.

nevalorificate în temeiul acestei reglementări nu mai sunt deductibile dacă peste 50 % din drepturile de participare în cadrul unei entități sunt transferate unui cumpărător; acestea sunt pierdute proporțional dacă în decursul a cinci ani se transferă mai mult de 25 %, însă maximum 50 % din drepturile de participare. În baza acestei reglementări, Comisia concluzionează că nevalorificarea pierderilor constituie regula generală, adică sistemul de referință în cazul unei modificări a acționariatului.

- (67) Comisia subliniază că într-o cauză anterioară a considerat deja că articolul 8c alineatul (1) din KStG constituie sistem de referință⁽²⁵⁾. La momentul respectiv, Comisia apreciea ca incompatibilă cu piața comună o excepție de la articolul 8c alineatul (1) din KStG prin care se admitea o reportare a pierderilor pentru întreprinderile preluate de către societăți cu capital de risc, în pofida modificării acționariatului. Motivarea hotărârii este aplicabilă și pentru cauza de față.

5.2.2.2. Diferențiere între întreprinderi care, având în vedere obiectivul urmărit de sistemul fiscal, se găsesc într-o situație de fapt și de drept comparabilă

- (68) Spre deosebire de scenariul de referință, în temeiul articolului 8c alineatul (1a) din KStG, este posibil ca întreprinderile care, la momentul achiziționării de părți sociale în scopul restructurării, sunt insolubile sau au datorii excesive, respectiv care sunt amenințate de incapacitate de plată sau au datorii excesive, să raporteze pierderile înregistrate în măsura în care sunt îndeplinite anumite condiții (a se vedea considerentul 14).

- (69) Germania susține că, prin articolul 8c alineatul (1a) din KStG, se urmărește eliminarea unui obstacol fiscal în calea restructurării întreprinderilor în dificultate. Din acest motiv, din perspectiva scopului sistemului fiscal, numai întreprinderile în dificultate s-ar găsi într-o situație de fapt și de drept comparabilă. Având în vedere aplicabilitatea articolului 8c alineatul (1a) din KStG pentru toate întreprinderile în dificultate, articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu ar fi selectiv.

- (70) În opinia Germaniei, hotărârile pronunțate în cauzele DMT⁽²⁶⁾ și HAMSA⁽²⁷⁾ susțin acest punct de vedere. În situațiile respective, Tribunalul și Curtea au ajuns la concluzia că măsurile sunt selective deoarece erau vizate decizii discreționare ale autorității. A *contrario*, în temeiul acestor hotărâri, s-ar putea concluziona că o măsură aplicabilă pentru toate întreprinderile în dificultate și care nu oferă autorităților o marjă decizională nu este selectivă.

- (71) În primul rând, Comisia menționează faptul că scopul sistemului fiscal se definește la nivelul sistemului de referință și nu la nivelul excepției⁽²⁸⁾. Sensul și scopul sistemului impozitului pe profit este acela de a genera venituri la buget. Se pune întrebarea dacă acest scop este respectat în cazul în care întreprinderile își reduc excesiv baza de impozitare prin valorificarea pierderilor reportate ale societăților fictive. Scopul articolului 8c alineatul (1) din KStG este acela de a evita reportarea pierderilor de către întreprinderile care își modifică asociații. Această concluzie rezultă clar din motivarea adoptării articolului 8c alineatul (1) KStG și a abrogării articolului 8 alineatul (4) din KStG⁽²⁹⁾. În consecință, toate întreprinderile care își modifică acționariatul sunt într-o situație de fapt și de drept comparabilă din punct de vedere al scopului sistemului fiscal.

- (72) Comisia arată că numai întreprinderile în dificultate sunt avute în vedere pentru aplicarea excepției conform articolului 8c alineatul (1a) din KStG. Este posibil ca întreprinderile care, la momentul achiziționării, nu sunt insolubile sau îndatorate excesiv sau nu sunt amenințate de insolabilitate, respectiv de îndatorare excesivă, să înregistreze de asemenea pierderi, fără a putea raporta pierderile.

- (73) Din acest motiv, Comisia concluzionează că articolul 8c alineatul (1a) din KStG diferențiază între întreprinderi care înregistrează pierderi, dar sunt stabile, și întreprinderi insolubile sau cu datorii excesive, respectiv amenințate de insolabilitate sau îndatorare excesivă, acestea din urmă fiind privilegiate. Articolul 8c alineatul (1a) din KStG diferențiază astfel între întreprinderi aflate într-o situație de fapt și de drept comparabilă din perspectiva obiectivului urmărit de sistemul fiscal.

- (74) În al doilea rând, Comisia susține că jurisprudența Tribunalului și a Curții, contrar punctului de vedere exprimat de Germania, nu a susținut niciodată că o măsură care poate fi avută în vedere pentru toate întreprinderile în dificultate și care nu conferă autorităților o marjă discreționară nu ar fi selectivă prin definiție.

- (75) În ceea ce privește cauza DMT se reține că, referitor la argumentul guvernului francez, care corespunde punctului de vedere al Germaniei, Curtea concluzionează la punctul 28 că și în situația în care autoritățile individuale ale statului nu ar dispune de o marjă discreționară, instanțele naționale ar avea obligația de a verifica dacă măsura națională respectivă are un caracter general sau selectiv. Curtea confirmă astfel implicit că o măsură națională aflată la dispoziția tuturor întreprinderilor în dificultate și care nu acordă autorităților o marjă discreționară poate fi cu toate acestea selectivă.

⁽²⁵⁾ Cauza C 2/09, MoRaKG, Condițiile pentru societățile de capital (JO L 6, 9.1.2010, p. 32).

⁽²⁶⁾ A se vedea nota de subsol 18.

⁽²⁷⁾ A se vedea nota de subsol 19.

⁽²⁸⁾ CJCE, hotărârea din 29 septembrie 2000 în cauza T-55/99, CETM, punctul 53.

⁽²⁹⁾ A se vedea Documentele parlamentare 16/4841, p. 75 și următoarele.

- (76) În ceea ce privește cauza HAMSA, Comisia susține că *obiter dictum* exprimat de Curte se referă la punctul 157 la legislația spaniolă generală în materie de insolvență. Cauza HAMSA nu are însă ca obiect o măsură legată de insolvență, ci o renunțare la creanțe din partea autorităților spaniole, cu caracter voluntar, fără ca autoritățile să fie obligate legal să procedeze în acest mod și care, prin volumul acesteia, a depășit cu mult renunțările la creanțe ale creditorilor privați. Din acest motiv, speța respectivă nu prezintă relevanță pentru aprecierea măsurii în cauza de față.
- (77) Avocatul general Fennelly a confirmat în concluziile referitoare la cauza Ecotrade că prevederile aplicabile tuturor întreprinderilor în dificultate sunt selective, putând reprezenta un ajutor de stat ⁽³⁰⁾.
- (78) Din acest motiv – spre deosebire de punctul de vedere al Germaniei – evaluarea de către Comisie a măsurii în cauză este în acord cu jurisprudența Curții și a Tribunalului.
- (79) Din acest motiv, Comisia consideră că articolul 8c alineatul (1a) din KStG este selectiv *prima facie*.
- 5.2.3. *Justificare prin natura, respectiv structura internă a sistemului fiscal din care face parte măsura*
- (80) În sensul jurisprudenței Curții, această condiție a selectivității nu este aplicabilă însă pentru o măsură care constituie un avantaj pentru beneficiar, dar care este justificată prin natura sau structura internă a sistemului din care face parte ⁽³¹⁾.
- (81) În cazul în care Comisia concluzionează, ca în cauza în discuție, că măsura pare să fie *prima facie* selectivă, trebuie să verifice dacă natura, respectiv structura internă a sistemului fiscal din care face parte măsura justifică o asemenea diferențiere.
- (82) Comisia reține că, în sensul jurisprudenței constante a Curții, statul membru în cauză trebuie să prezinte dovada pentru o astfel de justificare ⁽³²⁾.
- (83) În sensul explicațiilor Curții, se face o distincție între obiectivele urmărite prin intermediul unei anumite reglementări fiscale, care nu sunt incluse în reglementarea respectivă, și mecanismele inerente sistemului fiscal în sine, destinate atingerii acestor obiective. Numai mecanismele menționate la final sunt avute în vedere ca justificare cu referire la natura, respectiv la structura internă a sistemului fiscal din care face parte măsura.
- (84) Comisia consideră că în cauza în speță se impune o diferențiere între obiectivul articolului 8c alineatul (1) din KStG și obiectivul articolului 8c alineatul (1a) din KStG.
- (85) Conform explicațiilor oferite de Germania, sensul și scopul articolului 8c alineatul (1) din KStG sunt reprezentate de excluderea formelor abuzive de valorificare a pierderilor reportate reglementate prin sistemul fiscal german prin intermediul achiziționării de societăți fictive.
- (86) În acest sens, Comisia înțelege că articolul 8c alineatul (1) din KStG are un domeniu de aplicare mult mai extins în comparație cu reglementarea anterioară [articolul 8 alineatul (4) din KStG]. În timp ce, conform articolului 8 alineatul (4) din KStG, reportarea unei pierderi era exclusă numai la îndeplinirea concomitentă a unui număr de două condiții (achiziționarea de părți sociale de către o altă entitate și schimbarea sectorului de activitate), cea de-a doua condiție nu mai există în noua schemă privind reportarea fiscală a pierderilor. În cazul achiziționării de către o altă entitate se pierde direct posibilitatea unei reportări a pierderii. Legiuitorul a conștientizat această modificare în domeniul de aplicare, deoarece scopul expres al modificării legale a fost reprezentat de finanțarea reducerii cotei impozitului pe profit de la 25 % la 15 % ⁽³³⁾.
- (87) Pe de altă parte, prin articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu se urmărește prevenirea de măsuri abuzive. Această concluzie rezultă din motivarea legii formulate de către camera inferioară a parlamentului german cu privire la noua schemă privind reportarea fiscală a pierderilor. Aceasta stipulează că articolul 8c alineatul (1a) din KStG a fost adoptat pentru a depăși problemele cauzate de criza financiară și economică ⁽³⁴⁾. În perioada de criză, restricțiile privind reportarea pierderilor au fost considerate un obstacol special în calea restructurării întreprinderilor.
- (88) Comisia reține că Germania a atras în mod expres atenția în opinia sa cu privire la decizia de inițiere a procedurii că articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu reprezintă o măsură destinată prevenirii aplicării abuzive a sistemului fiscal, ci că această schemă privind reportarea fiscală a pierderilor ar fi fost adoptată pentru a sprijini întreprinderile care se confruntă cu dificultăți în criza financiară și economică.
- (89) Comisia concluzionează că obiectivul urmărit prin această măsură fiscală specifică se află în afara sistemului fiscal. În sensul jurisprudenței în materie a Curții, un asemenea obiectiv extrinsec nu poate fi utilizat ca justificare a măsurii în baza naturii, respectiv structurii interne a sistemului fiscal ⁽³⁵⁾. Acest aspect poate fi examinat numai la verificarea compatibilității măsurii cu piața comună.

⁽³⁰⁾ Cauza C-200/97; concluziile din 16 iulie 1998, punctele 26-32.

⁽³¹⁾ CJCE, hotărârea din 2 iulie 1974, cauza 173/73 Italia/Comisia, Rec. 1974, p. 709, punctul 33; CJCE, hotărârea din 17 iunie 1999, cauza C-75/97 Belgia/Comisia, Rec. 1999, I-3671, punctul 33; precum și *Adria-Wien Piperine și Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, citată la nota de subsol 24, punctul 42; *GIL Insurance*, citată la nota de subsol 24, punctul 72; *Heiser*, citată la nota de subsol 24, punctul 43; CJCE, hotărârea din 15 decembrie 2005, cauza C-148/04 *Unicredito Italiano*, Rec. 2005, I-11137, punctul 51; CJCE, hotărârea din 6 septembrie 2006, cauza C-88/03, *Portugalia/Comisia*, Rec. 2006, I-7145, punctul 52.

⁽³²⁾ *Portugalia/Comisia*, citată la nota de subsol 31, punctul 81.

⁽³³⁾ Documentele parlamentare 16/4841, p. 30 și urm.

⁽³⁴⁾ Documentele parlamentare 16/13429, p. 50, și Documentele parlamentare 16/12674, p. 10.

⁽³⁵⁾ *Portugalia/Comisia*, citată la nota de subsol 31, punctul 82, care face referire la „solidaritatea socială” și „dezvoltarea regională” ca obiective politice extrinseci.

- (90) Cele trei argumente prezentate de Germania nu modifică această evaluare.
- (91) Cu privire la argumentul Germaniei în sensul că o întreprindere aflată în dificultate ar putea beneficia de finanțare numai din partea unui investitor, în timp ce o întreprindere stabilă, care înregistrează temporar pierderi, ar putea opta între atragerea de finanțare de pe piața de capital și preluarea de către un investitor, beneficiind ulterior de capital nou, Comisia este de părere că, din perspectiva scopului dreptului fiscal, nu prezintă relevanță modul în care o întreprindere își finanțează activitatea. Un sistem de impozitare pe profit are la bază impozitarea profiturilor și declararea pierderilor. Așa cum s-a constatat pe parcursul crizei financiare și economice, întreprinderile stabile din punct de vedere financiar s-au confruntat, de asemenea, temporar cu pierderi. Aceste întreprinderi stabile din punct de vedere financiar nu intră însă în discuție pentru o reportare a pierderilor în sensul schemei privind reportarea fiscală a pierderilor și sunt astfel dezavantajate în cazul unei modificări a acționarilor și a atragerii ulterioare de capital nou în comparație cu o societate fragilă care înregistrează pierderi. În mod suplimentar, Comisia constată că, pe parcursul crizei financiare și economice, accesul la piețele de capital a fost dificil și pentru întreprinderile stabile care au înregistrat temporar pierderi. Din acest motiv, prezumțiile de fapt aflate la baza primului argument sunt nejustificate. Din acest motiv, Comisia respinge primul argument al Germaniei.
- (92) În ceea ce privește cel de-al doilea argument al Germaniei, care susține că excepția instituită prin articolul 8c alineatul (1a) din KStG de la interdicția generală de reportare a unei pierderi în cazul unei modificări a acționariatului, reglementată prin articolul 8c alineatul (1) din KStG, este justificată prin *ratio legis* a articolului 8c alineatul (1) din KStG, deoarece, în cazul restructurării unei întreprinderi care se confruntă cu dificultăți, nu ar exista un risc de abuz, Comisia constată că acest argument nu justifică limitarea articolului 8c alineatul (1a) din KStG la întreprinderile în dificultate. Comisia subliniază că nici în cazul achiziționării unei întreprinderi stabile din punct de vedere financiar nu există un risc de abuz. Există un risc de abuz numai în legătură cu societățile fictive. *Ratio legis* a articolului 8c alineatul (1) din KStG depășește limitele evitării unui abuz. Scopul urmărit este și acela de a extinde baza de aplicare a impozitului pe profit în Germania și de a compensa reducerea cotei impozitului pe profit de la 25 % la 15 %. Rezultă astfel justificarea faptului că articolul 8c alineatul (1) din KStG conține și o serie de modalități de achiziționare de părți sociale care nu implică un risc de abuz. Comisia respinge astfel argumentul Germaniei în sensul că excepția adoptată prin articolul 8c alineatul (1a) din KStG ar fi justificată de *ratio legis* a articolului 8c (1) KStG.
- (93) Cu privire la cel de-al treilea argument susținut de Germania conform căruia experții contabili, la întocmirea unui bilanț consolidat la nivelul unui concern, nu iau de regulă în calcul pierderile unei societăți care se confruntă cu dificultăți financiare la determinarea eventualelor impozite latente, astfel încât posibilitatea unei reportări a pierderii nu influențează prețul de vânzare al societății aflate într-o situație nefavorabilă, Comisia afirmă pentru început că acest aspect are la bază criteriile contabile, fără a prezenta din acest motiv relevanță pentru evaluările fiscale. În plus, Comisia constată că acest argument contrazice concluzia Germaniei în sensul că lipsa posibilității de reportare a pierderii ar împiedica restructurarea. Această concluzie este valabilă numai în cazul în care cumpărătorul atribuie o anumită valoare în bani posibilității de reportare a unei pierderi. Din acest motiv, Comisia respinge și cel de-al treilea argument al Germaniei.
- (94) În plus, Germania susține că și alte state membre prevăd o scutire de impozit în cazul măsurilor de reorganizare și face referire în acest context, de exemplu, la dispoziția legală din Franța privind preluarea întreprinderilor în dificultate. Comisia nu poate accepta acest argument al Germaniei bazat pe o comparație. În primul rând, pentru justificarea unei măsuri, statele membre pot invoca numai principiile inerente propriului sistem fiscal cu titlu de sistem de referință, în baza căruia se va aprecia dacă se acordă unei întreprinderi un avantaj în sensul unui ajutor de stat. Faptul că în alte state membre există probabil măsuri fiscale similare nu prezintă relevanță deoarece astfel de măsuri ar putea, de asemenea, face obiectul reglementărilor din Tratat. În al doilea rând, măsurile din legislația franceză sunt asociate altor condiții decât cele stipulate în articolul 8c alineatul (1a) din KStG. Reglementarea franceză prevede o scutire de impozite pentru întreprinderile nou înființate care preiau o întreprindere aflată în dificultate. În 2004, Comisia a constatat incompatibilitatea acestei reglementări cu piața comună⁽³⁶⁾, motiv pentru care Franța a amendat prevederea pentru a sigura compatibilitatea acesteia cu reglementările privind ajutoarele de stat. Unele dintre avantajele oferite de reglementarea respectivă sunt nesemnificative în prezent. Celelalte avantaje, ca ajutoare regionale, respectiv ajutoare pentru întreprinderi mici și mijlocii (denumite în continuare „IMM-uri”) sunt compatibile cu reglementările în materia ajutoarelor de stat⁽³⁷⁾.
- (95) Din acest motiv, în baza argumentelor de mai sus, Comisia concluzionează că măsura în discuție nu rezultă direct din principiile de bază ale sistemului fiscal, nefiind justificată astfel prin natura și structura internă a sistemului fiscal.
- 5.2.4. *Legătura dintre vechea și noua schemă privind reportarea fiscală a pierderilor*
- (96) Germania susține că articolul 8c alineatul (1a) din KStG ar coincide în mare parte cu vechiul articolul 8 alineatul (4) din KStG și că nu ar fi fost susținută în nicio situație de către Comisie opinia că articolul 8 alineatul (4) din KStG ar reprezenta un ajutor de stat.

⁽³⁶⁾ Cauza C 57/02, Scutirea de impozit pentru preluarea întreprinderilor care se confruntă cu dificultăți (JO L 108, 16.4.2004, p. 38).

⁽³⁷⁾ Cauza N 553/04, Scutirea de impozit pentru preluarea întreprinderilor care se confruntă cu dificultăți (JO C 242, 1.10.2005, p. 5).

- (97) Comisia arată că Germania nu a notificat niciodată articolul 8 alineatul (4) din KStG, astfel încât nu a apreciat încă dacă articolul 8 alineatul (4) din KStG reprezintă un ajutor de stat.
- (98) Această procedură vizează numai articolul 8c alineatul (1a) din KStG, deoarece inițierea procedurii oficiale de investigare se referă numai la această dispoziție. Pentru justificarea articolului 8c alineatul (1a) din KStG, Germania nu poate invoca argumentul conform căruia Comisia nu ar fi formulat niciodată o contestație oficială împotriva articolului 8 alineatul (4) din KStG, deoarece Germania nu a notificat niciodată această clauză.
- (99) Comisia își rezervă dreptul de a examina articolul 8 alineatul (4) din KStG în temeiul legislației privind ajutorul de stat în cazul în care se va constata că această prevedere a asigurat întreprinderilor un avantaj selectiv.

5.2.5. Sisteme fiscale similare în alte state membre

- (100) Faptul că în alte state membre există sisteme fiscale similare sau identice care nu au fost notificate Comisiei nu influențează răspunsul la întrebarea dacă o anumită măsură constituie un ajutor de stat.
- (101) Comisia va examina informațiile puse la dispoziție de Germania conform articolului 10 din Regulamentul de procedură⁽³⁸⁾.

5.2.6. Concluzie privind existența unui avantaj selectiv

- (102) Comisia concluzionează că articolul 8c alineatul (1a) din KStG oferă un avantaj selectiv întreprinderilor incluse în domeniul de aplicare a acestei reglementări.

5.3. Efectele asupra schimburilor între statele membre

- (103) Măsura trebuie să fie susceptibilă să afecteze schimburile comerciale între statele membre și să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența. Articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu este specific unui anumit sector, ceea ce înseamnă că reglementarea poate fi aplicabilă în toate sectoarele economice. Aproape toate branșele economiei germane sunt reprezentate pe piețe concurențiale și în care au loc schimburi comerciale între statele membre. Din acest motiv, măsura ar putea fi susceptibilă să afecteze schimburile comerciale între statele membre sau să denatureze concurența sau să reprezinte un pericol de denaturare a acesteia.

⁽³⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).

- (104) În temeiul informațiilor puse la dispoziție de Germania, Comisia constată că pentru toate întreprinderile eligibile pentru aplicarea măsurii ar putea fi deschisă o procedură de insolvență în baza Legii privind insolvența din Germania (a se vedea considerentul 14 și nota de subsol 7). Din acest motiv, toți potențialii beneficiari ai măsurii sunt reprezentați de întreprinderi în dificultate în sensul punctului 10 litera (c) din Liniile directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate (denumite în continuare „Linii directe privind salvarea și restructurarea”). În consecință, niciunul dintre beneficiari nu ar fi eligibil pentru ajutoarele *de minimis* în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratatul CE referitor la ajutoarele *de minimis*⁽³⁹⁾, deoarece, conform articolului 1 litera (h) din regulamentul respectiv, întreprinderile în dificultate sunt exceptate de la domeniul de aplicare.

5.4. Concluzie

- (105) Având în vedere îndeplinirea tuturor criteriilor conform articolului 107 alineatul (1) TFUE, Comisia consideră că prevederile Legii privind reportarea fiscală a pierderilor – „Sanierungsklausel” constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE.

6. EXAMINAREA COMPATIBILITĂȚII MĂSURII CU PIAȚA COMUNĂ

- (106) Comisia poate decide compatibilitatea cu piața comună a ajutoarelor în temeiul articolului 107 alineatul (3) TFUE. Potrivit jurisprudenței constante a Curții, statul membru trebuie să dovedească faptul că o măsură este compatibilă cu piața comună⁽⁴⁰⁾. Comisia constată în acest sens că, în pofida solicitării exprese formulate de Comisie în decizia de inițiere a procedurii, Germania nu a pus la dispoziție informații în acest sens. Chiar și numai din acest motiv, Comisia nu poate declara măsura de ajutor de stat în discuție compatibilă cu piața comună.

- (107) Cu toate acestea, Comisia a verificat dacă măsura ar putea fi considerată compatibilă cu piața comună. Cu privire la cazurile de acordare de ajutor reglementate prin articolul 107 alineatul (3), Comisia dispune de o marjă discreționară ridicată⁽⁴¹⁾. În exercitarea acestei marje de apreciere, Comisia a publicat linii directe și comunicări prin care sunt prevăzute criteriile în funcție de care anumite tipuri de ajutoare acordate de stat pot fi

⁽³⁹⁾ JO L 379, 28.12.2006, p. 5.

⁽⁴⁰⁾ CJCE, hotărârea din 28 aprilie 1993, Italia/Comisia, cauza C-364/90, Rec. I-2097, punctul 20; TPI 15 decembrie 1999, Freistaat Sachsen, Volkswagen AG și Volkswagen Sachsen GmbH/Comisia, cauze conexe T-132/96 și T-143/96, Rec. II-3663, punctul 140; CJCE 29 aprilie 2004, Italia/Comisia, cauza C-372/97, Rec. I-3679, punctul 81.

⁽⁴¹⁾ CJCE, hotărârea din 21 martie 1990, Belgia/Comisia, cauza C-142/87, Rec. 1990, I-959, punctul 56; CJCE 11 iulie 1996, Syndicat français de l'Express international (SFEI) și alții/La Poste și alții, cauza C-39/94, Rec. 1996, I-3547, punctul 36.

declarate compatibile cu piața comună în temeiul articolului 107 alineatul (3) TFUE. În sensul jurisprudenței constante, Comisia se supune liniilor directoare și comunicărilor pe care le publică în materia verificării ajutoarelor acordate de stat, în măsura în care acestea nu se abat de la prevederile TFUE și dacă sunt recunoscute de către statele membre ⁽⁴²⁾.

- (108) Din acest motiv este necesar să se examineze pentru început dacă ajutorul notificat este inclus în domeniul de aplicare a uneia sau a mai multor linii directoare sau comunicări și dacă poate fi declarat compatibil cu piața comună deoarece respectă criteriile de compatibilitate reglementate prin acestea.

6.1. Compatibilitate posibilă cu cadrul comunitar temporar ⁽⁴³⁾

- (109) Având în vedere că articolul 8c alineatul (1a) din KStG a fost adoptat pentru a depăși problemele survenite în urma crizei financiare și economice, Comisia a examinat dacă reglementarea din articolul 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE, în sensul interpretat prin cadrul comunitar temporar, poate fi declarată compatibilă cu piața comună.
- (110) Ca urmare a crizei financiare și economice actuale, precum și a efectelor acesteia asupra economiilor naționale ale statelor membre, Comisia apreciază că anumite forme de ajutor acordat de stat sunt justificate pentru o anumită perioadă de timp în scopul depășirii crizei, fiind posibilă declararea compatibilității acestora cu piața comună conform articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE. Prin cadrul comunitar temporar sunt reglementate condițiile în care Comisia poate declara compatibilitatea cu piața comună a unor astfel de reglementări privind acordarea de ajutoare de stat.
- (111) Articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu poate fi considerat însă o măsură menționată în cadrul temporar privind acordarea de ajutoare, deoarece reglementarea are ca obiect facilități fiscale pentru întreprinderile în dificultate. Cadrul temporar privind acordarea de ajutoare nu prevede însă ajutoare de stat sub formă de facilități fiscale.
- (112) Din acest motiv, Comisia apreciază că articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat compatibil cu piața comună conform articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE, în sensul interpretării din cadrul comunitar temporar.

⁽⁴²⁾ CJCE, hotărârea din 24 martie 1993, Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques/Comisia, cauza C-313/90, Rec. I-1125, punctul 36; CJCE, hotărârea din 15 octombrie 1996, IJssel-Vliet Combinatie BV/Minister van Economische Zaken, cauza C-311/94, Rec. 1996, I-5023, punctul 43; CJCE, hotărârea din 26 septembrie 2002, Spania/Comisia, cauza C-351/98, Rec. 2002, I-8031, punctul 53.

⁽⁴³⁾ Comunicarea Comisiei – Cadru temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice (JO C 83, 7.4.2009, p. 1). Cu intrare în vigoare la 1 ianuarie 2011, această comunicare a fost înlocuită cu o nouă versiune (JO C 6, 11.1.2011, p. 5). În sensul capitolului 5 din noua versiune, aceasta este aplicabilă numai pentru ajutoarele ilegale acordate după data de 1 ianuarie 2011. Deoarece Germania a sistat aplicarea măsurii, după această dată nu a fost acordat niciun ajutor.

- (113) Comisia constată însă că ajutoarele pentru anumiți beneficiari în sensul punctului 4.2 din cadrul comunitar temporar pot fi considerate admisibile, ca ajutoare limitate compatibile cu piața comună, în măsura în care acestea respectă toate condițiile instituite prin intermediul unei reglementări germane privind acordarea de ajutoare, aprobată de către Comisie în baza acestui temei juridic. Pentru a fi eligibil pentru această formă de ajutor, beneficiarul trebuie să demonstreze în special că la 1 iulie 2008 nu deținea statutul de întreprindere în dificultate în sensul Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea (în cazul întreprinderilor mari), respectiv în sensul articolului 1 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratat (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare) ⁽⁴⁴⁾ (în cazul IMM-urilor) și că echivalentul subvenție brută al ajutorului nu depășește 500 000 EUR. În mod suplimentar, este necesară îndeplinirea celorlalte condiții în sensul punctului 4.2.2 din cadrul comunitar temporar și ale hotărârii de aprobare a reglementării germane în materie de ajutor.

6.2. Compatibilitate posibilă în temeiul Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea ⁽⁴⁵⁾

- (114) Deoarece articolul 8c alineatul (1a) din KStG reglementează facilități fiscale pentru întreprinderi în dificultate, Comisia a avut în vedere și Liniile directoare privind salvarea și restructurarea pentru verificarea compatibilității. În baza acestor linii directoare, numai întreprinderile în dificultate sunt eligibile pentru ajutoare. Într-adevăr, o întreprindere insolubilă, respectiv îndatorată excesiv poate fi considerată o întreprindere în dificultate în sensul acestor linii directoare, dar întreprinderile care fac parte dintr-un grup mai mare de întreprinderi sau care sunt pe cale să fie preluate de un grup de întreprinderi nu intră în discuție de regulă pentru ajutoare de salvare sau restructurare (punctul 13 al Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea). Din categoria condițiilor de aplicare a articolului 8c alineatul (1a) din KStG face parte și achiziționarea de părți sociale. După o astfel de achiziționare de părți sociale, întreprinderea țintă face parte probabil dintr-un grup. În acest caz, grupul ar trebui să se preocupe în mod normal de întreprinderea în dificultate care nu ar fi astfel eligibilă pentru ajutoare în sensul Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea.
- (115) În plus, chiar și în cazul beneficiarilor eligibili pentru acordarea unui ajutor în baza Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea, nu sunt îndeplinite alte condiții din aceste linii directoare.
- (116) Conform punctului 25 litera (a) din Liniile directoare privind salvarea și restructurarea, ajutoarele de salvare pot fi acordate numai sub forma unui sprijin cu lichidități sub forma unor credite sau garanții pentru credite. Din acest motiv, facilitatea fiscală în discuție nu poate fi considerată un ajutor de salvare.

⁽⁴⁴⁾ JO L 214, 9.8.2008, p. 3.

⁽⁴⁵⁾ Liniile directoare comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate (JO C 244, 1.10.2004, p. 2).

- (117) În cazul ajutoarelor de restructurare este necesară, conform Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea, prezentarea unui plan de restructurare credibil și fundamentat care să permită restabilirea rentabilității întreprinderii. Ajutorul trebuie limitat la minimum necesar. În sensul Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea, beneficiarul trebuie să ofere o contribuție proprie la costurile de restructurare. În plus, conform Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea, este necesară adoptarea de măsuri compensatorii pentru evitarea denaturărilor disproporționate ale concurenței.
- (118) Toate aceste condiții nu sunt îndeplinite de articolul 8c alineatul (1a) din KStG. Într-adevăr, prin motivarea legii se prevede că întreprinderea țintă trebuie să prezinte un plan de restructurare cu o prognoză pozitivă pentru activitate, dar nu rezultă că un astfel de plan ar respecta cerințele Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea și că valoarea ajutorului ar fi limitată la minimum necesar, deoarece valoarea ajutorului este determinată de pierderile înregistrate de o întreprindere în trecut. În plus, articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu instituie o contribuție proprie sau măsuri compensatorii.
- (119) În final, ajutoarele de salvare și restructurare pentru întreprinderile mari trebuie să fie notificate individual. Acestea nu pot fi acordate în temeiul unei reglementări. Prin articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu se face însă o distincție între întreprinderile mari și IMM-uri.
- (120) Chiar și cu privire la IMM-uri, care pot beneficia, în principiu, de ajutor pentru salvare și restructurare sub forma unei reglementări, Comisia constată neîndeplinirea cerințelor speciale prevăzute la punctul 82 al Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea pentru o astfel de reglementare din motivele prezentate la considerentul 117 din prezenta decizie.
- (121) Din acest motiv, Comisia consideră că articolul 8c alineatul (1a) din KStG, ca ajutor de restructurare, nu este compatibil cu piața comună.

6.3. Compatibilitate posibilă în temeiul Orientărilor privind ajutoarele de stat regionale ⁽⁴⁶⁾

- (122) Articolul 8c alineatul (1a) din KStG trebuie examinat și în temeiul Orientărilor privind ajutoarele de stat regionale.
- (123) Potențialii beneficiari de ajutoare regionale trebuie să fie rezidenți în Germania, într-o regiune avută în vedere pentru acordarea de ajutoare regionale. La aplicarea articolului 8c alineatul (1a) din KStG nu este vorba în mod obligatoriu despre o astfel de situație, deoarece clauza este aplicabilă întreprinderilor din toate regiunile Germaniei.

⁽⁴⁶⁾ Liniile directoare privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013 (JO C 54, 4.3.2006, p. 13).

- (124) În mod suplimentar, întreprinderile în dificultate în sensul Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea nu fac obiectul domeniului de aplicare al Orientărilor privind ajutoarele de stat regionale (a se vedea punctul 9 al Orientărilor privind ajutoarele de stat regionale). În consecință, nici ajutoarele acordate întreprinderilor din zonele asistate nu pot fi considerate compatibile cu piața comună în temeiul Orientărilor privind ajutoarele de stat regionale.

- (125) Din acest motiv, Comisia consideră că măsura, ca formă de ajutor regional, nu este compatibilă cu piața comună.

6.4. Compatibilitate posibilă în temeiul Liniilor directoare privind ajutoarele pentru protecția mediului ⁽⁴⁷⁾

- (126) Articolul 8c alineatul (1a) din KStG va fi examinat în plus în temeiul Liniilor directoare privind ajutoarele pentru protecția mediului.
- (127) Prin liniile directoare privind ajutoarele pentru protecția mediului se urmărește în primul rând ca ajutoarele de stat să conducă la o reducere a poluării care nu s-ar fi produs în lipsa ajutorului și ca efectele pozitive ale ajutorului să fie predominante în raport cu cele negative – reprezentate de denaturările concurenței generate în acest mod, context în care se va ține cont de principiul „poluatorul plătește” reglementat prin articolul 191 TFUE.
- (128) Acest obiectiv nu este îndeplinit de articolul 8c alineatul (1a) din KStG. În nota de fundamentare a legii nu este prevăzut niciun obiectiv în sensul Liniilor directoare privind ajutoarele pentru protecția mediului.
- (129) Conform prevederilor de la punctul 20 din Liniile directoare privind salvarea și restructurarea, dat fiind că propria sa existență este în pericol, o întreprindere aflată în dificultate nu poate fi considerată un instrument adecvat pentru promovarea altor obiective de politici publice până când nu se asigură viabilitatea sa. Având în vedere că toți beneficiarii potențiali ai articolului 8c alineatul (1a) din KStG sunt întreprinderi în dificultate în sensul punctului 10 litera (c) din Liniile directoare privind salvarea și restructurarea, Comisia consideră că articolul 8c alineatul (1a) din KStG nu este compatibil cu piața comună ca ajutor pentru protecția mediului.

6.5. Compatibilitate posibilă cu piața comună în temeiul articolului 107 alineatul (3) TFUE

- (130) Comisia constată că măsura notificată intră atât în domeniul de aplicare a cadrului comunitar temporar, cât și al Liniilor directoare privind salvarea și restructurarea. Din acest motiv, la exercitarea dreptului decizional de care dispune conform articolului 107 alineatul (3) literele (b) și (c) din TFUE, Comisia este obligată să respecte aceste două texte, din motivele menționate la considerentul 109 și următoarele.

⁽⁴⁷⁾ Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului (JO C 82, 1.4.2008, p. 1).

- (131) Dacă sunt prezentate Comisiei motive imperative, aceasta își poate valorifica marja decizională cu condiția să acționeze în limitele impuse prin cadrul instituit prin TFUE și principiile fundamentale de drept – în special principiul egalității de tratament, conform interpretării oferite prin jurisprudența Curții⁽⁴⁸⁾. În acest context, Comisia poate declara, în sensul jurisprudenței Curții, ajutoarele de stat compatibile cu piața comună în măsura în care obiectivul ajutorului de stat este reprezentat de remedierea unei perturbări grave a economiei unui stat membru [articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE], respectiv de urmărirea unui obiectiv de interes comun [articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]⁽⁴⁹⁾, de necesitatea atingerii obiectivului⁽⁵⁰⁾ și în măsura în care ajutoarele nu modifică condițiile comerciale într-o măsură care să contravină interesului comun.
- (132) În cazul în speță, Germania nu a prezentat argumente care să susțină compatibilitatea nemijlocită a ajutorului cu piața comună în temeiul articolului 107 alineatul (3) literele (b) sau (c) TFUE.
- (133) Comisia constată că, în conformitate cu structura măsurii, valoarea ajutorului depinde de pierderile înregistrate de beneficiar în trecut. Din acest motiv, nu există nicio legătură între valoarea ajutorului obținut de o întreprindere și obiectivul urmărit prin reglementarea privind ajutorul de stat, ceea ce înseamnă eliminarea impedimentelor pentru restructurare și sprijinirea întreprinderilor în dificultate ca urmare a crizei financiare și economice. Din acest motiv, Comisia concluzionează că reglementarea privind ajutorul de stat nu este limitată la nivelul minim necesar pentru atingerea obiectivului. Astfel, această dispoziție denaturează concurența pe piața comună într-o pondere care aduce atingere interesului comun.
- (134) Din acest motiv, Comisia concluzionează că măsura nu poate fi considerată compatibilă cu piața comună direct în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) sau (c) TFUE.
- 7. RECUPERARE**
- (135) Deoarece reglementarea privind ajutorul nu a fost notificată, acesta reprezintă un ajutor ilegal.
- (136) În baza practicii decizionale curente a Comisiei, toate ajutoarele acordate ilegal și care nu sunt compatibile cu piața comună conform articolului 107 TFUE vor fi recuperate de la beneficiari. Această practică decizională a fost confirmată prin articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE⁽⁵¹⁾, care prevede: „Atunci când adoptă decizii negative în cazuri de ajutor ilegal, Comisia decide ca
- statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar.”
- (137) Deoarece măsura în cauză reprezintă un ajutor ilegal și incompatibil cu piața comună, este necesară recuperarea ajutorului pentru a restabili situația existentă pe piața anterior acordării ajutorului respectiv. Din acest motiv, recuperarea va fi efectuată de la momentul la care beneficiarul a obținut avantajul, ceea ce înseamnă de la momentul la care ajutorul a fost pus la dispoziția beneficiarului. Până la recuperarea efectivă a ajutorului se aplică dobânzi.
- (138) Comisia apreciază că data anuală de scadență a impozitului pe profit prezintă relevanță pentru determinarea momentului la care ajutorul a fost pus la dispoziția beneficiarului.
- (139) Germania trebuie să întreprindă toate măsurile necesare pentru a solicita rambursarea ajutorului de la beneficiari. Pentru a identifica numărul de cazuri în care este necesară o rambursare, Germania trebuie să întocmească o listă de întreprinderi care au beneficiat începând cu 1 ianuarie 2008 de măsura în cauză. În acest context, Comisia constată că Germania nu mai aplică măsura din 30 aprilie 2010. Ministerul Federal de Finanțe a solicitat autorităților competente pentru perceperea impozitelor să nu mai aplice schema privind reportarea fiscală a pierderilor până la adoptarea unei decizii finale de către Comisie în această cauză⁽⁵²⁾.
- (140) Ajutorul de stat de recuperat va fi calculat în temeiul declarațiilor fiscale ale întreprinderilor vizate, ceea ce înseamnă ale beneficiarilor articolului 8c alineatul (1a) din KStG. Valoarea ajutorului este calculată ca diferență între impozitul datorat fără aplicarea articolului 8c alineatul (1a) din KStG și impozitul achitat efectiv după aplicarea articolului 8c alineatul (1a) din KStG.
- (141) Acest regim este valabil independent de posibilitatea ca ajutorul să fie declarat compatibil cu piața comună în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE, în interpretarea oferită de cadrul comunitar temporar și în baza unei reglementări privind ajutoarele de stat aplicabile în Germania, aprobate de către Comisie, în situația în care valoarea totală a ajutorului acordat în acest mod nu depășește un echivalent subvenție brută de 500 000 EUR, dacă sunt îndeplinite toate celelalte condiții în sensul punctului 4.2.2 din cadrul comunitar temporar, precum și în baza deciziei Comisiei de aprobare pe acest temei a reglementării privind ajutorul de stat aplicabile în Germania, în special condiția ca întreprinderea să nu fi fost în dificultate la 1 iulie 2008. Dacă valoarea totală depășește limita de 500 000 EUR, se impune rambursarea valorii de depășire.

⁽⁴⁸⁾ A se vedea în special CJCE, hotărârea din 24 martie 1993, Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques (CIRFS)/Comisia, cauza C-313/90, Rec. 1993 I-1125.

⁽⁴⁹⁾ TPI, hotărârea din 14 ianuarie 2009, Kronoply/Comisia, cauza T-162/06, Rec. 2009 II-1, în special punctele 65, 66, 74, 75.

⁽⁵⁰⁾ TPI, hotărârea din 7 iunie 2001, Agrana Zucker și Stärke/Comisia, cauza T-187/99, Rec. 2001 II-1587, punctul 74; TPI, hotărârea din 14 mai 2002, Graphischer Maschinenbau/Comisia, cauza T-126/99, Rec. 2002 II-2427, punctele 41-43; CJCE, hotărârea din 15 aprilie 2008, Nuova Agricast Srl/Ministero delle Attività Produttive, cauza C-390/06, Rec. 2008 I-2577, punctele 68-69.

⁽⁵¹⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽⁵²⁾ A se vedea nota de subsol 15.

(142) Comisia atenționează Germania că ajutorul nu poate fi declarat compatibil cu piața comună în temeiul regulilor „de minimis”⁽⁵³⁾, ale unei reglementări în sensul Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare⁽⁵⁴⁾ sau în baza unei reglementări privind ajutorul de stat în temeiul Orientărilor privind ajutoarele de stat regionale sau al Liniilor directoare pentru ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare⁽⁵⁵⁾, deoarece toate aceste dispoziții juridice exclud acordarea de ajutoare de stat către întreprinderi în dificultate⁽⁵⁶⁾. Pentru toate celelalte reglementări aprobate privind acordarea de ajutoare de stat, Germania trebuie să examineze dacă decizia de aprobare a reglementării privind ajutorul de stat nu exclude întreprinderile în dificultate din domeniul de aplicare aprobat. În caz contrar, ajutorul ar putea fi declarat compatibil cu piața comună în temeiul acestor reglementări, în măsura în care Germania dovedește că toate condițiile prevăzute prin reglementările respective erau îndeplinite la momentul acordării ajutorului.

8. CONCLUZII

(143) În temeiul argumentelor anterioare, Comisia concluzionează că articolul 8c alineatul (1a) din KStG (schema privind reportarea fiscală a pierderilor) reprezintă ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, acordat ilegal în încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE. Reglementarea nu este compatibilă cu piața comună.

(144) Comisia apreciază că Germania trebuie să adopte toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiarii schemei privind reportarea fiscală a pierderilor,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul acordat în Germania în temeiul articolului 8c alineatul (1a) din Legea privind impozitul pe profit, în încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE este incompatibil cu piața comună.

Articolul 2

Ajutoarele individuale acordate în temeiul reglementării menționate la articolul 1 sunt compatibile cu piața comună în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE, conform interpretării din cadrul comunitar temporar, în măsura în care valoarea ajutorului nu depășește 500 000 EUR, beneficiarul nu avea la 1 iulie 2008 statut de întreprindere în dificultate și dacă sunt îndeplinite toate celelalte condiții în sensul punctului 4.2.2

⁽⁵³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis* (JO L 379, 28.12.2006, p. 5).

⁽⁵⁴⁾ A se vedea nota de subsol 44.

⁽⁵⁵⁾ Liniile directoare privind ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare (JO C 323, 30.12.2006, p. 1).

⁽⁵⁶⁾ A se vedea articolul 1 alineatul (6) litera (c) din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare; punctul 9 din Orientările privind ajutorul regional; capitolul 2.1 (alineatul final) din Liniile directoare privind ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare.

din cadrul comunitar temporar și din decizia de aprobare a reglementării privind ajutorul de stat aplicabile în Germania.

Articolul 3

Ajutoarele individuale acordate în temeiul reglementării menționate la articolul 1, care îndeplinesc la momentul acordării condițiile unei reglementări privind ajutorul de stat aprobate de Comisie în baza unui temei juridic diferit de Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, de Orientările privind ajutoarele de stat regionale sau de Liniile directoare privind ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare și care nu exclude întreprinderea în dificultate ca beneficiar potențial de ajutor, sunt compatibile cu piața comună până la limita maximă aplicabilă pentru această formă de ajutor.

Articolul 4

(1) Germania abrogă reglementarea privind ajutorul de stat menționată la articolul 1.

(2) Germania recuperează de la beneficiarii ajutoarele incompatibile, acordate în temeiul reglementării menționate în articolul 1.

(3) Sumele rambursate includ și dobânzile aplicabile de la data la care ajutorul a fost la dispoziția beneficiarilor până la momentul rambursării efective a acestora.

(4) Dobânzile sunt calculate în temeiul capitolului V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei⁽⁵⁷⁾ sub formă de dobânzi compuse.

(5) La comunicarea prezentei decizii, Germania sistează toate plățile în curs în temeiul reglementării privind ajutorul de stat menționate la articolul 1.

Articolul 5

(1) Se solicită recuperarea fără întârziere și efectivă a ajutoarelor acordate în temeiul reglementării menționate la articolul 1.

(2) Germania asigură aplicarea prezentei decizii în termen de patru luni de la comunicare.

Articolul 6

(1) Germania pune la dispoziția Comisiei în termen de două luni de la comunicarea prezentei decizii următoarele informații:

(a) lista beneficiarilor care au încasat ajutoare în temeiul reglementării menționate la articolul 1, precum și valoarea totală a ajutoarelor încasate de fiecare dintre aceștia în temeiul reglementării respective;

⁽⁵⁷⁾ JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

(b) suma totală (creanță principală și dobânzi) care trebuie rambursată de fiecare beneficiar;

(c) o descriere detaliată a măsurilor adoptate, respectiv urmărite pentru punerea în practică a prezentei decizii;

(d) documente care atestă că s-a solicitat beneficiarului rambursarea ajutorului.

(2) Germania informează Comisia cu privire la evoluția măsurilor sale de transpunere în practică a prezentei decizii până la finalizarea rambursării ajutoarelor acordate în temeiul reglementării menționate la articolul 1. La simpla solicitare a Comisiei, Germania prezintă fără întârziere informații privind măsurile adoptate, respectiv urmărite pentru punerea în

practică a prezentei decizii. În plus, Germania comunică informații detaliate privind cuantumul ajutoarelor și al dobânzilor rambursate deja de către beneficiari.

Articolul 7

Prezenta decizie este adresată Republicii Federale Germania.

Adoptată la Bruxelles, 26 ianuarie 2011.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

DECIZIA COMISIEI

din 8 martie 2011

privind măsura de ajutor de stat C 24/09 (ex N 446/08) – Ajutor de stat în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie în conformitate cu legea austriacă privind energia electrică ecologică

[notificată cu numărul C(2011) 1363]

(Numai textul în limba germană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/528/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile sus-menționate ⁽¹⁾ și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) La 27 iunie 2008, Austria a adresat Comisiei o notificare prealabilă cu privire la modificările pe care intenționa să le efectueze la Legea privind energia electrică ecologică (denumită în continuare „Legea”). În 2006, Comisia considerase că legea respectivă, în forma valabilă la acel moment, era compatibilă cu piața internă ⁽²⁾. La 4 septembrie 2008, Austria a notificat o nouă versiune a Legii, care face obiectul prezentei decizii.
- (2) Prin scrisoarea din 28 octombrie 2008, Comisia a solicitat informații suplimentare. Austria a transmis informațiile suplimentare prin scrisoarea din 22 decembrie 2008, după ce îi fusese adresată o atenționare. În urma întâlnirii cu reprezentanții Austriei, la 11 februarie 2009, Comisia a solicitat noi informații prin scrisoarea din 19 februarie 2009. Austria a furnizat aceste informații prin scrisoarea din 17 martie 2009. Comisia a solicitat noi informații prin scrisoarea din 8 mai 2009, informații pe care Austria le-a comunicat prin scrisorile din 9 și, respectiv, 19 iunie 2009.
- (3) La 9 iulie 2008, Comisia a primit o plângere din partea Camerei de Muncă a Austriei (*Bundesarbeitskammer*) referitoare la una dintre măsurile prevăzute de Lege, care favorizează întreprinderile mari consumatoare de energie electrică.

- (4) La 22 iulie 2009, Comisia a adoptat o decizie hibrid: a aprobat măsurile de ajutor în favoarea producătorilor de energie electrică ecologică, pe care le-a considerat conforme cu orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului („Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului” (denumite în continuare „Orientările”) ⁽³⁾), însă a decis inițierea procedurii oficiale de investigare pentru mecanismul de scutire introdus în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie electrică ⁽⁴⁾.
- (5) Prin scrisoarea din 23 iulie 2009, Comisia a informat Austria cu privire la această decizie și a solicitat furnizarea tuturor informațiilor necesare în vederea evaluării măsurii.
- (6) Comisia a publicat decizia respectivă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁵⁾ și a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile.
- (7) Prin scrisoarea din 19 august 2009, Austria a solicitat o prelungire a termenului-limită prevăzut pentru comunicarea unui răspuns, acceptată de către Comisie prin scrisoarea din 9 septembrie 2009. În cele din urmă, Austria și-a prezentat observațiile la 8 octombrie 2009.
- (8) Între timp, prin scrisoarea din 7 octombrie 2009, Camera de Muncă a Austriei a comunicat observațiile sale asupra măsurii de sprijin în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie. Comisia a invitat Austria să își prezinte punctul de vedere cu privire la aceste considerente. Austria și-a comunicat observațiile la 23 decembrie 2009 și a furnizat informații suplimentare la 23 aprilie 2010.
- (9) Prin scrisorile din 21 iunie 2010 și, respectiv, 19 iulie 2010, Comisia a solicitat Austriei informații suplimentare pe care aceasta le-a furnizat la 13 septembrie 2010. La solicitarea Austriei, la 9 iulie 2010, a avut loc o reuniune între reprezentanții Comisiei și cei ai Austriei.
- (10) Într-o scrisoare din 24 noiembrie 2010, Austria sublinia importanța Legii privind energia electrică ecologică și solicita o decizie în legătură cu aceasta până la începutul lunii decembrie 2010. Comisia a răspuns acestei scrisori la 7 decembrie 2010. O nouă reuniune cu reprezentanții Austriei a avut loc la 9 decembrie 2010.

⁽¹⁾ JO C 217, 11.9.2009, p. 12.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 4 iulie 2006 privind măsurile de ajutor de stat NN 162a/03 și N 317a/06 Sprijinirea producției de energie electrică din surse regenerabile, în temeiul legii austriece privind energia electrică ecologică (tarife fixe) (JO C 221, 14.9.2006, p. 8).

⁽³⁾ JO C 82, 1.4.2008, p. 1.

⁽⁴⁾ Măsura de ajutor de stat C 24/2009 (ex N 446/08), C(2009) 3538 final (JO C 217, 11.9.2009, p. 12).

⁽⁵⁾ A se vedea nota de subsol 1.

- (11) Prin scrisoarea din 30 decembrie 2010, Austria a reiterat argumentele în favoarea măsurii pe care le-a comunicat pe parcursul procedurii și a solicitat Comisiei aprobarea mecanismului de scutire pentru întreprinderile mari consumatoare de energie. Comisia a răspuns acestei scrisori la 25 ianuarie 2011.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A MĂSURII

- (12) În decizia de inițiere a procedurii din 22 iulie 2009, Comisia a aprobat legea modificată, cu o singură excepție – secțiunea 22c care instituie mecanismul de scutire pentru întreprinderile mari consumatoare de energie. În consecință, descrierea prezentată se va referi doar la acest mecanism.

2.1. Mecanismul de scutire pentru întreprinderile mari consumatoare de energie

- (13) Secțiunea 3 din Lege stipulează că Austria va acorda o concesiune uneia sau mai multor întreprinderi pentru a îndeplini sarcinile unui centru de reglementare în materie de energie electrică ecologică (*Ökostromabwicklungsstelle*, „centru de reglementare”). În special, concesionarii vor cumpăra energie electrică ecologică de la producători, la un preț fix, și o vor vinde apoi furnizorilor de energie electrică, tot la un preț fix. Furnizorii de energie electrică sunt obligați să cumpere de la un centru de reglementare un procent din totalul lor general de aprovizionare: procentul impus corespunde unei cote părți medii de energie electrică ecologică din cantitatea totală de energie electrică vândută în Austria.
- (14) În prezent, Austria a acordat o singură concesiune la nivelul întregii țări, unui singur centru de reglementare, și anume *Abwicklungsstelle für Ökostrom AG* („OeMAG”). OeMAG este o societate anonimă obișnuită, guvernată mai degrabă de dreptul privat decât de cel public, al cărei audit este efectuat de către un expert contabil. Societatea este monitorizată de Ministerul Federal al Economiei și Muncii din Austria și de *E-Control GmbH*, organismul austriac de reglementare în sectorul energetic. Componentele esențiale în punerea în aplicare a măsurii în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie (cum ar fi sistemul de alocare a energiei electrice către distribuitorii de energie electrică, prețul plătit de aceștia sau contribuția care va fi plătită de către consumatori) sunt stabilite în avans de autorități, prin lege sau ordin executiv. Orice litigiu apărut între întreprinderile implicate este soluționat de instanțele competente obișnuite, mai degrabă decât prin proceduri administrative.
- (15) OeMAG este o societate cu răspundere limitată aflată în proprietatea unor operatori din sistemul de distribuție, bănci și întreprinderi industriale: 24,4 % din totalul participațiilor sunt deținute de *Verbund-APG*, iar restul de către *VKW Netz AG*, *TIWAG Netz AG*, *CISMO GmbH*, *Oesterreichische Kontrollbank AG*, *Investkredit Bank AG* și *Smart Technologies*, cu 12,6 % fiecare. *Verbund-APG* este o filială deținută integral de *Verbund AG* (*Österreichische Elektrizitätswirtschafts-Aktiengesellschaft*, *Verbundgesellschaft*); un pachet de 51 % din acțiunile *Verbund AG* este deținut de Republica Austria. *VKW Netz AG* este proprietatea societății *Illwerke AG*, în cadrul căreia 95,5 % din acțiuni sunt deținute de

Provincia *Vorarlberg*. *TIWAG-Netz AG* este proprietatea societății *TIWAG AG*, care la rândul ei este deținută integral de Provincia *Tirol*. *CISMO GmbH* este proprietatea *Oesterreichische Kontrollbank AG*, a unor operatori ai sistemului de distribuție și unor întreprinderi din sectorul energiei electrice și gazelor naturale. *Oesterreichische Kontrollbank AG* este proprietatea unor bănci austriece. *Investkredit Bank AG* este deținută, în principal, de *Volksbanken*. *Smart Technologies* este deținută de *Siemens*. Astfel, acționarii controlați de stat dețin 49,6 %, iar acționarii aflați sub control privat dețin 50,4 % din acțiunile societății *OeMAG*. Comisia nu dispune de nici un element care să sugereze că acționarii controlați de către stat își pot exercita controlul sau cel puțin pot controla în comun societatea *OeMAG*.

- (16) Secțiunea 22c alineatul (1) din Lege instituie un mecanism care dă dreptul întreprinderilor mari consumatoare de energie să solicite furnizorului lor să nu le livreze energie electrică ecologică. Pentru a fi eligibile, întreprinderile mari consumatoare de energie trebuie să demonstreze că îndeplinesc următoarele două condiții:

- (a) trebuie să îndeplinească condițiile pentru rambursarea acordată în temeiul legii privind reducerea impozitelor energetice (*Energieabgabevergütungsgesetz*); și
- (b) cheltuielile pentru energie electrică ecologică ale întreprinderilor trebuie să reprezinte 0,5 % din valoarea producției lor nete.

Scutirea se aprobă pe baza unei cereri depuse la entitatea de reglementare, *E-Control*.

- (17) Dacă se acordă scutirea, furnizorilor de energie electrică li se interzice prin lege să perceapă costurile suplimentare corespunzătoare producției de energie ecologică de la acești mari consumatori de energie.
- (18) Secțiunea 22c alineatul (5) din Lege stipulează că în contractele dintre distribuitorii de energie electrică și marii consumatori de energie electrică trebuie să se prevadă că distribuitorul nu va furniza energie electrică ecologică clientului și nu va transfera costurile corespunzătoare acestui tip de energie. Orice prevedere contractuală contrară este nulă și neavenită. ⁽⁶⁾
- (19) În cazul în care o întreprindere mare consumatoare de energie este scutită de la obligația de cumpărare, aceasta trebuie să efectueze o plată compensatorie către *OeMAG*, egală cu 0,5 % din valoarea producției sale nete realizate în anul calendaristic anterior [secțiunea 22c alineatul (2) din Lege].

⁽⁶⁾ Secțiunea 22c alineatul (5) din Lege: „Verträge zwischen Stromhändlern und Endverbrauchern haben für den Fall des Vorliegens eines Bescheids nach Abs. 1 zwingend vorzusehen, dass diesen Endverbrauchern ab dem Zeitpunkt der Entlastung der Quote der Stromhändler (§ 15 Abs. 1 Z 3 und Abs. 1a) kein Ökostrom, der den Stromhändlern von der Ökostromabwicklungsstelle zugewiesen wird (§ 19 Abs. 1), geliefert wird und keine Überwälzung von Ökostromaufwendungen erfolgt. Entgegenstehende Vertragsbestimmungen sind nichtig.”

2.2. Rezumatul deciziei de inițiere a procedurii oficiale de investigare

- (20) În notificarea adresată Comisiei, Austria invocă faptul că mecanismul de scutire trebuie evaluat în mod independent de schema generală de ajutor pentru producătorii ecologici, deoarece acest mecanism se referă exclusiv la „relațiile de afaceri private” dintre întreprinderile mari consumatoare de energie și distribuitori. Austria susține că scutirea nu constituie ajutor de stat și chiar dacă ar constitui ar fi, în orice caz, compatibilă cu piața internă, prin analogie cu prevederile capitolului 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului.
- (21) În ceea ce privește existența unui ajutor de stat, Comisia constată, în decizia de inițiere, că derogarea de la mecanismul de finanțare nu poate fi evaluată separat de mecanismul de finanțare propriu-zis. Comisia consideră că o excepție sau derogare este întotdeauna inseparabil legată de norma relevantă, astfel încât derogarea face parte integrantă din schema generală și trebuie evaluată în consecință, în temeiul legislației privind ajutoarele de stat. În plus, legislația permite distribuitorilor care au în portofoliu o mare parte din clienții scutiți să solicite scutirea de la obligația aplicării unui tarif fix; astfel, schema putea provoca pierderi directe și societății OeMAG, ceea ce susține concluzia privind existența unui ajutor de stat ⁽⁷⁾.
- (22) Comisia și-a exprimat rezervele cu privire la compatibilitatea mecanismului de scutire cu normele privind ajutoarele de stat. Din aceste motive, Comisia a decis inițierea procedurii oficiale de investigare a acestui mecanism.
- (23) În așteptarea unei decizii finale din partea Comisiei, Austria a acordat avantajele prevăzute în mecanismul de scutire ⁽⁸⁾ pe baza dispoziției din Cadrul comunitar temporar, care permite acordarea de ajutoare de până la 500 000 EUR în perioada 1 ianuarie 2008-31 decembrie 2010 ⁽⁹⁾. Comisia a aprobat acest sistem ca parte a măsurii de ajutor de stat N 47a/09 Valori limitate ale ajutorului compatibil în temeiul Cadrului temporar („Österreichregelung Kleinbeihilfen”) ⁽¹⁰⁾. Această schemă poate fi aplicată firmelor care nu se

aflau în dificultate la 1 iulie 2008, în toate sectoarele economiei, cu excepția pescuitului și producției agricole primare. Peste 2 000 de întreprinderi au beneficiat de această măsură.

3. OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE AUSTRIA

- (24) La fel ca în fazele de notificare prealabilă și de notificare, Austria își menține opinia conform căreia măsura de sprijin în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie nu constituie ajutor de stat, întrucât aceasta nu implică utilizarea resurselor de stat și nu este selectivă.
- (25) Chiar dacă mecanismul de scutire ar constitui ajutor de stat, Austria consideră că, în orice caz, acesta ar putea fi declarat compatibil cu piața internă, prin analogie cu dispozițiile capitolului 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului, ale articolului 25 din Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat („Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare”), ⁽¹¹⁾ precum și ale articolului 17 din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității („Directiva privind impozitarea energiei”) ⁽¹²⁾.

3.1. Resurse de stat și imputabilitatea

- (26) În ceea ce privește resursele de stat, Austria consideră că Legea este analogă cu legea germană privind energia regenerabilă (Erneuerbare-Energien-Gesetz) care, în interpretarea Austriei, nu implică utilizarea resurselor de stat. Austria face, în acest sens, trimitere la hotărârea Curții de Justiție în cauza PreussenElektra ⁽¹³⁾.
- (27) În opinia Austriei, mecanismele de scutire instituite de Legea austriacă privind energia electrică ecologică și legea germană privind energia regenerabilă au următoarele caracteristici comune:

- (a) în ambele sisteme costul suplimentar rezultând din tariful fix garantat este suportat de către furnizorii de energie electrică, care sunt obligați să cumpere într-o anumită proporție energie regenerabilă la un preț fix;
- (b) în ambele sisteme, furnizorii de energie electrică sunt liberi să nu cumpere energie electrică regenerabilă pentru clienții care sunt scutiți de obligația de a cumpăra astfel de energie electrică regenerabilă;

⁽⁷⁾ Secțiunea 15 alineatul (1) litera (a) din Lege: „Weisen Stromhändler der Ökostromabwicklungsstelle nach, dass sie Endverbraucher beliefern, die einen Bescheid nach § 22c Abs. 1 erwirkt haben, so ist dieser Umstand von der Ökostromabwicklungsstelle bei der Festlegung der Quoten für die Stromhändler (§ 15 Abs. 1 Z 3) ohne Verzögerung zu berücksichtigen. Hinsichtlich dieser Strommengen, für die keine Zuweisung erfolgen darf, erhöht sich die Quote aller Stromhändler für die übrigen Stromlieferungen. Sofern eine Quotenanpassung aufgrund der geltenden Marktregeln nicht unmittelbar durchgeführt werden kann, ist die Ökostromabwicklungsstelle ermächtigt, den als Folge des Entfalls von Zuweisungsmöglichkeiten anfallenden Energieüberschuss im Sinn des § 15 Abs. 4 bestmöglich zu verwerten.”

⁽⁸⁾ Adresa Austriei din 9 septembrie 2010 p. 5, ca răspuns la cererea de informații a Comisiei din 19 iulie 2010.

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei (JO L 379, 28.12.2006, p. 5).

⁽¹⁰⁾ JO C 106, 8.5.2009, p. 8.

⁽¹¹⁾ JO L 214, 9.8.2008, p. 3.

⁽¹²⁾ JO L 283, 31.10.2003, p. 51.

⁽¹³⁾ Cauza C-379/98, Rec. 2001, p. I-2099.

- (c) în ambele sisteme, obligația de a cumpăra energie electrică regenerabilă de la producători este impusă participanților pe piață care nu prestează un serviciu public; acești participanți pe piață au dreptul de a transfera costurile suplimentare furnizorilor de energie electrică, iar obligațiile de cumpărare și prețurile sunt stabilite prin lege;
- (d) în ambele sisteme, autoritatea de reglementare veghează să nu existe nicio supracompensare a vreunei întreprinderi care are obligația de a cumpăra energie electrică regenerabilă de la producători.
- (28) La punctele 42-48 din decizia de inițiere, Comisia explică în detaliu de ce și în ce sens măsura supusă evaluării este comparabilă cu măsura examinată de Curtea de Justiție în cauza Essent⁽¹⁴⁾. Austria respinge aceste constatări, invocând motivele prezentate în continuare.
- (a) OeMAG nu este un organism desemnat de către stat în scopul colectării unei taxe. În interpretarea Austriei, operatorii de rețele din Germania joacă exact același rol ca și OeMAG în Austria.
- (b) OeMAG este o întreprindere privată, nu un organism guvernat de dreptul public, cum sunt corporațiile puse în discuție în hotărârile pronunțate în cauzele Air France⁽¹⁵⁾ și Salvat Pêre⁽¹⁶⁾. Statul nu are competența de a numi membri ai conducerii sau ai consiliului de supraveghere, nici competențe de supraveghere sau drepturi de veto în ceea ce privește deciziile societății OeMAG. Statul nu are competența de a prelua funcțiile societății OeMAG.
- (c) Orice litigiu care implică OeMAG se soluționează de către instanțele ordinare.
- (d) Singurul control public căruia i se supune societatea OeMAG este un audit *ex post* efectuat de către Curtea de Conturi a Austriei.
- (e) Bugetul statului nu acoperă nicio pierdere pe care societatea OeMAG ar putea să o înregistreze. Rolul autorităților publice este limitat la stabilirea prețurilor de cumpărare și vânzare a energiei electrice regenerabile. Prin urmare, nu există nicio sarcină asupra bugetului de stat de tipul celor demonstrate în cauzele Sloman Neptun⁽¹⁷⁾ și Pearle⁽¹⁸⁾.
- (f) E-Control nu dispune de o marjă de apreciere în privința acordării sau neacordării unei scutiri, în temeiul secțiunii 22c din Lege.
- (g) Suma totală pe care furnizorii de energie electrică o plătesc societății OeMAG nu este influențată de mecanismul de scutire, singura modificare constând

în modul de repartizare a sumei globale între diferitele categorii de consumatori finali de energie electrică.

3.2. Selectivitatea

- (29) Austria susține că scutirea acordată întreprinderilor mari consumatoare de energie electrică nu constituie ajutor de stat, întrucât nu este selectivă.
- (30) Întreprinderile mari consumatoare de energie sunt scutite doar parțial de la finanțarea pentru sprijinirea producătorilor de energie electrică ecologică. Ele sunt obligate să efectueze o plată compensatorie de 0,5 % din valoarea producției lor nete direct către societatea OeMAG, continuând astfel că contribuie la finanțarea sprijinului pentru producția de energie electrică ecologică.
- (31) Făcând trimitere la hotărârea pronunțată în cauza *Adria-Wien Pipeline*⁽¹⁹⁾, Austria susține că măsura nu este limitată *de jure* la anumite sectoare ale economiei, nici nu este selectivă *de facto*. Chiar dacă la prima vedere există o selectivitate, aceasta este, în orice caz, justificată de logica sistemului.
- (32) Selectivitatea *de jure*: Legea privind energia electrică ecologică nu limitează măsura la anumite sectoare ale economiei sau la întreprinderi de anumită dimensiune, nici nu include alte criterii selective. În sprijinul acestui argument, Austria indică faptul că nici un element din jurisprudență nu sugerează că este îndeplinit criteriul privind selectivitatea ajutorului de stat din simplul motiv că s-a stabilit un prag al valorii producției nete. În plus, Austria subliniază faptul că măsura nu este limitată la anumite sectoare ale economiei sau la întreprinderi de o anumită dimensiune, nici nu se supune altor criterii selective: în baza acordurilor temporare aflate în derulare, măsura afectează 19 sectoare diverse și aproximativ 2 300 de întreprinderi. Astfel, măsura nu este, *de jure*, selectivă.
- (33) Selectivitatea *de facto*: În opinia Austriei, numărul mare de sectoare și întreprinderi afectate de mecanismul de scutire și faptul că măsura nu este limitată la anumite sectoare sau la întreprinderi de anumită dimensiune, sau supusă altor criterii selective, demonstrează că măsura este *de facto* o măsură generală. Austria arată că această poziție este susținută și de considerentele din cauza *Adria-Wien Pipeline*. Pentru pronunțarea hotărârii în cauza *Adria-Wien Pipeline*, Curtea de Justiție a fost nevoită să ia în considerare o rambursare parțială a unei taxe pe energie acordată întreprinderilor în cazul în care taxa depășea 0,35 % din valoarea producției nete a acestora. Curtea a considerat că „măsurile naționale care prevăd compensarea impozitelor energetice pe gaze naturale și energie electrică nu constituie ajutor de stat în înțelesul articolului 92 din Tratatul CE (în prezent, articolul 107 din TFUE) ... atunci când se aplică tuturor întreprinderilor de pe teritoriul național, indiferent de obiectul lor de activitate”⁽²⁰⁾.

⁽¹⁴⁾ Cauza C-206/06, Rep., 2008, p. I-5497.

⁽¹⁵⁾ Cauza T-358/94, Rec. 1996, p. II-2109.

⁽¹⁶⁾ Cauza T-136/2005, Rep., 2007, p. II-4063.

⁽¹⁷⁾ Cauzele conexe C-72/91 și C-73/91, Rec., 1993, p. I-887.

⁽¹⁸⁾ Cauza C-345/02, Rec., 2004, p. I-7139.

⁽¹⁹⁾ Cauza C-143/99, Rec., 2001, p. I-8365.

⁽²⁰⁾ *Adria-Wien Pipeline*, punctul 16.

- (34) Justificarea prin logica sistemului: În ceea ce privește structura mecanismului de refinanțare și scutire, Austria consideră că modelul de diferențiere a taxelor este analog cu cel existent în alte sisteme finanțate din taxe și impozite. Diferențierea se face în funcție de capacitatea întreprinderilor de a suporta taxe suplimentare; aceasta corespunde logicii sistemului și, în consecință, nu constituie ajutor de stat. Austria consideră că acest punct de vedere a fost, de asemenea, luat în considerare de către Comisie în două decizii anterioare privind ajutorul de stat ⁽²¹⁾.
- (35) De asemenea, Austria subliniază că mecanismul de scutire nu afectează ajutoarele pentru protecția mediului prevăzute în Lege, întrucât valoarea ajutorului disponibil pentru sprijinirea producției de energie electrică ecologică nu este redusă. Reducerea taxelor de mediu pentru anumite întreprinderi este singurul mod de instituire a unui mecanism de finanțare durabil pentru energia electrică ecologică, necesar în scopul asigurării unui sprijin pentru sursele de energie regenerabilă.

3.3. Compatibilitatea

- (36) În ceea ce privește problema compatibilității, Austria susține că dispozițiile capitolului 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului se pot aplica, prin analogie, mecanismului de scutire.
- (37) Capitolul 4 din Orientări (punctele 151-159) stabilește condițiile de acordare a ajutoarelor de stat sub forma reducerilor sau exceptărilor de la plata taxelor de mediu și prevede două tipuri de evaluare. În primul rând, atunci când ajutorul se acordă sub forma reducerii sau exceptării de la plata unei taxe de mediu care a fost armonizată la nivel comunitar, măsura este compatibilă, cu condiția ca beneficiarii să plătească cel puțin nivelul minim al taxei comunitare, stabilit prin Directiva privind impozitarea energiei ⁽²²⁾. Atunci când măsura prevede reduceri sau scutiri de la plata taxelor de mediu armonizate care depășesc aceste niveluri minime de impozitare sau în cazul reducerilor sau scutirilor de la plata unor taxe de mediu care nu au fost armonizate, statul membru trebuie să prezinte informații detaliate cu privire la necesitatea și proporționalitatea măsurii.
- (38) Austria propune ca, în cazul de față, să se aplice prin analogie capitolul 4 din Orientări, referitor la ajutoarele acordate sub forma reducerilor sau scutirilor de la plata taxelor de mediu. În opinia Austriei, măsura poate fi evaluată, în special, prin analogie cu dispozițiile privind taxele de mediu armonizate. Pe acest temei juridic, mecanismul de scutire poate fi considerat compatibil, cu condiția ca întreprinderile în cauză să plătească nivelul minim al taxei stabilit în Directiva privind impozitarea energiei, respectiv 0,50 EUR/MWh, taxă pe care, de altfel, aceste întreprinderi o plătesc. În consecință, reducerea suplimentară din cadrul regimului de tarife fixe, sub forma unei scutiri parțiale de la contribuția la finanțarea acestuia poate fi considerată compatibilă, întrucât contribuția obligatorie la finanțarea sprijinului pentru producția de energie electrică ecologică funcționează în continuare ca o completare a taxei minime pentru energia electrică.
- (39) Austria consideră că mecanismul de scutire conduce, în mod indirect cel puțin, la un nivel mai ridicat al protecției mediului. În opinia sa, mecanismul de scutire este necesar pentru a face posibilă o majorare generală a sumei pe care consumatorii de energie electrică o plătesc pentru energia electrică regenerabilă.
- (40) În susținerea acestui argument, Austria face o paralelă între textul de la punctul 152 al Orientărilor privind ajutorul pentru protecția mediului și textul articolului 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare ⁽²³⁾. Comparând mai multe versiuni lingvistice ale textului regulamentului, Austria ajunge la concluzia că articolul 25 are o sferă de aplicare mai largă decât cea a punctului 152 din Orientări: reducerile taxelor de mediu menționate la punctul 152 din Orientări se referă la taxe pe energie care au fost complet armonizate, însă, din articolul 25 al aceluiași regulament, rezultă în mod clar că sunt exceptate reducerile taxelor de mediu – reduceri ale unei taxe pe energie electrică în temeiul Directivei privind impozitarea energiei – cu condiția îndeplinirii cerințelor impuse de această directivă. De fapt, mecanismul de scutire pentru întreprinderile mari consumatoare de energie reia cerințele privind reducerile taxelor, stabilite de Directiva privind impozitarea energiei. În consecință, logica, evaluările și abordarea din Directiva privind impozitarea energiei, precum și dispozițiile referitoare la aceasta, cum ar fi articolul 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, sunt aplicabile mecanismului de scutire propus. Atât mecanismul de scutire, cât și sistemul de instituire a taxei pe consumul de energie electrică îndeplinesc cerințele Directivei privind impozitarea energiei, prin urmare sunt justificate în temeiul articolului 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare sau sunt compatibile cu piața internă, prin analogie cu acest articol ⁽²⁴⁾.
- (41) Austria face trimitere la Documentul comun de revizuire a Orientărilor comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului și a Directivei privind impozitarea

⁽²¹⁾ N 271/06, Danemarca, reducere fiscală pentru furnizarea unui excident de căldură (JO C 41, 24.2.2007, p. 2); N 820/06, Germania, reducere fiscală pentru anumite procese mari consumatoare de energie (JO C 80, 13.4.2007, p. 4).

⁽²²⁾ Directiva 2003/96/CE.

⁽²³⁾ Regulamentul (CE) nr. 800/2008.

⁽²⁴⁾ Observațiile comunicate de Austria la 9 septembrie 2010 cu privire la decizia din 22 iulie 2009 a Comisiei de inițiere a procedurii oficiale de investigare.

energiei, din 7 decembrie 2006 ⁽²⁵⁾). Documentul comun stabilește cu claritate faptul că statele membre au nevoie de flexibilitate pentru a se putea diferenția în mod rezonabil. Natura și logica impozitelor și taxelor de mediu implică scutiri și niveluri diferite. Prin urmare, statele membre au înțeles că Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului și Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare trebuie interpretate în sens larg.

- (42) În cele din urmă, Austria furnizează argumente detaliate pentru a demonstra că și în alte state membre sunt instituite sisteme similare, subliniind că Legea privind energia electrică ecologică este, în mare măsură, comparabilă cu legea germană privind energia regenerabilă. Întrucât întreprinderile mari consumatoare de energie din Austria concurează cu întreprinderi din alte state membre (de exemplu, din Germania) și din afara UE, mecanismul de scutire este esențial pentru a evita poziționarea lor dezavantajoasă în cadrul concurenței internaționale.

4. OBSERVAȚIILE PRIMITE DE LA PĂRȚI TERȚE

- (43) Camera de Muncă a Austriei a transmis observații cu privire la inițierea procedurii oficiale de investigare. Organizația, care numără 3,2 milioane de membri, consideră că sistemul de finanțare prevăzut de Legea privind energia electrică ecologică implică ajutoare de stat. Organizația nu împărtășește opinia Austriei potrivit căreia mecanismul de scutire pentru marii consumatori de energie este compatibil cu legislația privind ajutoarele de stat. Mecanismul instituie o sarcină suplimentară asupra întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor) și asupra consumatorilor casnici, care sunt obligați să achite costurile suplimentare ale energiei ecologice, deși nu sunt principalii consumatori. Acest lucru conduce la denaturarea concurenței, în detrimentul întreprinderilor mici și mijlocii.
- (44) Camera de Muncă face trimitere la decizia din 4 iulie 2006 a Comisiei în care aceasta constată că tarifele fixe constituie ajutor de stat ⁽²⁶⁾. Întrucât cadrul juridic care reglementează tarifele fixe nu s-a modificat de atunci, Camera susține că sistemul de sprijin prevăzut în Legea din 2008 privind energia electrică ecologică continuă să implice ajutoare de stat. Camera nu înțelege modul în care Austria poate susține acum o poziție diferită de cea exprimată la momentul notificării versiunii anterioare a Legii.
- (45) Camera nu împărtășește opinia Austriei, potrivit căreia scutirea marilor consumatori de la obligația de cumpărare, astfel cum prevede Legea, trebuie privită din același unghi ca plafonul stabilit pentru taxa pe energie. Austria, făcând trimitere la o decizie anterioară a Comisiei, de aprobare a unui plafon al taxei pe energie, solicită acum aprobarea mecanismului de scutire pentru

marii consumatori de energie electrică, ceea ce este inadmisibil. Camera consideră că analogia invocată nu este legitimă.

- (46) Plafonul taxei pe energie constituie ajutor de stat acordat prin sistemul fiscal, care urmărește, cel puțin în mod indirect, îmbunătățirea protecției mediului, în timp ce scutirea de la obligația de cumpărare pentru marii consumatori de energie nu urmărește niciun obiectiv legat de mediu și nu poate fi subsumată Orientărilor privind ajutorul pentru protecția mediului.
- (47) Întrucât Legea prevede, în mod specific, scutirea marilor consumatori de la obligația de cumpărare, dispoziția nu poate fi privită ca o reducere sau scutire de la plata taxelor de mediu, în înțelesul capitolului 4 din Orientări.
- (48) De asemenea, chiar dacă, prin analogie, ar fi posibilă aplicarea capitolului 4 din Orientări, mecanismul de scutire nu ar fi compatibil cu acesta, din următoarele motive: măsura nu a fost limitată la o perioadă de 10 ani; în condițiile de piață actuale, elasticitatea prețurilor a fost suficient de mare pentru a asigura faptul că orice creștere a costurilor de producție ale industriilor în cauză (cum ar fi industria hârtiei și a oțelului) poate avea repercusiuni asupra consumatorilor; aceasta însemnând că mecanismul de scutire nu îndeplinește condiția de la punctul 158 litera (c) din Orientări.
- (49) Scutirea nu este proporțională, deoarece marilor consumatori de energie nu li se impune să consume energie electrică ecologică, astfel încât evoluția prețurilor energiei regenerabile către nivelul prețului de piață ar fi întârziată. Numai IMM-urile și consumatorii casnici au obligația de a achita costurile suplimentare ale producției de energie electrică ecologică, deși consumă doar cantități mici de energie. Prin urmare, mecanismul de scutire nu îndeplinește nici condiția de la punctul 159 litera (a) din Orientări.
- (50) De asemenea, nu au existat acorduri de tipul celor menționate la punctul 159 litera (c) din Orientări, prin care marii consumatori de energie se obligă să realizeze obiectivele Legii. În sfârșit, mecanismul de scutire pentru marii consumatori de energie nu a contribuit la eficiența energetică sau la utilizarea în mod ecologic a energiei, ci dimpotrivă a scutit acești consumatori de la plata contribuției pentru realizarea obiectivelor de mediu la nivelul UE.
- (51) În consecință, secțiunea 22 din Lege constituie o măsură de ajutor operațional *sui generis*, care nu produce niciun beneficiu legat de protecția mediului și nu se înscrie în domeniul de aplicare al Orientărilor privind ajutorul pentru protecția mediului. Nefiind limitat în timp și

⁽²⁵⁾ Publicat de Germania, Danemarca, Țările de Jos, Finlanda, Suedia și Austria.

⁽²⁶⁾ A se vedea nota de subsol 2.

nici planificat să descrească pe măsura trecerii timpului, denaturând, în principal, concurența în detrimentul IMM-urilor, acest ajutor nu ar trebui autorizat.

5. EVALUAREA

- (52) Comisia a examinat măsura notificată în lumina articolelor 107 și următoarele din TFUE și a articolelor 61 și următoarele din Acordul privind SEE ⁽²⁷⁾.
- (53) Comisia subliniază faptul că, înainte de toate, legislația notificată conține două măsuri separate, ambele fiind examinate în conformitate cu legislația privind ajutoarele de stat în decizia din 22 iulie 2009 a Comisiei de inițiere a procedurii oficiale de investigare ⁽²⁸⁾. Legea prevede acordarea ajutorului sub forma unui tarif fix, în avantajul producătorilor de energie electrică ecologică. De asemenea, Legea conține o prevedere potrivit căreia marii consumatori de energie pot fi, în anumite condiții, scutiți parțial de obligația achitării tarifului fix. În decizia din 22 iulie 2009, Comisia accepta faptul că tarifele fixe, stabilite în avantajul producătorilor de energie electrică ecologică constituie ajutor de stat compatibil cu piața internă, însă își exprima rezervele cu privire la compatibilitatea acestui mecanism cu normele privind ajutoarele de stat și, în consecință, a inițiat procedura oficială de investigare a acestui aspect al Legii. În decizia din 22 iulie 2009, Comisia a aprobat sprijinul acordat producătorilor de energie electrică ecologică, afirmând că este un ajutor de stat compatibil, dar nu a adoptat o poziție definitivă cu privire la evaluarea scutirii marilor consumatori de energie de la obligația de cumpărare ca ajutor de stat sau nu și, în cazul din urmă, compatibilitatea mecanismului de scutire cu normele privind ajutoarele de stat. Aceste aspecte au fost analizate în cadrul procedurii oficiale de investigare care a condus la prezenta decizie. Totuși, astfel cum se explică mai jos, concluziile deciziei din 22 iulie 2009, potrivit cărora fondurile canalizate prin intermediul OemAG către producătorii de energie electrică ecologică reprezintă resurse de stat, sunt importante pentru stabilirea prezenței resurselor de stat în cadrul mecanismului care scutește marii consumatori de energie de contribuția la aceste fonduri.

5.1. Prezența ajutorului de stat

- (54) O măsură constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE atunci când: în primul rând, conferă un avantaj beneficiarilor; în al doilea rând, este finanțată de către stat sau prin resurse de stat; în al treilea rând, favorizează întreprinderile sau activitățile economice selectate și, în al patrulea rând, are potențialul de a afecta schimburile comerciale între statele membre și de a denatura sau amenința să denatureze concurența pe piața internă.

⁽²⁷⁾ Evaluarea efectuată în cazul de față se întemeiază atât pe TFUE, cât și pe Acordul privind SEE. Pentru simplificare, se va face însă trimitere doar la dispozițiile TFUE.

⁽²⁸⁾ Decizia Comisiei privind măsura de ajutor de stat C 24/09 (ex N 446/08) Legea austriacă privind electricitatea ecologică – un ajutor potențial acordat marilor consumatori de electricitate.

5.1.1. Avantajul

- (55) În cazul în care eventualul avantaj rezultă dintr-o scutire totală sau parțială de la plata unei taxe legale, singura problemă care se ridică este dacă, în cadrul unui anumit sistem legal, o măsură de ajutor este de natură să favorizeze anumite întreprinderi sau producția anumitor bunuri în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, în comparație cu alte întreprinderi care se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă din perspectiva obiectivului urmărit prin măsura respectivă ⁽²⁹⁾.
- (56) În cazul de față, obiectivul urmărit de măsură este colectarea de venituri din taxele percepute de la utilizatorii de energie electrică, în scopul finanțării producției de energie electrică din surse regenerabile. Întreprinderile mari consumatoare de energie se află în aceeași situație de drept și de fapt ca ceilalți utilizatori de energie electrică, deoarece toți consumă energie electrică pe care o cumpără de la furnizorii de energie electrică care, la rândul lor, au obligația de a cumpăra o anumită cantitate de energie electrică regenerabilă la un preț fixat prin lege („preț de compensare” (*Verrechnungspreis*)). În absența mecanismului de scutire, întreprinderile mari consumatoare de energie ar fi obligate să plătească furnizorilor lor costuri suplimentare pentru energia electrică ecologică, care se reflectă în factura lor la energie electrică. Astfel, furnizorii de energie electrică transferă costurile suplimentare care rezultă din obligația lor de a cumpăra energie electrică ecologică de la centrul de reglementare. Alți utilizatori de energie electrică, aflați în aceeași situație de drept și de fapt, întrucât toți cumpără energie electrică, nu beneficiază de această posibilitate. În consecință, mecanismul de scutire favorizează întreprinderile mari consumatoare de energie în detrimentul celorlalți consumatori
- (57) Pe baza unei scutiri acordate de E-Control, întreprinderile mari consumatoare de energie au dreptul de a solicita să nu li se livreze energie electrică ecologică, iar furnizorilor de energie electrică le este interzis prin lege să transfere orice costuri suplimentare pe care le suportă ca urmare a obligației de a cumpăra energie electrică ecologică de la centrul de reglementare, asupra întreprinderilor scutite. În schimb, întreprinderile mari consumatoare de energie plătesc centrului echivalentul a 0,5 % din valoarea producției lor nete.
- (58) Efectul mecanismului de scutire este, așadar, de a plafa la un anumit nivel contribuția industriilor mari consumatoare de energie la veniturile centrului. Astfel, ele sunt scutite parțial, prin lege, de la taxa pe care ar trebui să o suporte în condiții de piață normale. În concluzie, mecanismul de scutire conferă un avantaj întreprinderilor care sunt eligibile pentru a beneficia de acesta.

⁽²⁹⁾ Curtea de Justiție în Cauza C-75/97 Belgia/Comisia, Rec., 1999, p. I-3671, punctele 28-31, și Cauza C-143/99 Adria-Wien Pipeline, Rec., 2001, p. I-8365, punctul 41.

(59) În opinia Austriei, scutirea respectivă poate totaliza până la 44 de milioane EUR anual⁽³⁰⁾. Astfel, măsura constituie un avantaj pentru aceste întreprinderi mari consumatoare de energie.

5.1.2. Resurse de stat și imputabilitatea

Jurisprudența arată că un avantaj poate fi considerat ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE numai dacă este acordat, în mod direct sau indirect, prin resurse de stat, iar utilizarea acestor resurse este imputabilă statului⁽³¹⁾.

(60) În această privință, Austria prezintă un dublu argument: în primul rând, fondurile aflate sub controlul OeMAG nu constituie resurse de stat; în al doilea rând, chiar dacă fondurile controlate de OeMAG constituie resurse de stat, reducerea veniturilor OeMAG ca efect al mecanismului de scutire nu reduce resursele de stat, deoarece nu există nicio implicare a statului sub nivelul OeMAG (respectiv la nivelul marilor consumatori de energie și al distribuitorilor de energie electrică).

(61) Comisia constată că mecanismul de scutire pentru întreprinderile mari consumatoare de energie reduce veniturile centrului de reglementare OeMAG, întrucât furnizorii de energie electrică nu sunt obligați să cumpere energie electrică din surse regenerabile pentru întreprinderile mari consumatoare de energie cărora le-a fost acordată o scutire, iar plățile directe efectuate de aceste întreprinderi către OeMAG sunt mai mici decât sumele pe care OeMAG le-ar fi încasat în cazul în care întreprinderile respective nu ar fi beneficiat de această scutire.

(62) În consecință, Comisia trebuie să stabilească dacă resursele care, conform Legii privind energia electrică ecologică, se află sub controlul centrului de reglementare, respectiv al OeMAG, constituie resurse de stat. În cazul unui răspuns afirmativ, măsura care face obiectul evaluării conduce la o reducere a veniturilor statului și este, prin urmare, finanțată din resurse de stat.

(63) În cauza Essent⁽³²⁾, întreprinderii SEP, aflată în proprietatea mai multor producători de energie electrică, statul îi încredinșase obligația de serviciu public de a colecta venituri dintr-o suprataxă impusă utilizatorilor rețelei de energie electrică. Legea nu permitea SEP să utilizeze veniturile din suprataxă în alte scopuri decât cel stabilit de lege, respectiv de a acoperi costurile irecuperabile suportate de întreprinderile de energie electrică în contextul liberalizării pieței energiei electrice.

(64) Curtea de Justiție a constatat că suprataxa percepută de SEP constituia o resursă a statului, deoarece erau îndeplinite următoarele condiții:

(a) suprataxa era o taxă impusă entităților private printr-un act al autorității publice (punctele 47-66 din hotărâre);

(b) statul atribuisese întreprinderii SEP sarcina operării unui serviciu economic de interes general, și anume de colectare a taxei (punctul 68);

(c) SEP nu era autorizată să utilizeze produsul acestei taxe suplimentare în alte scopuri decât cele definite de lege și era monitorizată strict în privința îndeplinirii acestei sarcini (punctul 69).

(65) Hotărârea a stabilit cu claritate că măsura în cauză diferă de cea examinată în cauza PreussenElektra, întrucât în aceasta din urmă „întreprinderile nu erau mandatate de stat pentru a gera o resursă de stat, ci erau obligate să cumpere utilizând resurse financiare proprii”⁽³³⁾. În decizia de inițiere a procedurii din 22 iulie 2009, Comisia constata că OeMAG a fost creată și autorizată de statul austriac și că, potrivit documentelor de constituire, acesteia i-a fost atribuită sarcina administrării resurselor necesare sprijinirii energiei electrice ecologice. Comisia a ajuns la concluzia că simplul fapt că OeMAG este o societate privată nu este suficient pentru a demonstra că măsura nu implică un ajutor de stat. În mod special, măsura notificată nu este comparabilă cu sistemul aplicat în cauza PreussenElektra, care se referea la relațiile dintre întreprinderi private, fără implicarea vreunui organism intermediar, în timp ce Legea austriacă privind energia electrică ecologică a atribuit societății OeMAG sarcina colectării și repartizării fondurilor destinate producției de energie electrică ecologică.

(66) De asemenea, Curtea a făcut deosebirea între cauza Essent și cauzele Pearle și PreussenElektra: în cauza Pearle, fondurile colectate de un organism profesional nu erau utilizate în scopul unei politici decise de autoritățile publice, ci pentru o campanie publicitară privată, în timp ce, în cazul PreussenElektra, întreprinderile private producătoare de energie electrică obligate să cumpere energie regenerabilă la un preț fix, utilizau propriile resurse și nu sume rezultate în urma unei taxe colectate în numele statului (punctele 72-74).

(67) Prin urmare, în cazul de față, Comisia trebuie să aprecieze dacă OeMAG a fost desemnată de către stat să colecteze și să administreze taxa, ca în cazul SEP, sau utilizează propriile fonduri, ca în cazul întreprinderilor implicate în cauza PreussenElektra⁽³⁴⁾.

(68) **Prezența unei taxe:** Comisia trebuie să stabilească, în primul rând, dacă sumele colectate de OeMAG constituie o taxă. secțiunile 10 și 19 din Legea privind energia electrică ecologică obligă furnizorii de energie electrică

⁽³⁰⁾ Adresa din 9 septembrie 2010 a Austriei, ca răspuns la cererea de informații a Comisiei din 19 iulie 2010.

⁽³¹⁾ Cauza C-482/99 Franța/Comisia („Stardust Marine”), Rec., 2002, p. I-4397, punctul 24.

⁽³²⁾ A se vedea nota de subsol 14.

⁽³³⁾ Essent, punctul 74.

⁽³⁴⁾ În acest sens, a se vedea, de asemenea, Essent, punctul 74.

să cumpere un anumit volum de energie electrică regenerabilă la un preț mai mare decât prețul pieței, numit „preț de compensare” (Verrechnungspreis). secțiunea 22b din Lege prevede că nivelul prețului de compensare va fi stabilit anual, prin ordin al Ministrului Federal al Economiei și Muncii, și stabilește, în continuare, valorile implicite. Diferența dintre prețul pieței la energia electrică și prețul de compensare, stabilit printr-un act al autorității publice, constituie o taxă pe energie electrică. În cazul de față, taxa nu este plătită altor actori din piață angajați în afaceri comerciale obișnuite, ca în cazul PreussenElektra când Curtea a constatat că nu sunt implicate resurse de stat, ci plățile se efectuează către un organism având sarcina specifică de a colecta și repartiza aceste fonduri exclusiv în scopuri de interes public.

- (69) **Desemnarea unui organism privat în scopul colectării și administrării taxei:** Legea prevede că taxa va fi percepută nu de către stat, ci de o entitate juridică căreia i-a fost acordată concesiunea pentru a acționa ca un centru de reglementare. O astfel de concesiune, pentru întreg teritoriul Austriei, este în prezent deținută de OeMAG. Concesiunea atribuie societății OeMAG sarcina de a îndeplini obligațiile unui serviciu public de colectare a unei taxe, sub forma prețului de compensare, de la toți furnizorii de energie electrică.
- (70) Furnizorii de energie electrică sunt, în general, liberi să transfere această taxă consumatorilor de energie electrică și, din punct de vedere economic, se poate presupune că, în mod normal, vor proceda astfel. Legea le interzice însă transferarea acestei taxe către întreprinderile mari consumatoare de energie care au fost scutite, în conformitate cu secțiunea 22c din Lege, de la obligația cumpărării de energie electrică regenerabilă.
- (71) Comisia concluzionează că statul a încredințat societății OeMAG prestarea unui serviciu economic de interes general, respectiv colectarea și administrarea taxei.
- (72) **Controlul fondurilor și utilizarea în scopul prevăzut de lege:** secțiunea 23 din Lege obligă OeMAG să depună într-un cont special veniturile obținute în urma achitării prețului de compensare. Fondurile colectate în acest cont pot fi utilizate exclusiv în scopul cumpărării de energie electrică regenerabilă. OeMAG trebuie să garanteze Ministrului Federal al Economiei și Muncii sau Curții de Conturi accesul, în orice moment, la toate documentele contului. Indiferent de structura acționariatului societății OeMAG, secțiunea 15 din Lege obligă, de asemenea, Curtea de Conturi să efectueze audituri ex post la OeMAG.
- (73) Comisia concluzionează că OeMAG are obligația de a utiliza fondurile în scopul prevăzut de lege și că statul exercită un control strict asupra utilizării acestor fonduri.
- (74) Prin corelare cu cauzele Essent și Steinike, Comisia concluzionează că fondurile colectate și gestionate de OeMAG constituie resurse de stat.
- (75) Austria a prezentat o serie de argumente în sprijinul opiniei sale potrivit căreia situația OeMAG este mai degrabă comparabilă cu cea din cazul PreussenElektra decât cu cea din cazul Essent. În cadrul următoarelor considerente se va demonstra că aceste argumente sunt contrazise de analiză.
- (76) Comisia constată, înainte de toate, că Austria compară Legea energiei electrice ecologice cu legea germană privind energia regenerabilă, atât în forma anterioară, cât și în cea actuală a acesteia, făcând trimitere la hotărârea Curții de Justiție din 13 martie 2001 în cauza PreussenElektra⁽³⁵⁾. Însă comparația nu este relevantă pentru problema pusă în discuție în cazul de față. În prezenta decizie, Comisia examinează doar măsura propusă și nu va încerca să evalueze legislația germană sau orice altă legislație similară: fiecare caz trebuie tratat în funcție de particularitățile sale. În ceea ce privește argumentele prezentate, trebuie, totuși, menționat faptul că legislația austriacă diferă substanțial de legea germană avută în vedere în cauza PreussenElektra în care Curtea de Justiție a considerat că numai avantajele acordate în mod direct de către stat sau de către un organism privat desemnat sau creat de stat pot implica utilizarea resurselor de stat. În cauza respectivă, Curtea constata că obligația de cumpărare impusă întreprinderilor furnizoare de energie electrică nu implică un transfer direct sau indirect de resurse de stat. Mecanismul notificat în cazul de față nu este identic, așadar, cu schema examinată în cauza PreussenElektra. Astfel cum arăta în decizia de inițiere din 22 iulie 2009, Comisia consideră că mecanismul de scutire austriac implică utilizarea unor resurse imputabile statului. Mecanismul de scutire austriac diferă de cel german, în special prin faptul că prevede un organism intermediar ca OeMAG, desemnat de către stat, iar statul monitorizează și controlează colectarea și repartizarea resurselor administrate de acest organism. De asemenea, Comisia consideră că mecanismul austriac poate permite efectuarea de plăți directe din partea statului către OeMAG.

⁽³⁵⁾ Cauza C-379/98 PreussenElektra, Rec., 2001, p. I-2099. Curtea de Justiție a fost nevoită să ia în considerare sistemul german al tarifelor fixe din 1998; a constatat că schema nu implica ajutor de stat. Legislația germană reglementa în mod direct relațiile dintre producătorii de energie electrică ecologică și distribuitorii de energie electrică, impunând distribuitorilor privați să cumpere electricitate produsă din surse regenerabile în aria lor de distribuție, la un preț minim cunoscut sub numele de „tarif fix” (*Einspeisetarif*). Distribuitorii erau apoi liberi să decidă modul în care costul suplimentar al energiei electrice ecologice trebuie recuperat de la consumatori. Pentru a asigura o împărțire corectă a cotelor de cumpărare de energie electrică ecologică, întreprinderile energetice au fost nevoite să își acorde între ele compensații pentru volumele de electricitate cumpărate. În acest mod, întreprinderilor le-au revenit volume mai mari sau mai mici de electricitate ecologică cumpărată, proporțional cu cotele lor de piață.

- (77) În privința legii germane actuale privind energia regenerabilă, trebuie amintit faptul că această măsură nu face obiectul prezentei decizii; Comisia nu a efectuat încă o evaluare a acesteia, în consecință nu poate realiza o analiză amănunțită a unei presupuse analogii între legea austriacă privind energia electrică ecologică și forma actuală a legii germane privind energia regenerabilă.
- (78) Pe de altă parte, Austria susține că OeMAG este o întreprindere privată, nu un organism de drept public, cum sunt întreprinderile luate în considerare în hotărârile pronunțate în cauzele Air France și Salvat Père. Autoritățile austriece pot exercita controlul asupra OeMAG doar prin verificarea ex post a conturilor acesteia și prin retragerea concesiunii.
- (79) Comisia subliniază, în această privință, că hotărârea în cauza Essent a stabilit în mod clar faptul că, atunci când statul desemnează un organism pentru a colecta și administra venituri dintr-o taxă, nu are importanță dacă acel organism este public sau privat. În concluziile sale, Curtea nu a indicat în niciun fel dacă SEP era întreprindere publică sau privată, ceea ce înseamnă că acest lucru nu a fost relevant pentru pronunțarea unei hotărâri. Această constatare este conformă cu punctul 106 al concluziilor avocatului general Mengozzi în cauza Essent, precum și cu hotărârea Curții de Justiție în cauza Steinike ⁽³⁶⁾.
- (80) În consecință, faptul că OeMAG este o întreprindere controlată de entități private nu exclude prezența resurselor de stat. Aspectul decisiv este dacă aceasta a fost desemnată de către stat să colecteze și să administreze o taxă.
- (81) De asemenea, Austria susține că nicio pierdere înregistrată de OeMAG nu este acoperită de la bugetul de stat și că rolul autorităților publice se limitează la fixarea prețurilor de cumpărare și vânzare de energie electrică regenerabilă; prin urmare, nu există nicio sarcină pentru bugetul statului, de tipul celei demonstrate în cauzele Sroman Neptun și Pearle.
- (82) Comisia menționează că, potrivit hotărârii pronunțate în cauza Essent, sumele aflate la dispoziția unei entități private desemnate de către stat să colecteze și să administreze o taxă constituie o resursă a statului. În consecință, o reducere a nivelului taxei plătite de anumite întreprinderi supuse taxei respective este suficientă pentru a constitui o sarcină pentru stat.
- (83) În ceea ce privește argumentul Austriei potrivit căruia E-Control nu dispune de o marjă de apreciere la exceptarea
- întreprinderilor mari consumatoare de energie de la obligația de cumpărare, Comisia subliniază că, pentru a răspunde la întrebarea dacă aceste fonduri constituie resurse de stat, faptul că organismul desemnat să colecteze și să administreze taxa nu are putere de decizie este lipsit de relevanță, astfel cum explică avocatul general Mengozzi la punctul 109 din opinia sa privind cauza Essent.
- (84) Ultimul argument al Austriei este că suma totală pe care furnizorii de energie electrică o plătesc către OeMAG nu este afectată de mecanismul de scutire care modifică doar repartizarea acestei sume totale între diferitele categorii de consumatori finali de energie electrică; Comisia amintește că, pentru a răspunde la întrebarea dacă sunt utilizate resurse de stat, faptul că o pierdere de venituri ale statului poate fi compensată printr-o creștere a veniturilor din alte surse este lipsit de relevanță. Esențial este faptul că o întreprindere beneficiază de un avantaj și că acest avantaj reduce veniturile statului obținute de la acea întreprindere. În mod evident, statul va trebui să găsească, în ultimă instanță, alte surse de venituri pentru a completa lipsa.
- (85) Comisia concluzionează că faptele din cazul în speță corespund faptelor luate în considerare în cauzele Essent și Steinike: toate condițiile privind prezența resurselor de stat stabilite în cauzele Essent și Steinike sunt îndeplinite. Măsura care face obiectul evaluării este, așadar, finanțată din resurse de stat.
- (86) Utilizarea fondurilor sub controlul OeMAG este reglementată prin lege, și anume Legea privind energia electrică ecologică. Prin urmare, utilizarea fondurilor este imputabilă statului.

Concluzie

- (87) Se constată că mecanismul de scutire conduce la o pierdere de resurse de stat, care este imputabilă acestuia.

5.1.3. Selectivitatea măsurii

- (88) Comisia subliniază că, deși în teorie măsura ar putea părea neutră atât în ceea ce privește întreprinderile, cât și sectoarele economice, în practică aceasta poate fi totuși selectivă.
- (89) Austria susține că mecanismul de scutire nu constituie ajutor de stat, nefiind o măsură selectivă, ci una generală pentru toate întreprinderile și sectoarele. În primul rând, Austria susține că pragul de 0,5 % prevăzut de schema notificată nu impune nicio restricție în privința industriilor specifice, dimensiunii întreprinderii sau altor criterii selective ⁽³⁷⁾. În al doilea rând, Austria a constatat că măsura afectează în fapt un număr de 2 300 de întreprinderi din 19 sectoare diferite și afirmă că acest lucru demonstrează că măsura este, într-adevăr, deschisă tuturor întreprinderilor și sectoarelor economiei.

⁽³⁶⁾ Cauza 76/78 Steinike & Weinlig/Germania, Rec., 1977, p. 595, punctul 21: „Interdicția prevăzută la articolul 92 alineatul (1) acoperă toate ajutoarele acordate de un stat membru sau prin resurse de stat, fără a fi necesară distincția între cazul în care ajutoarele se acordă direct de către stat sau de organisme publice sau private create sau desemnate de stat să administreze ajutoarele. În aplicarea articolului 92, trebuie luate în considerare, în primul rând, efectele ajutoarelor asupra întreprinderilor sau producătorilor favorizați, și nu statutul instituțiilor cărora le-a fost încredințată repartizarea și administrarea ajutorului.”

⁽³⁷⁾ Austria a furnizat aceste date pe baza experienței acumulate în cadrul punerii în aplicare a unei versiuni adaptate a schemei, cu valori ale ajutoarelor situate sub pragurile de notificare.

Pragul de 0,5 %

- (90) O măsură este selectivă atunci când favorizează numai anumite întreprinderi sau producția de anumite bunuri și neselectivă dacă se aplică tuturor întreprinderilor de pe teritoriul național, indiferent de obiectul lor de activitate.
- (91) Comisia consideră că simpla existență a unui prag de 0,5 % nu constituie un argument suficient pentru a califica schema notificată drept măsură generală. Dimpotrivă, Comisia constată că, în urma introducerii acestui prag, nu toate întreprinderile de pe teritoriul național pot beneficia de avantajele măsurii notificate.
- (92) Austria a susținut că măsura notificată este rezervată întreprinderilor ale căror costuri cresc cu peste 0,5 % din valoarea producției nete ca rezultat al contribuției plătite în sprijinul energiei electrice ecologice. Comisia observă că aceste condiții se aseamănă foarte mult cu cerințele definiției unei „întreprinderi mari consumatoare de energie” din articolul 17 alineatul (1) litera (a) din Directiva privind impozitarea energiei⁽³⁸⁾. Austria susține că pragul de 0,5 % nu este suficient pentru ca măsura notificată să fie considerată selectivă. În opinia Austriei, această concluzie este susținută de hotărârea Curții de Justiție pronunțată în cauza *Adria-Wien Pipeline*. În hotărârea respectivă, Curtea a trebuit să ia în considerare compensarea parțială a unei taxe pe energie, acordată firmelor în cazul în care taxa depășea 0,35 % din valoarea producției lor nete. Curtea a stabilit că „măsurile naționale care prevăd compensarea impozitului energetic pe gaze naturale și energie electrică nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 92 din Tratatul CE (în prezent, articolul 107 din TFUE) ... atunci când se aplică tuturor întreprinderilor de pe teritoriul național, indiferent de obiectul lor de activitate”⁽³⁹⁾.
- (93) Cu toate acestea, Comisia consideră că hotărârea nu împiedică stabilirea selectivității în ceea ce privește pragul de 0,5 % despre care este vorba în cazul de față. Hotărârea era doar preliminară, ca răspuns la solicitarea unei instanțe austriece în privința schemei existente de reducere a taxelor pe energie. Solicitarea instanței austriece cuprindea două aspecte. În primul rând,
- aceasta dorea să știe dacă faptul că, în cadrul schemei existente, reducerea impozitului este acordată numai întreprinderilor angajate în producția de bunuri înseamnă că acea compensare este selectivă. În al doilea rând, instanța a adresat întrebarea ipotetică despre cum va evalua Curtea o reducere de impozit care nu este limitată doar la întreprinderile angajate în principal în producția de bunuri, ci este aplicabilă tuturor întreprinderilor, indiferent de obiectul lor de activitate.
- (94) La prima întrebare, Curtea a răspuns că limitarea reducerii impozitului la producători conferă un caracter selectiv măsurii. În privința naturii ipotetice a celei de-a doua întrebări, despre modul în care Curtea ar evalua o reducere de impozit aplicabilă tuturor sectoarelor economiei, răspunsul a fost formulat în termeni destul de generali. Curtea a afirmat că o măsură este selectivă atunci când favorizează anumite întreprinderi sau producția de anumite bunuri și neselectivă când creează avantaje pentru toate întreprinderile de pe teritoriul național, fără nicio deosebire⁽⁴⁰⁾. Curtea a concluzionat că măsurile naționale nu constituie ajutor de stat „dacă se aplică tuturor întreprinderilor de pe teritoriul național, indiferent de obiectul lor de activitate”⁽⁴¹⁾. Curtea nu a oferit nicio indicație cu privire la faptul că o măsură limitată la pragul de 0,35 % ar trebui considerată ca fiind aplicabilă tuturor întreprinderilor. Acest lucru a fost menționat de către avocatul general Jacobs în avizul emis într-o cauză ulterioară prezentată în fața Curții: „efectul pragului de 0,35 % nu a fost analizat de Curtea de Justiție în cauza *Adria-Wien*”⁽⁴²⁾. Curtea nu a trebuit să decidă dacă mecanismul de scutire în sine (adică fără limitare la întreprinderile angajate în mod primordial în producția de bunuri) este selectiv *de facto*. Astfel, Curtea nu a exclus posibilitatea ca pragul de 0,35 % să fie selectiv dacă efectele acestuia constau în faptul că, în practică, măsura nu este deschisă tuturor întreprinderilor de pe teritoriul național.
- (95) Comisia este, într-adevăr, de părere că au fost oferite, de către Curte, unele indicații cu privire la faptul că un astfel de prag poate fi selectiv chiar dacă măsura este deschisă mai multor sectoare diferite. În răspunsul la cea de-a doua întrebare, Curtea a menționat, în mod special, că „nici numărul mare de întreprinderi eligibile și nici diversitatea și dimensiunea sectoarelor cărora le aparțin aceste întreprinderi nu constituie un argument suficient pentru a concluziona că o inițiativă a statului reprezintă o măsură generală de politică economică”⁽⁴³⁾. Potrivit jurisprudenței, multe măsuri care nu sunt specifice anumitor

⁽³⁸⁾ Articolul 17 alineatul (1) litera (a) din Directiva privind impozitarea energiei stipulează că „întreprindere mare consumatoare de energie» înseamnă o întreprindere, conform definiției din articolul 11, în care fie achizițiile de produse energetice sau de electricitate ating cel puțin 3 % din valoarea producției, fie impozitul energetic național datorat este de cel puțin 0,5 % din valoarea adăugată.”

⁽³⁹⁾ Cauza C-143/99 *Adria-Wien Pipeline*, Rec.2001, p. I-8365, punctul 36.

⁽⁴⁰⁾ *Adria-Wien Pipeline*, punctele 34-35.

⁽⁴¹⁾ *Adria-Wien Pipeline*, punctul 36.

⁽⁴²⁾ Avizul avocatului general Jacobs în cauza C-368/04 *Transalpine Ölleitung*, punctul 72.

⁽⁴³⁾ *Adria-Wien Pipeline*, punctul 48.

sectoare pot fi considerate selective dacă acestea nu sunt disponibile *de facto* tuturor întreprinderilor de pe teritoriul național⁽⁴⁴⁾. Prin urmare, chiar și măsurile care sunt disponibile tuturor sectoarelor pot fi considerate selective deoarece nu sunt disponibile *de facto* tuturor întreprinderilor de pe teritoriul respectiv.

(96) Această opinie este reflectată și de o decizie a Comisiei privind reducerea impozitului austriac pe energie⁽⁴⁵⁾. În urma hotărârii Curții de Justiție la care s-a făcut referire, Austria a extins măsura, astfel încât să includă întreprinderi din toate sectoarele. În evaluarea schemei modificate, Comisia a constatat însă că măsura este totuși selectivă, deoarece, chiar dacă reducerea este, în mod formal, disponibilă tuturor întreprinderilor, în practică singurele întreprinderi care vor beneficia de acest avantaj vor fi cele cu un consum mare de energie raportat la valoarea producției lor nete⁽⁴⁶⁾. Comisia a concluzionat că reducerea de impozit constituie un ajutor de stat ilegal (nenotificat) și este incompatibilă cu piața internă⁽⁴⁷⁾.

(97) Efectele deciziei Comisiei au determinat ulterior o instanță administrativă din Austria să solicite Curții de Justiție o hotărâre preliminară⁽⁴⁸⁾. Întrebările adresate de instanța austriacă se refereau la sfera efectelor ilegalității reducerii de impozit, iar Curtea de Justiție nu a redeschis problema selectivității. Aspectul a fost, totuși, pus în discuție de avocatul general. În opinia sa, avocatul general menționa că „așa cum subliniază Comisia, acordarea de reduceri doar întreprinderilor de servicii (pe lângă întreprinderile de producție) care nu sunt excluse prin pragul de 0,35 % ar avea drept consecință simpla lărgire a cercului de beneficiari ai ajutorului. Aceasta nu ar elimina însă efectele ajutorului ca atare, deoarece s-ar menține un criteriu de selectivitate”⁽⁴⁹⁾. De asemenea, avocatul general a afirmat că „raționamentul Comisiei aplicat în decizia din 2004 este convingător în ceea ce privește natura selectivă a pragului de 0,35 % prevăzut de schema modificată”⁽⁵⁰⁾.

⁽⁴⁴⁾ Tribunalul de Primă Instanță a trebuit să examineze o schemă de ajutor din Țara Bascilor, sub forma unei reduceri de impozit pentru investiții situate peste pragul de 2 500 milioane ESP. Curtea a stabilit că schema era, de fapt, selectivă deoarece avantajul fiscal era disponibil doar întreprinderilor cu resurse financiare semnificative [Cauzele conexe T-92/00 și T-103/00 Diputación Foral de Álava și alții/Comisia, Rec., 2002, p. II-1385, punctul 39 (recursul împotriva acestei hotărâri a fost respins de către Curtea de Justiție în cauzele conexe C-186/02 P și C-188/02 P Ramondín SA și alții/Comisia, Rec., 2004, p. I-10653, punctul 60 și următoarele)]. Într-o altă cauză, Curtea de Justiție a constatat că o schemă de ajutor pentru achiziționarea de vehicule comerciale era selectivă *de facto*, în special pentru că excludea întreprinderile mari (Cauza C-409/00 Spania/Comisia, Rec., 2003, p. I-1487, punctul 50).

⁽⁴⁵⁾ Decizia 2005/565/CE a Comisiei din 9 martie 2004 privind schema de ajutor pusă în aplicare de Austria pentru rambursarea impozitelor energetice pe gaze naturale și electricitate în 2002 și 2003, considerentele 47-49 (JO L 190, 22.7.2005, p. 13).

⁽⁴⁶⁾ Decizia 2005/565/CE, considerentul 46.

⁽⁴⁷⁾ Decizia 2005/565/CE considerentele 68-70.

⁽⁴⁸⁾ Cauza C-368/04 Transalpine Ölleitung, Rec., 2006, p. I-9957.

⁽⁴⁹⁾ Avizul avocatului general Jacobs din 29.11.2005 în cauza C-368/04 Transalpine Ölleitung, punctul 73.

⁽⁵⁰⁾ Avizul avocatului general Jacobs din 29.11.2005 în cauza C-368/04 Transalpine Ölleitung, punctul 72.

(98) Comisia concluzionează că, în cazul de față, pragul de 0,5 % constituie un criteriu de selecție care limitează avantajele măsurii notificate la întreprinderile mari consumatoare de energie și exclude întreprinderile care nu sunt mari consumatoare de energie. Indiferent de numărul de sectoare care se califică, existența pragului face ca nu toate întreprinderile de pe teritoriul național să poată beneficia de măsura notificată. În consecință, pragul conferă măsurii notificate un caracter selectiv.

(99) De asemenea, Comisia menționează că, pentru a putea beneficia de mecanismul de scutire care face obiectul prezentei evaluări, întreprinderile trebuie să fie eligibile pentru o reducere a impozitului pe energie, în conformitate cu legea austriacă privind reducerea impozitului energetic, care a făcut obiectul deciziei Comisiei privind reducerea taxei austriece pe energie. În cazul de față, raționamentul din decizia respectivă a Comisiei se aplică, *așadar, mutatis mutandis*.

Vizarea producției de bunuri

(100) În ceea ce privește al doilea argument prezentat de Austria, Comisia constată că măsura notificată este selectivă și pentru că, în practică, vizează în special un număr limitat de întreprinderi care desfășoară activități axate pe producția de anumite bunuri necesitând un consum mare de energie. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, o măsură trebuie analizată nu în funcție de cauze sau scopuri, ci de efectele ei⁽⁵¹⁾. Prin urmare, chiar dacă, în termeni oficiali, o măsură este disponibilă tuturor sectoarelor și tuturor întreprinderilor, aceasta poate fi totuși considerată selectivă dacă, în practică, nu este disponibilă tuturor întreprinderilor de pe teritoriul național. Curtea de Justiție a stabilit că „nici numărul mare de întreprinderi beneficiare și nici diversitatea și importanța sectoarelor industriale cărora aceste întreprinderi le aparțin nu garantează concluzia că schema (o schemă) de ajutor constituie o măsură generală de politică economică”⁽⁵²⁾.

(101) În ancheta efectuată, Comisia a constatat că schema notificată viza în special un număr foarte mic de întreprinderi, majoritatea angajate în producția de bunuri. La 9 septembrie 2010, Austria a prezentat date colectate pe baza schemei, astfel cum aceasta este pusă în aplicare în prezent, respectiv cu intensități ale ajutorului situate sub pragurile de notificare. Potrivit acestei informări, din aproximativ 300 000 de întreprinderi din Austria, numărul celor care au solicitat beneficii în cadrul schemei este de numai 2 000 sau mai puțin de 1 % din numărul total al întreprinderilor austriece. Pe măsură ce schema a fost pusă în aplicare, aproximativ 66 % din beneficii au fost direcționate către întreprinderi

⁽⁵¹⁾ Cauza 173/73 Italia/Comisia, Rec., 1974, p. 709, punctul 13.

⁽⁵²⁾ Cauza C-75/97 Belgia/Comisia, Rec., 1999, p. I-3671, punctul 32.

din sectorul „producției de bunuri”⁽⁵³⁾. Comisia observă că, dacă Austria ar crește valoarea ajutorului peste pragurile minime la care schema operează în mod provizoriu, cel mai probabil măsura ar viza și mai mult întreprinderile care desfășoară activități axate pe producția de bunuri. Această constatare este demonstrată de faptul că, pe baza informațiilor furnizate de Austria, doar 12 întreprinderi ar beneficia de intensități ale ajutorului mai mari decât cele prevăzute în versiunea aplicată în prezent a schemei, precum și de faptul că, dintre aceste întreprinderi, doar două operează în sectorul transporturilor, celelalte 10 fiind angajate în producția de bunuri⁽⁵⁴⁾.

- (102) Comisia concluzionează că schema notificată va oferi un avantaj nesemnificativ sau niciun avantaj majorității sectoarelor din economia austriacă și va favoriza, în principal, întreprinderile care desfășoară activități în una dintre ramurile producției de bunuri. Indiferent de numărul sectoarelor în care întreprinderile ar putea beneficia de ajutor ca rezultat al măsurii, măsura vizează, în primul rând, întreprinderile care desfășoară activități axate pe producția de bunuri și, prin urmare, este considerată selectivă *de facto*.

Concluzie

- (103) Comisia concluzionează că mecanismul de scutire notificat este selectiv, atât pentru că prevede un prag de 0,5 % care limitează măsura la întreprinderile mari consumatoare de energie, cât și pentru că aceste întreprinderi desfășoară, în principal, activități axate pe producția de bunuri.

Măsuri justificate de natura și schema generală a sistemului

- (104) Comisia menționează că o măsură, chiar și atunci când are un caracter selectiv, nu îndeplinește condiția de selectivitate dacă este justificată de natura sau schema generală a sistemului din care face parte⁽⁵⁵⁾. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, statelor membre le revine sarcina de demonstra acest aspect⁽⁵⁶⁾.
- (105) Potrivit Curții, „trebuie efectuată o distincție între obiectivele atribuite unui anumit sistem fiscal care sunt exte-

rioare acestuia, pe de o parte, și mecanismele inerente sistemului fiscal care sunt necesare realizării unor asemenea obiective, pe de altă parte”. Doar cele din urmă pot fi justificate de natura sau schema generală a sistemului fiscal din care face parte măsura⁽⁵⁷⁾. Orice obiective exterioare trebuie luate în considerare în faza în care ajutorul este evaluat în privința compatibilității⁽⁵⁸⁾.

- (106) Austria consideră că diferențierea taxelor introdusă de secțiunea 22c a Legii este destinată să permită întreprinderilor de capacități diferite să suporte cheltuieli suplimentare. De asemenea, Austria consideră că mecanismul de scutire nu afectează beneficiile cu privire la mediu prevăzute de Lege, deoarece valoarea ajutorului disponibil pentru sprijinirea producției de energie electrică ecologică nu se micșorează. Austria pretinde că doar prin reducerea taxelor de mediu pentru anumite întreprinderi se poate stabili un mecanism de finanțare durabil pentru energia electrică ecologică, necesar asigurării sprijinului pentru sursele de energie regenerabilă.
- (107) În această privință, Comisia menționează că obiectivul intrinsec al sistemului stabilit prin prețul de compensare este de a crește veniturile cu scopul specific de promovare a energiei regenerabile. Mecanismul de scutire urmărește însă atingerea obiectivului de îmbunătățire a competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie și, prin aceasta, îmbunătățirea acceptabilității sistemului bazat pe prețul de compensare. Acest obiectiv este extrinsec rațiunii și schemei generale a sistemului.
- (108) Curtea de Justiție a considerat că urmărirea unui astfel de obiectiv extrinsec nu poate fi invocată pentru a justifica o măsură prin referire la natura sau schema generală a sistemului fiscal⁽⁵⁹⁾. Aceasta poate fi analizată doar în momentul în care ajutorul trebuie evaluat în privința compatibilității⁽⁶⁰⁾.
- (109) În susținerea acestei opinii, potrivit căreia mecanismul de scutire este justificat de rațiunea și schema generală a sistemului, Austria face referire la două decizii referitoare la ajutoare de stat, însă în cazurile respective situația era diferită. Măsura de ajutor de stat N 271/06, impozitul danez pe excedentul de căldură, nu viza îmbunătățirea competitivității, ci tratamentul fiscal egal pentru toate produsele energetice. Măsura de ajutor N 860/06, scutirea de la impozitul german pe energie pentru procesele cu dublă utilizare se baza pe principiul că produsele energetice trebuie impozitate doar atunci când sunt utilizate pentru încălzire sau drept carburanți.

⁽⁵³⁾ În cadrul acestui sector există o anumită concentrare pe subsectoare precum producția de lemn, hârtie, alimente, sticlă, ceramică, metale și produse chimice.

⁽⁵⁴⁾ Adresa Austriei din 9 septembrie 2010 (p. 17 și tabelul 5 de la p. 17), ca răspuns la solicitarea de informații a Comisiei din 19 iulie 2010.

⁽⁵⁵⁾ Cauza 173/73 Italia/Comisia, Rec., 1974, p. 709, punctul 33; Cauza C-75/97 Belgia/Comisia, Rec., 1999, p. I-3671, punctele 28-31; Cauza C-143/99 Adria-Wien Pipeline, Rec., 2001, p. I 8365, punctul 41.

⁽⁵⁶⁾ Cauza C-88/03 Portugalia/Comisia, Rec., 2006, p. I-7115, punctul 81.

⁽⁵⁷⁾ A se vedea nota de subsol 56.

⁽⁵⁸⁾ Cauza C-487/06 P British Aggregates Association/Comisia, Rep., 2008, p. I-10505, punctul 84-92.

⁽⁵⁹⁾ Cauza C-88/03 Portugalia/Comisia (menționată în nota de subsol 31), punctul 82, care se referă la dezvoltarea regională și coeziunea socială ca obiective politice extrinseci.

⁽⁶⁰⁾ A se vedea nota de subsol 58.

(110) Prin urmare, scutirea notificată pentru industriile mari consumatoare de energie nu este justificată de natura sau schema generală a sistemului din care face parte.

Concluzie

(111) Comisia concluzionează că măsura notificată îndeplinește condiția de selectivitate, fiind selectivă *de facto*, și că nu este justificată prin natura sau schema generală a sistemului.

5.1.4. Denaturarea concurenței și impactul asupra schimburilor comerciale

(112) Beneficiarii măsurii care constituie un ajutor de exploatare în opinia Comisiei, sunt în majoritate angajați în producția de bunuri mari consumatoare de energie, precum produse din metal sau hârtie⁽⁶¹⁾. Acestea sunt industrii în cadrul cărora au loc schimburi comerciale între statele membre, iar întreprinderile dintr-un stat membru concurează cu întreprinderi din alte state membre. Prin urmare, măsura în cauză poate denatura concurența și afecta schimburile comerciale de pe piața internă.

5.1.5. Concluzie

(113) Comisia concluzionează că mecanismul de scutire constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE deoarece are un efect de reducere a resurselor de stat și conferă astfel un avantaj selectiv întreprinderilor mari consumatoare de energie. În consecință, măsura poate afecta schimburile comerciale între statele membre și denatura concurența pe piața internă.

5.2. Legalitatea ajutorului

(114) Austria s-a angajat să nu pună în aplicare ajutorul înainte de a obține aprobarea Comisiei Europene. Austria a notificat măsura înainte de a pune în aplicare, respectând astfel obligația prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din TFUE⁽⁶²⁾.

5.3. Compatibilitatea ajutorului

(115) În conformitate cu dispozițiile articolului 107 alineatul (3) din TFUE, Comisia poate declara ajutorul de stat compatibil cu piața internă. Conform jurisprudenței, sarcina prezentării de probe pentru a demonstra că o măsură este compatibilă revine statului membru⁽⁶³⁾.

⁽⁶¹⁾ A se vedea nota de subsol 54.

⁽⁶²⁾ În așteptarea deciziei finale a Comisiei, Austria acordă avantajul conferit de mecanismul de scutire, ca ajutor *de minimis*.

⁽⁶³⁾ Cauza C-364/90 Italia/Comisia, Rec., 1993, p. I-2097, punctul 20; Cauzele conexe T-132/96 și T-143/96 Freistaat Sachsen și alții/Comisia, Rec., 1999, p. II-3663, punctul 140; Cauza C-372/97 Italia/Comisia, Rec., 2004, p. I-3679, punctul 81.

(116) În cazurile de ajutor care intră sub incidența articolului 107 alineatul (3) din TFUE, Comisia dispune de o largă putere de apreciere⁽⁶⁴⁾. În exercitarea puterii sale de apreciere, Comisia a adoptat orientări și comunicări prin care sunt stabilite criteriile de declarare a anumitor tipuri de ajutoare ca fiind compatibile cu piața internă, în temeiul articolului 107 alineatul (3) din TFUE. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, orientările și comunicările adoptate în domeniul supravegherii ajutoarelor de stat sunt obligatorii pentru Comisie, în măsura în care acestea nu se îndepărtează de normele tratatului și sunt acceptate de statele membre⁽⁶⁵⁾.

(117) În consecință, este necesar să se analizeze, în primul rând, dacă ajutorul notificat se înscrie în domeniul de aplicare al unuia sau al mai multor seturi de orientări sau comunicări și poate fi declarat compatibil cu piața internă deoarece satisface condițiile de compatibilitate stabilite de acestea.

(118) Austria susține că măsura notificată se înscrie în domeniul de aplicare al Orientărilor privind ajutorul de stat pentru protecția mediului⁽⁶⁶⁾ sau că acestea sunt aplicabile prin analogie. În plus, Austria susține că ajutorul intră în sfera de aplicare a Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare⁽⁶⁷⁾.

(119) Există însă situații clar definite în care poate fi acordat ajutor de exploatare. În mod special, ajutorul de exploatare sub forma reducerii de impozite poate fi acordat, în condiții specifice, în conformitate cu dispozițiile capitolului 4 din Orientările privind ajutorul de stat pentru protecția mediului⁽⁶⁸⁾ sau ale articolului 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare⁽⁶⁹⁾. În anumite condiții, ajutorul poate fi evaluat și în mod direct, în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.

5.3.1. Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului

(120) Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului definesc domeniul lor de aplicare după cum urmează⁽⁷⁰⁾:

⁽⁶⁴⁾ Cauza C-142/87 Belgia/Comisia, Rec., 1990, p. I-959, punctul 56; Cauza C-39/94 Syndicat français de l'Express international (SFEI) și alții/La Poste și alții, Rec., 1996, p. I-3547, punctul 36.

⁽⁶⁵⁾ Cauza C-313/90 Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques (CIRFS) și alții/Comisia, Rec., 1993, p. I-1125, punctul 36; Cauza C-311/94 Ijssel-Vliet Combinatie BV/Minister van Economische Zaken, Rec., 1996, p. I-5023, punctul 43; Cauza C-351/98 Spania/Comisia, Rec., 2002, p. I-8031, punctul 53.

⁽⁶⁶⁾ A se vedea nota de subsol 3.

⁽⁶⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 800/2008.

⁽⁶⁸⁾ A se vedea nota de subsol 3.

⁽⁶⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 800/2008.

⁽⁷⁰⁾ A se vedea nota de subsol 3.

- „(58) Prezentele Orientări se aplică ajutorului de stat pentru protecția mediului. Acestea se aplică în conformitate cu alte politici comunitare privind ajutorul de stat, cu alte dispoziții ale Tratatului de instituire a Comunității Europene și ale Tratatului privind Uniunea Europeană și cu legislația adoptată în temeiul tratatelor în cauză.
- (59) Prezentele Orientări se aplică ajutorului pentru susținerea protecției mediului în toate sectoarele reglementate de Tratatul CE. Acestea se aplică, de asemenea, sectoarelor supuse normelor comunitare specifice privind ajutorul de stat (prelucrarea oțelului, construcțiile navale, autovehiculele, fibrele sintetice, transportul, cărbunile, agricultura și pescuitul), cu condiția ca aceste norme specifice să nu conțină dispoziții contrare.”
- (121) Punctul 70 alineatul (1) din Orientări definește „protecția mediului” drept „orice acțiune destinată să remedieze sau să prevină prejudiciile aduse mediului fizic sau resurselor naturale de către activitățile unui beneficiar, să reducă riscul unor asemenea prejudicii sau să conducă la o utilizare mai eficientă a resurselor naturale, inclusiv măsurile de economisire a energiei și utilizarea surselor de energie regenerabile”. Punctul 151 stipulează că, pentru ca o măsură să se înscrie în domeniul de aplicare al Orientărilor, este suficient ca aceasta să îmbunătățească indirect nivelul de protecție a mediului.
- (122) Austria consideră că mecanismul de scutire contribuie în mod indirect la protecția mediului, din două motive: este o condiție prealabilă necesară în vederea asigurării sprijinului politic pentru majorarea prețului de compensare, măsură necesară pentru finanțarea creșterii în continuare a producției de energie electrică regenerabilă și, în al doilea rând, majorează prețul utilizării de energie electrică, stimulând astfel eficiența energetică.
- (123) În ceea ce privește primul argument, Comisia observă că nu există nicio legătură necesară între prețul de compensare și o creștere a nivelului producției de energie electrică regenerabilă. În temeiul Directivei 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și, ulterior, de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE („Directiva privind energia din surse regenerabile”) ⁽⁷¹⁾, Austria este obligată să crească producția de energie electrică din surse regenerabile, însă este liberă să aleagă modul în care dorește să finanțeze această creștere. De exemplu, Austria ar putea utiliza veniturile fiscale. Astfel, mecanismul de scutire nu este necesar pentru a crește producția de energie regenerabilă.
- (124) În privința celui de-al doilea argument, Comisia constată că mecanismul de scutire funcționează ca un plafon. Prin urmare, prețul mediu al energiei electrice plătite de întreprinderile mari consumatoare de energie scade cu fiecare kilowatt-oră în plus pe care acestea îl consumă peste pragul respectiv. În realitate, mecanismul de scutire reduce eficiența energetică, în loc să o încurajeze.
- (125) Comisia concluzionează că mecanismul de scutire nu se încadrează în domeniul de aplicare al Orientărilor privind ajutorul pentru protecția mediului.
- (126) Totuși, chiar dacă măsura s-ar încadra în domeniul de aplicare al Orientărilor (ceea ce nu este cazul), Comisia constată că aceasta nu ar putea fi declarată compatibilă, deoarece condițiile stipulate la capitolul 4 din Orientări nu sunt satisfăcute, din motivele de mai jos.
- (127) În scopul evaluării compatibilității, capitolul 4 din Orientări face distincția între taxele de mediu armonizate și taxele de mediu nearmonizate. Taxa parafiscală reprezentată de prețul de compensare nu este o taxă de mediu armonizată la nivelul Uniunii. Directiva privind energia din surse regenerabile stabilește obiective obligatorii pentru energia regenerabilă, însă permite statelor membre să decidă asupra modului de realizare a acestor obiective.
- (128) Prin urmare, mecanismul de scutire ar trebui evaluat pe baza normelor privind taxele de mediu nearmonizate, prevăzute la capitolul 4 din Orientări ⁽⁷²⁾.
- (129) În conformitate cu dispozițiile menționate, statul membru trebuie să furnizeze informații cu privire la sectoarele sau categoriile respective de beneficiari care fac obiectul scutirilor sau reducerilor, cu privire la situația beneficiarilor principali din fiecare sector în cauză, precum și la modul în care impozitarea poate contribui la protecția mediului. Sectoarele scutite trebuie descrise corect și trebuie furnizată o listă cu beneficiarii cei mai importanți din fiecare sector (ținându-se seama, în special, de cifra de afaceri, de cotele de piață și de valoarea bazei de impozitare) ⁽⁷³⁾. Pe baza acestor informații, Comisia trebuie să aprecieze dacă reducerile sau scutirile de la taxele de mediu sunt necesare și proporționale. În privința necesității, alegerea beneficiarilor trebuie să se bazeze pe criterii obiective și transparente, iar taxa de mediu fără reducere trebuie să conducă la o creștere substanțială a costurilor de producție care nu pot fi transferate consumatorilor fără a determina scăderi semnificative ale vânzărilor ⁽⁷⁴⁾. În ceea ce privește proporționalitatea, statul membru trebuie să demonstreze că fiecare beneficiar individual

⁽⁷¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

⁽⁷²⁾ Astfel cum s-a explicat anterior, Comisia consideră că, în mod clar, tariful fix nu reprezintă un impozit de mediu armonizat.

⁽⁷³⁾ Punctul 156 din Orientări.

⁽⁷⁴⁾ Punctul 158 din Orientări.

plătește un procent din nivelul impozitului național care este, în mare măsură, echivalent performanțelor sale de mediu, sau cel puțin 20 % din valoarea impozitului național, cu excepția cazului în care poate fi justificat un nivel inferior, și că reducerile sau scutițiile sunt condiționate de încheierea unor acorduri al căror scop este atingerea obiectivelor de mediu ⁽⁷⁵⁾.

- (130) Deși Comisia a solicitat în mod repetat, Austria nu a furnizat aceste informații ⁽⁷⁶⁾. În consecință, Comisia nu a putut stabili dacă ajutorul este necesar și proporțional sau modul în care acesta ar putea contribui la protecția mediului.

5.3.2. Analogia cu capitolul 4 din Orientări

- (131) Având în vedere faptul că mecanismul de scutire notificat nu contribuie la protecția mediului nici măcar în mod indirect, Comisia a analizat dacă acesta ar putea fi aprobat prin analogie cu capitolul 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului.

- (132) În opinia Austriei, mecanismul de scutire poate fi evaluat prin analogie cu normele privind reducerile fiscale pentru taxele pe energie armonizate, stabilite la punctele 152-153 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului. Capitolul 4 din Orientări prevede două tipuri de evaluare a reducerilor taxelor de mediu, care pot conduce la concluzii diferite. În primul rând, capitolul 4 stabilește normele privind reducerea taxelor pe energie armonizate în temeiul Directivei privind impozitarea energiei, care poate fi declarată compatibilă fără o analiză suplimentară, cu condiția respectării nivelurilor minime de impozitare stabilite în Directiva privind impozitarea energiei. În al doilea rând, capitolul 4 stabilește normele specifice privind evaluarea reducerilor taxelor de mediu care nu au fost armonizate și a reducerilor taxelor de mediu armonizate situate sub nivelurile minime de impozitare stabilite în Directiva privind impozitarea energiei. În oricare dintre aceste cazuri, statul membru trebuie să furnizeze, între altele, informații detaliate cu privire la necesitatea și proporționalitatea măsurii. Austria susține că mecanismul de scutire de la taxele parafiscale ar putea fi aprobat de către Comisie pe baza faptului că beneficiarii plătesc cel puțin nivelul minim al taxelor austriece pe energie.

- (133) Comisia constată că nu există precedent în deciziile sale sau în hotărârile instanțelor europene, în care normele privind evaluarea taxelor armonizate pe energie, în conformitate cu capitolul 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului, să fi fost aplicate, prin analogie, taxelor parafiscale.

- (134) Potrivit jurisprudenței constante a Curții de Justiție, o normă din legislația Uniunii poate fi aplicată prin analogie dacă sunt îndeplinite următoarele două condiții: în primul rând, normele aplicabile în cazul respectiv trebuie să fie foarte asemănătoare cu cele pentru care se solicită aplicarea prin analogie; în al doilea rând, normele aplicabile în cazul respectiv trebuie să conțină o omisiune care este incompatibilă cu un principiu general al dreptului UE și care poate fi remediată prin analogie ⁽⁷⁷⁾. Având în vedere aceste condiții, Comisia constată că analogia poate fi invocată în dreptul UE doar în circumstanțe excepționale.

Caracterul similar al normelor

- (135) În primul rând, normele aplicabile în cazul respectiv trebuie să fie foarte asemănătoare cu cele pentru care se solicită aplicarea prin analogie. Întrucât capitolul 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului se referă la reducerile sau scutițiile privind taxele de mediu, normele care guvernează taxele notificate în baza Legii privind energia electrică ecologică ar trebui să fie similare cu cele care se aplică taxelor de mediu.

Comisia constată însă că situația juridică în ceea ce privește taxele de mediu conforme cu dreptul comunitar nu este comparabilă cu situația juridică privind taxele parafiscale conforme cu dreptul comunitar. Deși în dreptul comunitar nu există nicio normă specifică privind taxele parafiscale, există norme specifice privind taxele pe energie. Acestea includ, în special, nivelurile minime de impozitare stabilite prin Directiva privind impozitarea energiei, precum și excepțiile de la aceste niveluri minime, în condițiile stipulate în capitolul 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului și în articolul 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. Pentru taxele parafiscale nu există norme referitoare la scutiri sau reduceri, nici norme privind nivelurile minime de impozitare.

- (136) Comisia concluzionează că taxele parafiscale stabilite pe baza schemei austriece nu sunt guvernate de norme similare celor care se aplică taxelor de mediu în conformitate cu dreptul comunitar.

Omisiunea (lacuna) incompatibilă cu dreptul comunitar

- (137) În al doilea rând, normele aplicabile cazului trebuie să conțină o omisiune care este incompatibilă cu un principiu general al dreptului Uniunii și care poate fi remediată prin analogie.

⁽⁷⁵⁾ Punctul 159 din Orientări.

⁽⁷⁶⁾ Austria nu a răspuns la întrebările referitoare la acest punct, adresate de către Comisie la 21 iunie 2010 și la 19 iulie 2010.

⁽⁷⁷⁾ Cauza 165/84 Krohn/Bundesanstalt für Landwirtschaftliche Marktordnung, Rec., 1985, p. 3997, punctul 14; Cauza 6/78 Union française de Céréales/Hauptzollamt Hamburg-Jonas, Rec., 1978, p. 1675.

- (138) Cu toate acestea, măsurile care nu se încadrează în domeniul de aplicare al Orientărilor privind ajutorul pentru protecția mediului pot fi totuși evaluate în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE. Prin urmare, Comisia nu a constatat nicio omisiune în Orientări care ar putea justifica evaluarea prin analogie a măsurilor notificate. Această concluzie este aceeași indiferent dacă este vorba de analogia cu taxele armonizate sau cu cele nearmonizate.
- (139) De asemenea, absența normelor privind scutirile de la taxele parafiscale nu ar putea fi remediată, în niciun caz, prin analogie cu normele care reglementează reducerile taxelor pe energie conforme cu dreptul comunitar. Dacă normele care guvernează reducerile de taxe pe energie armonizate s-ar aplica prin analogie taxelor parafiscale nearmonizate, întreprinderile ar putea respecta nivelurile minime de impozitare stabilite în Directiva privind impozitarea energiei, prin plata acestor taxe parafiscale. O astfel de abordare nu este, așadar, în spiritul Directivei privind impozitarea energiei. Comisia consideră că ratele minime stabilite în Directiva privind impozitarea energiei au drept unic scop aplicarea lor în cadrul sistemului armonizat de impozitare a energiei. Utilizarea acestor niveluri drept criteriu de referință în afara sferei armonizate ar determina aplicarea lor într-un scop diferit față de cel intenționat. În mod clar, nivelurile minime nu au fost stabilite în scopul definirii sarcinii globale pe care întreprinderile mari consumatoare de energie trebuie să o suporte ca rezultat al măsurilor de reglementare privind protecția mediului, cum ar fi, în special, cele care decurg din mecanismele de finanțare prin tarife fixe. De asemenea, o astfel de abordare ar trece cu vederea faptul că politica privind ajutoarele de stat acceptă o atitudine îngăduitoare față de scutirile fiscale situate peste un nivel minim armonizat, deoarece asigură condiții de egalitate, cel puțin într-o oarecare măsură, prin respectarea nivelurilor minime aplicabile în toate statele membre. Acest argument nu se aplică sarcinilor care decurg din sistemele de tarife fixe, care nu sunt armonizate, și în care orice abatere de la contribuțiile standard poate cauza denaturarea concurenței.
- (140) Prin urmare, absența normelor privind reducerea taxelor parafiscale nu constituie o omisiune care este incompatibilă cu un principiu general al dreptului comunitar și care ar putea fi remediată prin analogie cu normele existente privind reducerile taxelor pe energie armonizate.
- (141) În orice situație, chiar dacă aceste norme ar putea fi aplicate prin analogie, mecanismul de scutire nu ar putea fi considerat compatibil, din motivele prezentate la considerentele 129-133.

Concluzie

- (142) Comisia concluzionează că nu se poate face o analogie între mecanismul de scutire notificat și normele privind evaluarea reducerilor taxelor pe energie armonizate, în conformitate cu capitolul 4 din Orientările privind

ajutorul pentru protecția mediului și că, în consecință, nu poate aproba mecanismul de scutire pe baza acestei analogii.

5.3.3. Analogia cu articolul 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare

- (143) Comisia a examinat, de asemenea, posibilitatea aprobării mecanismului de scutire pe baza analogiei cu articolul 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.
- (144) Austria consideră că diferențele dintre textul capitolului 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului și textul articolului 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare ar putea permite aprobarea măsurii prin analogie cu articolul 25 din regulamentul. Austria subliniază că punctul 152 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului are următorul conținut:
- „Pentru a fi autorizate în temeiul articolului 87 din Tratatul CE, reducerile sau scutirile de taxe armonizate, în special cele armonizate prin Directiva 2003/96/CE, trebuie să fie compatibile cu legislația comunitară aplicabilă relevantă și respectă limitele și condițiile prevăzute de aceasta”,
- (145) iar articolul 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare conține următorul text:
- „Schemele de ajutoare de mediu sub forma unor reduceri ale taxelor de mediu care îndeplinesc condițiile Directivei 2003/96/CE sunt compatibile cu piața comună în sensul articolului 87 alineatul (3) din tratat și sunt exceptate de la obligația de notificare prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din tratat dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3) ale prezentului articol.”⁽⁷⁸⁾
- (146) Austria concluzionează că sensul articolului 25 din regulamentul poate fi mai larg decât cel al punctului 152 din Orientări. Austria susține că, în timp ce punctul 152 din Orientări se poate aplica doar taxelor armonizate prin Directiva privind impozitarea energiei, articolul 25 din regulamentul prevede doar obligația ca mecanismul de scutire să respecte nivelurile minime de impozitare stabilite în Directiva privind impozitarea energiei, chiar dacă nu este vorba de o taxă pe energie care a fost armonizată. Prin urmare, articolul 25 din regulamentul poate fi aplicat reducerilor de taxe de mediu care nu au fost armonizate, care pot fi considerate compatibile, cu condiția ca sistemul fiscal global să respecte nivelurile minime de impozitare a energiei. Austria recunoaște că

⁽⁷⁸⁾ Articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare stipulează că „Beneficiarii reducerii fiscale plătesc cel puțin nivelul minim de impozitare comunitară prevăzut de Directiva 2003/96/CE” (Directiva privind impozitarea energiei). Articolul 25 alineatul (3) din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare stipulează că „Reducerile fiscale se acordă pentru perioade de maximum zece ani. La încheierea unei astfel de perioade de 10 ani, statele membre revaluează oportunitatea măsurilor de ajutor în cauză.”

respectivele contribuții plătite în temeiul Legii privind energia electrică ecologică nu reprezintă un impozit ⁽⁷⁹⁾, și susține că mecanismul de scutire notificat poate fi evaluat și aprobat prin analogie cu dispoziția privind taxele de mediu, stipulată la articolul 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.

- (147) Totuși, în opinia Comisiei, analogia cu articolul 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare nu este posibilă. În primul rând, normele aplicabile în cazul de față nu sunt similare celor pentru care se solicită aplicarea prin analogie. Textul articolului 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare indică în mod clar faptul că articolul se aplică exclusiv taxelor de mediu armonizate în temeiul Directivei privind impozitarea energiei. Clasificarea ca taxă pe energie este astfel o „condiție” pentru aplicabilitatea articolului 25 din regulament. Această interpretare este susținută de faptul că, din însăși logica sistemului prevăzut de Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, reiese că acesta nu poate avea un domeniu de aplicare mai mare decât cel al Orientărilor privind ajutorul pentru protecția mediului, la care face referire. Prin urmare, articolul 25 din regulament se aplică în mod clar doar taxelor pe energie care au fost armonizate prin Directiva privind impozitarea energiei. Astfel cum s-a explicat anterior, contribuțiile plătite în baza Legii privind energia electrică ecologică nu reprezintă taxe de mediu, iar normele conținute în Directiva privind impozitarea energiei nu se aplică acestor contribuții. Prin urmare, normele care reglementează taxele pe energie nu sunt similare normelor care reglementează sistemul austriac al tarifelor fixe. În al doilea rând, normele aplicabile în cazul de față nu conțin o omisiune care este incompatibilă cu un principiu general al dreptului Uniunii și care poate fi remediată prin analogie. Reducerile fiscale sau măsurile similare care nu sunt acoperite de Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare nu sunt, în mod automat, incompatibile cu dreptul Uniunii: acestea trebuie doar să respecte obligația generală de notificare în conformitate cu articolul 108 din TFUE. Ulterior, aceste norme pot fi evaluate și considerate compatibile în conformitate cu Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului sau, dacă Orientările nu se aplică, direct cu dispozițiile articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE. Prin urmare, normele aplicabile evaluării schemei de ajutor austriece nu conțin o omisiune incompatibilă cu dreptul Uniunii Europene.

- (148) Comisia concluzionează că nu este posibilă o analogie între contribuțiile plătite în baza Legii privind energia electrică ecologică și taxele pe energie armonizate, menționate la articolul 25 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare și că, în consecință, nu poate aproba mecanismul de scutire pe baza acestei analogii.

⁽⁷⁹⁾ Adresa din 9 septembrie 2010 a Austriei, p. 19, ca răspuns la solicitarea de informații a Comisiei din 19 iulie 2010.

5.3.4. Compatibilitatea în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE

- (149) Comisia menționează că Austria nu a susținut că mecanismul de scutire poate fi declarat compatibil direct pe baza articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE. Statul membru are sarcina de a prezenta orice teme de compatibilitate ⁽⁸⁰⁾ și de a demonstra că sunt îndeplinite condițiile respective necesare, de aceea Austria nu poate invoca acest teme în privința compatibilității.
- (150) Cu toate acestea, Comisia a analizat dacă ar putea declara mecanismul de scutire compatibil pe acest teme juridic.
- (151) Articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE stipulează că „ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun” pot fi considerate compatibile cu piața internă. Potrivit jurisprudenței, Comisia poate declara un ajutor de stat compatibil cu piața internă dacă acesta contribuie la atingerea unui obiectiv de interes comun ⁽⁸¹⁾, este necesar pentru atingerea acestui obiectiv ⁽⁸²⁾ și nu afectează în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.
- (152) În consecință, conform practicii curente a Comisiei, măsurile pot fi declarate compatibile direct, în conformitate cu dispozițiile articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE dacă sunt necesare și proporționale și dacă efectele pozitive pentru obiectivul comun compensează efectele negative asupra concurenței și schimburilor comerciale ⁽⁸³⁾. În cazul de față, Comisia consideră oportun să ridice problemele următoare:

1. Scopul măsurii de ajutor în cauză este un obiectiv de interes comun?

⁽⁸⁰⁾ A se vedea nota de subsol 63.

⁽⁸¹⁾ Cauza T-162/06 Kronoply/Comisia, Rep., 2009, p. II-1, în special punctele 65, 66, 74 și 75.

⁽⁸²⁾ Cauza T-187/99 Agrana Zucker und Stärke/Comisia, Rec., 2001, p. II-1587, punctul 74; Cauza T-126/99 Graphischer Maschinenbau/Comisia, Rec., 2002, p. II-2427, punctele 41-43; Cauza C-390/06 Nuova Agricast, Rec., 2008, p. I-2577, punctele 68-69.

⁽⁸³⁾ Cadrul comunitar privind ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare, punctul 1.3 (JO C 323, 30.12.2006, p. 1); Orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului, punctul 1.3 (JO C 82, 1.4.2008, p. 1).

2. Este acest ajutor conceput în mod corespunzător pentru atingerea obiectivului de interes comun? Și, în mod special:

- (a) Reprezintă măsura de ajutor un instrument adecvat și necesar sau există alte instrumente mai adecvate?
- (b) Are acest ajutor un efect de stimulare sau, cu alte cuvinte, schimbă comportamentul întreprinderilor?
- (c) Este măsura de ajutor proporțională sau, cu alte cuvinte, s-ar putea obține aceeași schimbare de comportament cu mai puțin ajutor?

3. Sunt denaturarea concurenței și efectul asupra comerțului limitate, astfel încât bilanțul total să fie pozitiv?

Obiectivul de interes comun

- (153) Austria susține că principalul obiectiv al măsurii este protecția mediului însă, astfel cum s-a demonstrat la considerentele 126-129, mecanismul de scutire nu contribuie la protecția mediului.
- (154) În plus, orice efect al acestei măsuri, în ceea ce privește protecția mediului, va fi realizat printr-o creștere globală a tarifelor fixe, creștere care, în opinia Austriei, nu ar fi posibilă fără asigurarea menținerii competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie cu ajutorul mecanismului de scutire notificat. După cum autoritățile austriece recunosc, de fapt, în argumentațiile prezentate, obiectivul mecanismului de scutire este îmbunătățirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie din Austria față de concurenții din alte state membre. În deciziile adoptate, Comisia nu a considerat niciodată că astfel de ajutoare pot contribui la un obiectiv de interes comun.
- (155) Singura excepție de la această practică o constituie capitolul 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului. Chiar în cazul în care aprobă o reducere a unei taxe de mediu, Comisia impune totuși un nivel minim al taxei care trebuie plătit. Aceasta înseamnă că, în total, contribuția la veniturile fiscale globale a întreprinderii care beneficiază de reducerea de impozit crește totuși cu fiecare unitate de poluare. În cazul de față, situația este diferită. Contribuția este plafonată la 0,5 % din valoarea producției nete. Orice unitate de poluare în plus nu mai este supusă taxei parafiscale. Astfel, contribuția pe unitate de poluare scade cu fiecare unitate în plus. Prin urmare, în loc să încurajeze utilizarea eficientă a resurselor, sistemul oferă un stimulent pentru utilizarea resurselor suplimentare.
- (156) În consecință, Comisia consideră că ajutorul nu contribuie la atingerea unui obiectiv de interes comun.

Instrumentul politic adecvat

- (157) Potrivit jurisprudenței, „ajutorul de exploatare, și anume ajutorul care urmărește scutirea unei întreprinderi de costurile pe care ar trebui să le suporte ea însăși în mod normal în cadrul gestionării curente sau al activităților sale normale, nu se înscriu, în principiu, în domeniul de aplicare al articolului 92 alineatul (3) [în prezent articolul 107 alineatul (3) din TFUE]”⁽⁸⁴⁾. Astfel cum au indicat instanțele, „potrivit jurisprudenței relevante, în principiu, aceste ajutoare denaturează condițiile de concurență în sectoarele în care sunt acordate, fără a fi totuși capabile, prin însăși natura lor, să atingă unul dintre obiectivele stabilite prin dispozițiile derogatorii menționate anterior”⁽⁸⁵⁾. În cazul de față, Comisia consideră că mecanismul de scutire constituie ajutor de exploatare, deoarece scutește beneficiarii de o parte din costurile de cumpărare de energie electrică, pe care ar trebui să le suporte ei înșiși în mod normal în cadrul activității de zi cu zi.
- (158) Prin urmare, chiar dacă îmbunătățirea competitivității ar fi un obiectiv de interes comun, Comisia consideră că în niciun caz ajutorul pentru funcționare nu ar reprezenta un instrument adecvat pentru atingerea acestui obiectiv.
- (159) În ceea ce privește taxele de mediu, Comisia a acceptat o excepție limitată de la acest principiu, având însă în vedere un obiectiv specific. În conformitate cu dispozițiile capitolului 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului, reducerile sau scutirile de taxe de mediu privind anumite sectoare sau categorii de întreprinderi sunt admisibile dacă pot face posibilă adoptarea unor taxe mai mari pentru alte întreprinderi, având astfel ca rezultat o îmbunătățire globală a internalizării costurilor, precum și crearea de noi stimulente pentru îmbunătățirea nivelului de protecție a mediului. În cazul de față, Comisia a considerat că acest tip de ajutor ar putea fi necesar pentru a viza indirect efectele externe negative prin facilitarea introducerii sau menținerii unor taxe de mediu la nivel național relativ ridicate.
- (160) Cu toate acestea, Comisia consideră că respectivele contribuții la susținerea energiei electrice ecologice, de la care vor fi scutiți beneficiarii schemei notificate, nu constituie o taxă de mediu în sensul punctului 70 subpunctul 14 și al punctului 151 din Orientări. Taxele se plătesc la bugetul general al statului. Contribuțiile de la care sunt scutiți beneficiarii schemei notificate nu sunt plătite la bugetul general al statului, ci sunt utilizate exclusiv pentru finanțarea contribuțiilor la OeMAG, care sprijină producătorii de energie electrică ecologică prin sistemul tarifelor fixe. În consecință, aceste contribuții nu constituie o taxă de mediu.

⁽⁸⁴⁾ Cauza T-459/93 Siemens SA/Comisia, Rec., 1995., p. II-1675, punctul 48.

⁽⁸⁵⁾ Cauza T-459/93 Siemens SA/Comisia, 1995, p. II-1675, punctul 48. A se vedea, de asemenea, cauza T-396/08 Freistaat Sachsen și Land Sachsen-Anhalt/Comisia, 8 iulie 2010, încă nepublicată, punctele 46-48; cauza C-156/98 Germania/Comisia, Rec., 2000, p. I-6857, punctul 30, cu trimiteri suplimentare.

- (161) Comisia consideră că orice excepție de la regula generală a incompatibilității ajutoarelor pentru funcționare, stipulată în Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului, trebuie să fie interpretată în mod restrictiv. Prin urmare, fiind o excepție, capitolul 4 din Orientări trebuie limitat la taxele de mediu.
- (162) De asemenea, astfel cum s-a explicat anterior, aplicarea dispozițiilor capitolului 4 din Orientări la taxele parafiscale ar contrazice obiectivele normelor cuprinse în Directiva privind impozitarea energiei, care se referă la taxele pe energie armonizate. O astfel de abordare ar putea avea drept rezultat aplicarea generală a acestor dispoziții la taxele parafiscale din domeniul protecției mediului (de exemplu, taxe parafiscale pe deșeurii sau similare). Această aplicare extinsă depășește domeniul de aplicare și obiectivele capitolului 4 din Orientări.
- (163) În consecință, Comisia consideră că ajutorul pentru funcționare sub forma reducerii taxelor parafiscale nu reprezintă un instrument adecvat pentru îmbunătățirea nivelului de protecție a mediului. Până în prezent, Comisia nu a aplicat niciodată condițiile capitolului 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului la alte tipuri de impozite și taxe parafiscale.
- (164) Comisia constată că volumul unei taxe de mediu, chiar dacă se aplică doar un nivel redus al acesteia, este direct proporțional cu nivelul de poluare generat de întreprinderea în cauză. În cazul de față, contribuția este însă plafonată la un anumit nivel. Orice consum care depășește acest nivel nu mai este impozitat. Acest mecanism de scutire lipsește taxa parafiscală de orice capacitate de stimulare a unui comportament în direcția utilizării eficiente a resurselor.
- (166) Potrivit acestor dispoziții, statul membru trebuie să furnizeze informații cu privire la sectoarele sau la categoriile respective de beneficiari care fac obiectul scutiilor sau reducerilor, la situația principalilor beneficiari din fiecare sector în cauză, precum și la modul în care impozitarea poate contribui la protecția mediului. Sectoarele scutite trebuie descrise corect și trebuie furnizată o listă cu beneficiarii cei mai importanți din fiecare sector (ținându-se seama, în special, de cifra de afaceri, de cotele de piață și de valoarea bazei de impozitare)⁽⁸⁷⁾. Pe baza acestor informații, Comisia trebuie să aprecieze dacă reducerile sau scutiile de la taxele de mediu sunt necesare și proporționale. În privința necesității, alegerea beneficiarilor trebuie să se bazeze pe criterii obiective și transparente, iar taxa de mediu fără reducere trebuie să conducă la o creștere substanțială a costurilor de producție care nu pot fi transferate la consumatori fără a determina scăderi semnificative ale vânzărilor⁽⁸⁸⁾. În ceea ce privește proporționalitatea, statul membru trebuie să demonstreze că fiecare beneficiar individual plătește un procent din nivelul impozitului național care este în mare măsură echivalent performanțelor sale de mediu, sau cel puțin 20 % din valoarea impozitului național, cu excepția cazului în care un nivel inferior poate fi justificat, și că reducerile sau scutiile sunt condiționate de încheierea unor acorduri al căror scop este atingerea obiectivelor de mediu⁽⁸⁹⁾.
- (167) Deși Comisia i-a solicitat în mod repetat, Austria nu a furnizat aceste informații⁽⁹⁰⁾. În consecință, Comisia nu a putut stabili dacă ajutorul este necesar și proporțional sau modul în care acesta ar putea contribui la protecția mediului.
- (168) În fine, Austria nu a reușit să demonstreze că mecanismul de scutire va avea un efect de stimulare.

Necesitatea, efectul de stimulare și proporționalitatea

- (165) În situația în care s-ar admite că ajutorul pentru funcționare sub forma reducerii taxelor parafiscale a reprezentat un instrument politic adecvat, ajutorul de exploatare implicat ar trebui evaluat în privința necesității și proporționalității, în același mod cu reducerile taxelor de mediu nearmonizate, în conformitate cu dispozițiile capitolului 4 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului⁽⁸⁶⁾, întrucât evaluarea taxelor de mediu nearmonizate în conformitate cu dispozițiile capitolului 4 reflectă principiile generale ale analizei economice detaliate în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.

Denaturarea concurenței și impactul asupra schimburilor comerciale

- (169) Potrivit jurisprudenței, ajutorul de exploatare amenință să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale⁽⁹¹⁾. În cazul de față, efectul de denaturare este agravat de faptul că întreprinderile eligibile pentru a beneficia de mecanismul de scutire primesc deja un ajutor de exploatare sub forma unui nivel redus al impozitării energiei. Acordarea unei a doua forme de ajutor de exploatare, care, în plus, nu este limitat în timp, ar conduce la denaturarea concurenței și ar afecta schimburile comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.

⁽⁸⁷⁾ A se vedea nota de subsol 73.

⁽⁸⁸⁾ A se vedea nota de subsol 74.

⁽⁸⁹⁾ A se vedea nota de subsol 75.

⁽⁹⁰⁾ Austria nu a răspuns întrebărilor referitoare la acest punct, adresate de Comisie la 21 iunie 2010 și 19 iulie 2010.

⁽⁹¹⁾ Cauza T-459/93 Siemens SA/Comisia, Rec., 1995, p. II-1675, punctul 48.

⁽⁸⁶⁾ Astfel cum s-a explicat deja, Comisia consideră că, în mod clar, tariful fix nu reprezintă o taxă de mediu armonizată.

Concluzie

- (170) Comisia concluzionează că mecanismul de scutire nu poate fi declarat compatibil în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.

5.4. Concluzii

- (171) Având în vedere considerațiile prezentate mai sus, Comisia a evaluat schema de sprijin pentru producătorii de energie electrică ecologică și mecanismul de scutire pentru întreprinderile mari consumatoare de energie. În decizia sa de inițiere din 22 iulie 2009, Comisia a constatat că schema de sprijin pentru producătorii de energie electrică ecologică constituie ajutor de stat, însă este compatibilă cu piața internă. Prin decizie s-a inițiat o procedură oficială de investigare a mecanismului de scutire; Comisia constată acum că măsura respectivă constituie, de asemenea, ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Totuși, Comisia consideră că mecanismul de scutire reprezintă pur și simplu un ajutor de exploatare și nu este eligibil pentru niciuna dintre derogările (permise de TFUE) de la regula generală privind interzicerea ajutoarelor de stat.

Având în vedere toate elementele supuse atenției sale, Comisia concluzionează că ajutorul de stat pe care Austria intenționează să îl acorde întreprinderilor mari consumatoare de energie trebuie considerat incompatibil cu piața internă,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:*Articolul 1*

Ajutorul de stat sub forma unei scutiri parțiale de la obligația de cumpărare de energie electrică ecologică, pe care Austria intenționează să îl acorde întreprinderilor mari consumatoare de energie, este incompatibil cu piața internă.

În consecință, acest ajutor nu poate fi pus în aplicare.

Articolul 2

Austria va informa Comisia, în termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, cu privire la măsurile luate pentru respectarea acesteia.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Austria.

Adoptată la Bruxelles, 8 martie 2011.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO